REV CONST RAPTIS
313 BAY ST-POBOX 416
TARPON SPRINGS FLA

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

THE ORTHODOX OBSERVER

ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ: Θαυμασία ψηφιδωτὴ παράστασις (μωσαϊκόν), σωζομένη ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Δαφνίου (Ἀττικῆς), ἔργον τῶν ἀρχῶν τοῦ 12ου μετὰ Χριστὸν αἰῶνος.

THE NATIVITY: Superb Twelfth Century Mosaic at the Church of the "Koimesis" in Daphne, near Athens.

ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΕΤΟΣ ΚΣΤ΄. — YEAR XXVI ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ—DECEMBER, 1960 ΑΡΙΘ. 489 — NO. 489

ΤΑ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΕΠΙ ΤΗ ΕΚΛΟΓΗ ΝΕΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΩΝ Η.Π. ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου

Ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. κ. Ἀθηναγόρας ἀπέστειλε πρὸς τὸν ἐκλεγέντα Πρόεδρον τῶν Η.Π. Ἀμερικῆς κ. John F. Kennedy τὸ κάτωθι συγχαρητήριον τηλεγράφημα:

11 Νοεμβρίου 1960

«Γερουσιαστὴν John F. Kennedy
Hyannis, Massachusetts

Συγχαίροντες ἐγκαρδίως Ὑμετέρᾳ ἀγαπητῇ καὶ περισπουδάστῳ Ἐξοχότητι ἐπὶ τῇ θριαμβευτικῇ ἐκλογῇ αὐτῆς, ἐπικαλούμεθα εὐλογίαν Ὑψίστου εἰς μέγα ἔργον καὶ ἀποστολὴν Ὑμῶν εἰς ἡγεσίαν ἐλευθέρου κόσμου, πρὸς ἐπικράτησιν θελήματος Χριστοῦ. Κραταιοῦσθε ἐν Κυρίῳ.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ»

Κατὰ μετάφρασιν εἰς τὴν Ἀγγλικήν:

"Cordially congratulating your most esteemed and renowned Excellency on your triumphant election, we invoke the Almighty to bless your high duties and mission in your leadership of the free world so that God's will may rule and our Lord may strengthen you in Christ.

PATRIARCH ATHENAGORAS"

Τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰάκωβος ἀπέστειλεν ὡσαύτως πρὸς τὸν ἐκλεγέντα Πρόεδρον τὸ κάτωθι συγχαρητήριον τηλεγράφημα:

November 9, 1960

"President-elect John F. Kennedy:

Warmest personal congratulations and felicitations from the communicants of my Church in North and South America. May Almighty God grant you good health, strength and wisdom enabling you to lead our Country toward progress, prosperity and lasting peace under God.

ARCHBISHOP IAKOVOS"

Κατὰ μετάφρασιν εἰς τὴν Ἑλληνικήν:

«Ἐκλεγέντα Πρόεδρον John F. Kennedy:

Τὰ θερμότατα προσωπικά μου συγχαρητήρια καὶ τὰς συγχαρητηρίους προσρήσεις τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας μου ἐν Βορείῳ καὶ Νοτίῳ Ἀμερικῇ. Εἴθε ὁ Παντοδύναμος Θεὸς νὰ δωρῆται Ὑμῖν ὑγείαν σταθεράν, ἰσχὺν καὶ σοφίαν, ἱκανῶν Ὑμᾶς νὰ κατευθύνητε τὴν Χώραν ἡμῶν πρὸς τὴν πρόοδον, τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν διαρκῆ εἰρήνην ἐν Θεῷ.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΙΑΚΩΒΟΣ»

ΕΤΕΡΑ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰάκωβος ἀπέστειλεν ὡσαύτως συγχαρητήρια τηλεγραφήματα πρὸς τοὺς κάτωθι ἐκλεγέντας Γερουσιαστάς, Βουλευτὰς καὶ Ἀνωτάτους Δικαστικούς:

"Senator Clifford Case
New Jersey

Sincere congratulations upon your triumphant re-election. May God strengthen you to serve our Country with the same superior spirit and caliber that you have shown in the past.

ARCHBISHOP IAKOVOS"

Κατὰ μετάφρασιν εἰς τὴν Ἑλληνικήν:

«Εἰλικρινῆ συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ θριαμβευτικῇ ἐπανεκλογῇ Ὑμῶν. Εἴθε ὁ Θεὸς νὰ Σᾶς ἐνισχύῃ ὥστε νὰ ὑπηρετῆτε τὴν Χώραν ἡμῶν μετὰ τῆς αὐτῆς ἀνωτερότητος πνεύματος καὶ εὐρύτητος διανοίας, τὰς ὁποίας ἔχετε ἐπιδείξει εἰς τὸ παρελθόν.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΙΑΚΩΒΟΣ»

Παρόμοια συγχαρητήρια τηλεγραφήματα τῆς Α. Σ. ἀπεστάλησαν πρός:

—Τὸν Γερουσιαστὴν Massachusetts, κ. Leverette Saltonstall,
—Τὸν Βουλευτὴν Ἰνδιάνας κ. Ἰωάννην Μπραδήμαν,
—Τὸν Ἀρεοπαγίτην κ. Θεόδωρον Σουρῆν, Detroit, καὶ
—Τὸν κ. Κωνσταντῖνον Γιατρόπουλον (Gus Yatron, State Senator, Pennsylvania).

Orthodox Observer

Est. 1934

The official publication of the news, work and thought of the Greek Orthodox Church in America, published monthly by the Greek Archdiocese of North and South America
10 East 79th Street, New York 21, N. Y
Phone: TRafalgar 9-2060

EDITOR:
BASIL VASILIADES, Δ.Ο.Θ.

EDITOR, English Section:
ARTHUR DORE

Subscription Rates in U.S.A. and Canada:

One year	$4.00
Two years	$7.00
Three years	$10.00
Single copy	40 cents
Foreign Countries	$4.50 per year

Second class mailing privileges authorized at New York, N. Y.

Allow one month for change of address and renewal orders to become effective. To insure accuracy in changes, include previous and new address. Contributions and News deadline for THE ORTHODOX OBSERVER is the 2nd day of the month for issue of following month. Send all communications to:

ORTHODOX OBSERVER
Greek Archdiocese
10 East 79th Street, New York 21, N. Y.

ΦΩΝΗ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Ὁ Ἐθνικὸς Σύνδεσμος Γυναικῶν τῆς Νορβηγίας, τοῦ ὁποίου τὰ μέλη ἀνήκουν εἰς τὸν Προτεσταντισμόν, ἀπηύθυνεν ἐπιστολὴν πρὸς τοὺς Ἐπισκόπους τῆς χώρας, εἰς τὴν ὁποίαν διακηρύττει ὅτι τόσον ὁ ἔλεγχος τῶν γεννήσεων, ὅσον καὶ ἡ ἔκτρωσις ἀντιτίθενται πρὸς τὴν χριστιανικὴν διδασκαλίαν. Ἐζήτησε δὲ ἀπὸ τὴν Σύνοδον τῶν Ἐπισκόπων τῆς Λουθηρανικῆς Ἐκκλησίας νὰ ἀσκήσῃ τὴν ἐπιρροὴν της πρὸς καταπολέμησιν τῆς προπαγάνδας ὑπὲρ ἀμφοτέρων τῶν ἀντιχριστιανικῶν καὶ ἀντικανονικῶν τούτων ἐκδηλώσεων. Εἰς τὴν ἐπιστολὴν τονίζεται ὅτι γάμος χωρὶς τὴν συναίσθησιν τῆς εὐθύνης καὶ χωρὶς τὸν πόθον τῆς ἀνατροφῆς παιδιῶν θὰ δημιουργήσῃ ἕνα ἀκόμη δικαιολογητικὸν διὰ προώρους γάμους καὶ θὰ αὐξήσῃ ἐπομένως τὸν ἀριθμὸν τῶν διαζυγίων. Ἀφ' ἑτέρου, λέγουν, ἡ θεληματικὴ ἀποφυγὴ τῆς μητρότητος ἔχει ὡς συνέπειαν νευρωτικὰς παθήσεις πολλῶν γυναικῶν.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ
ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΟΙΣ

Τοῖς Εὐλαβεστάτοις Ἱερατικῶς Προϊσταμένοις καὶ τῷ Εὐσεβεῖ Χριστεπωνύμῳ Πληρώματι τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς καὶ Καναδᾶ, χάρις καὶ ἔλεος καὶ εἰρήνη ἀπὸ ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ καὶ Σωτῆρος Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Δόξα τῷ Πανοικτίρμονι καὶ Φιλευσπλάγχνῳ καὶ Ἐλεήμονι Θεῷ, ὁ Ὁποῖος μᾶς ἠξίωσε νὰ φθάσωμεν καὶ πάλιν ἐπὶ τὴν μεγάλην καὶ ἁγίαν καὶ πανευφρόσυνον ἑορτὴν τῆς κατὰ σάρκα Γεννήσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Καὶ ἰδού, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά: Οὐρανὸς τὸ σπήλαιον! Θρόνος χερουβικὸς ἡ Παρθένος! Ἡ Φάτνη χωρίον, ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεός! Ἡ Οἰκουμένη ὅλη χορεύει ἀκουτισθεῖσα τῆς οὐρανίου στρατιᾶς καὶ τοῦ παγχαρμοσύνου μηνύματός της. Οἱ Ποιμένες ἐπαναλαμβάνουν τὴν ἀγγελικὴν δοξολογίαν μὲ τοὺς αὐλούς των. Οἱ Μάγοι ὁδηγούμενοι ἀπὸ τὸν Ἀστέρα, ὁδοιποροῦσι κατευθυνόμενοι πρὸς τὴν Βηθλεέμ, ὅπου ἐγεννήθη ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

Σήμερον αἱ προφητεῖαι πᾶσαι ἐπαληθεύονται. Ὁ μεγαλοφωνότατος τῶν Προφητῶν Ἡσαΐας σκιρτᾷ καὶ ἀγάλλεται, «ὅτι παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ μεγάλης βουλῆς ἄγγελος, θαυμαστὸς σύμβουλος, Θεὸς ἰσχυρός, ἐξουσιαστὴς ἄρχων εἰρήνης, πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος». Σκιρτήσωμεν καὶ ἡμεῖς, τέκνα ἐν Κυρίῳ πεφιλημένα καὶ περιπόθητα, ἐπὶ τῇ σκέψει, ὅτι τὸ σήμερον ἐν τῇ Φάτνῃ προσκυνούμενον Παιδίον εἶναι ὁ πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ἂς πιστεύσωμεν καὶ ἂς διακηρύξωμεν τὴν ἀλήθειαν ταύτην μέχρις ἐσχάτων τῆς γῆς. Οὐδεὶς ἰσχυρὸς ἐπὶ γῆς καὶ οὐδεμία δύναμις θὰ κατισχύσῃ τοῦ Κυρίου τῶν Δυνάμεων. Αἱ ἀκαταστασίαι καὶ αἱ ἀκοαὶ πολέμων θὰ ὑποχωρήσωσιν ἀσφαλῶς μίαν ἡμέραν πρὸ τοῦ Πατρὸς τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ὁ μέλλων αἰὼν δὲν πρόκειται νὰ εἶναι αἰὼν τεχνοκρατίας, ὑλοκρατίας, αὐθάδους ἰσχύος, κομμουνιστικῆς πλημμυρίδος, ἀδικίας, καταδυναστεύσεως ἢ ἀθεΐας. Τὰ σημεῖα τῶν καιρῶν εἶναι ἡ πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ ἀνάνηψις, ἔστω καὶ ἂν αὕτη παρατηρεῖται εἰς μικρὰν μόνον κλίμακα. Τὸ σιδηροῦν παραπέτασμα καὶ τὰ Σινικὰ τείχη παρουσιάζουν ἤδη ἱκανὰ ρήγματα, καὶ ἀγωνιώδης ἀκούεται ἡ κραυγὴ διὰ τὴν συνύπαρξιν (coexistence).

Πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος θὰ εἶναι ὁ πρὸ εἴκοσι περίπου αἰώνων ὡσὰν σήμερον σαρκωθεὶς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ. Διὰ τοῦτο ἂς προσπαθήσωμεν νὰ μεταβάλωμεν τὴν πίστιν μας αὐτὴν εἰς συνείδησιν, εἰς κήρυγμα καὶ εἰς βίωμα. Ἂς φρονηματίσωμεν τοὺς ἀπίστους διὰ τοῦ προσωπικοῦ μας παραδείγματος. Ἂς στηρίξωμεν τοὺς ἀγωνιζομένους Χριστιανικὰ ἀγωνίσματα ἐκεῖ ὅπου ὁ Χριστὸς διώκεται, διὰ τῆς προσευχῆς καὶ τῆς ἀλληλεγγύης μας. Ἂς ἐναγκαλισθῶμεν τοὺς ἀδικουμένους, τοὺς πτωχούς, τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τοὺς ἐν φυλακῇ, μὲ τὴν ἰδίαν ἀγάπην μὲ τὴν ὁποίαν μᾶς ἐνηγκαλίσθη ὁ Χριστός. Καὶ ἂς μοιρασθῶμεν μὲ τοὺς ἐνδεεῖς ἀδελφούς μας τὴν χαρὰν καὶ τὰ δῶρα τῆς Γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν εἶναι πεπληρωμένη ἐν ἡμῖν.

Ἐπὶ δὲ τούτοις εὐχόμενοι, ὅπως ἐν τῇ ἀπείρῳ Αὐτοῦ χρηστότητι ὁ δι' ἡμᾶς ἐνανθρωπήσας Θεὸς εὐλογήσῃ καὶ τὸ ἐπιτέλλον νέον ἔτος δι' ὑγείας, συνέσεως, κατὰ Χριστὸν εὐτυχίας, καὶ εἰρήνης δι' ἡμᾶς καὶ σύμπαντα τὸν κόσμον, διατελοῦμεν

Μετὰ θερμῆς πατρικῆς ἀγάπης,
Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ὑμῶν,
† Ὁ Ἀμερικῆς ΙΑΚΩΒΟΣ

ΣΗΜ.: Ἀναγνωσθήτω ἐπ' ἐκκλησίας
κατὰ τὴν νύκτα τῶν Χριστουγέννων.

Πρὸς τοὺς ἐκλεκτοὺς συνεργάτας αὐτοῦ
Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ἐκφράζει θερμοτάτας εὐχαριστίας διὰ τὴν πολύτιμον συνεργασίαν των καὶ εὔχεται ὅπως, μετὰ τῶν οἰκείων αὐτῶν, ἑορτάσουν ἐν πλήρει χαρᾷ καὶ εὐφροσύνῃ τὴν Γέννησιν τοῦ Σωτῆρος, τὸ δὲ Νέον Ἔτος 1961 ἀποβῇ δι' αὐτοὺς πλῆρες ὑγείας καὶ ἀκμῆς κατ' ἄμφω, πρὸς συνέχισιν τοῦ πνευματικοῦ ἔργου των καὶ τῆς πολυτίμου συνεργασίας των πρὸς τὸ ἐπίσημον τοῦτο ὄργανον τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς.

Πρὸς τοὺς ἀγαπητοὺς συνδρομητάς του
Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

εὔχεται ὅπως μετὰ τῶν προσφιλῶν αὐτῶν οἰκείων ἑορτάσουν ἐν πλήρει ὑγείᾳ, χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει τὰ Χριστούγεννα καὶ τὰς λοιπὰς Ἑορτὰς τοῦ Δωδεκαημέρου, τὸ δὲ Νέον Ἔτος 1961 εἶναι δι' αὐτοὺς αἴσιον, εὐτυχὲς καὶ κατὰ πάντα εὐλογημένον παρὰ τοῦ Ἐνανθρωπήσαντος Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς εἰρήνης Αὐτοῦ φορεὺς δι' ὁλόκληρον τὴν ταραγμένην ἀνθρωπότητα.

Christmas Message

By HIS EMINENCE, ARCHBISHOP IAKOVOS

May the Peace and the Grace and the Infinite Mercy of God incarnate, our Lord Saviour Jesus Christ, be with you, the Reverend Priests and the esteemed Christian Communicants of our most Holy Greek Archdiocese of North and South America.

Glory be to the merciful and charitable God, Who once again made us worthy to celebrate the great and holy most joyful holiday of the birth of our Lord God and Saviour Jesus Christ.

And behold, children well-beloved in the Lord: The stable where Jesus was born is Heaven! The throne of the Cherubim is the Virgin Mary! The Manger is the place where Jesus was laid as a mortal human being! The whole universe rejoices hearing from the heavenly angels the most joyful message. The shepherds repeat the angelic chorus with their flutes. The Magi, guided by the Star, proceed on foot towards Bethlehem where was born the King of the Jews. Today all the prophecies have come true. The strongest-voiced of the Prophets, Isaiah, rejoices and leaps with joy.

> "For unto us a child is born, unto us a son is given; and the government shall be upon his shoulder; and His name shall be called Wonderful Counsellor, The Mighty God, The Everlasting Father, The Prince of Peace.
>
> "Of the increase of His government and peace there shall be no end, upon the throne of David, and upon His kingdom, to order it, and to establish it with judgement and with justice from henceforth even for ever. The zeal of the Lord of hosts will perform this." (Isaiah 10:6-7)

Therefore, my children well-beloved and much desired by the Lord, rejoice also in the thought that the Child Which is venerated today in the Manger is the Father of the future ages.

Let us believe in and proclaim this truth, unto the ends of the earth. No one on earth, nor any might, will be strong enough to triumph over the Lord Almighty.

The confusions and the rumors of wars will one day recede before the Father of the future ages. The future age is not destined to be an age of technocracy and materialism, crass and insolent, flooded over with waves of communism, injustice and tyranny, or atheism. The sign of the times is the spiritual and moral awakening, even though this is discernible only on a small scale. The Iron Curtain and the Great Wall of China have many cracks and openings through which are heard the frantic cries of coexistence. Twenty centuries or so from now, the Father of the future age will be the Son and the Word of God, Who is incarnated this Christmas Day.

Therefore, let us endeavor to make our faith a conscience, a proclamation of belief, and a way of life. Let us set an example for the unbelievers through our own personal lives. With prayer and solidarity, let us strengthen and support those who wage the Christian fight, wherever Christ is persecuted. Let us embrace the under-privileged, those who have been wronged, the poor, the ailing, and those imprisoned, with the same love and charity with which we have been embraced by Christ. And let us share with our brothers in need the joy of the birth of Christ our Saviour, so that our joy may be complete.

It is our hope and prayer that in His Infinite Goodness, God, Who was Incarnated for us, may bless the coming New Year so that it may bring to us and to the whole world health, wisdom in Christ, happiness, and peace.

Christmas, 1960.

With paternal love and best wishes,
† ARCHBISHOP IAKOVOS

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Πρὸς Συγγραφὴν Ὕμνου πρὸς τὸν Ἕλληνα Μετανάστην τῆς Ἀμερικῆς.

Προκηρύσσεται ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Παιδείας καὶ Ἑλληνικῶν Γραμμάτων Διαγωνισμὸς πρὸς συγγραφὴν «ΥΜΝΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΑ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ».

Ὁ ἐν λόγῳ Ὕμνος εἰς ζωηροὺς στίχους θὰ ἐξυμνῇ τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ ἔργα τοῦ Ἕλληνος Μετανάστου ἐν Ἀμερικῇ.

Προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν τῶν ποιητικῶν δοκιμίων τίθεται ἡ 15η Ἰανουαρίου 1961, μίαν ἑβδομάδα πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Ἑβδομάδος τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων.

Βραβεῖον εἰς τὸν νικητὴν τοῦ διαγωνισμοῦ τούτου 200 δολλάρια.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Ἐκπαιδεύσεως)
10 E. 79th St., New York 21, N. Y.

«Διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεὲμ καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονός, ὃ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν».

(Λουκᾶ 2, 15)

Ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. κ. ΙΑΚΩΒΟΥ

ΟΜΟΥ μετὰ τῶν ποιμένων, τέκνα ἐν Κυρίῳ προσφιλῆ, ἀναγνῶσται τοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ», διέλθωμεν — ἂς ἀναλάβωμεν μίαν νοερὰν πορείαν — ἕως τὴν Βηθλεὲμ καὶ ἀφοῦ φθάσωμεν ἐκεῖ, ἂς προσπαθήσωμεν νὰ ἴδωμεν καὶ νὰ κατανοήσωμεν τὴν ἀληθινὴν καὶ τὴν μόνην πραγματικὴν σημασίαν τῆς ἐνσαρκώσεως τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, τὴν σημασίαν τῶν Χριστουγέννων.

Πρὸς τοῦτο ὅμως ἀπαιτεῖται νὰ συγκεντρωθῶμεν προηγουμένως ὀλίγον εἰς τὸν ἑαυτόν μας καὶ ἀφοῦ ἐρευνήσωμεν τὰ βάθη τῆς ψυχῆς μας, νὰ εὕρωμεν τὴν δύναμιν νὰ βαδίσωμεν πρὸς τὴν Βηθλεὲμ μὲ τὸν σκοπὸν νὰ ἴδωμεν, ἐὰν τὸ ὄνομά μας εἶναι δυνατὸν νὰ περιληφθῇ εἰς τὴν διενεργουμένην ἀπὸ τὸν Βασιλέα τῶν Βασιλέων ἀπογραφὴν τῶν πιστῶν ὀπαδῶν Του.

Διότι τοῦτο ἀκριβῶς εἶναι τὸ ἐρώτημα, τὸ ὁποῖον θέτουν κατ' ἔτος τὰ Χριστούγεννα εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι τολμοῦν νὰ ὀνομάζουν ἑαυτοὺς Χριστιανούς: Εἴμεθα πράγματι Χριστιανοί; Εἶνα «ῥῆμα-γεγονὸς» ἡ σκήνωσις τοῦ Χριστοῦ ἐν ἡμῖν, διὰ τὴν ὁποίαν ὁμιλεῖ μὲ τόσον λυρισμὸν ὁ μαθητής, ποὺ ἔζησε τὸν Χριστόν, ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης; «Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν», ἀναφωνεῖ περίχαρις ὁ Ἰωάννης. Ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν;

Ἡ σκήνωσις τοῦ Χριστοῦ ἐν ἡμῖν ἀποτελεῖ τὴν βαθυτέραν καὶ πραγματικωτέραν ἔννοιαν τῶν Χριστουγέννων. Ὁ μηδὲν ὑστερήσας τῶν ὑπερλίαν Ἀποστόλων, ὁ οὐρανοβάμων Παῦλος, δίδει τὸν πλέον ἐμπνευσμένον καὶ τὸν πλέον πραγματικὸν ὁρισμὸν τῆς σαρκώσεως εἰς τὴν πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολήν του: «Ὃς [Ἰησοῦς Χριστὸς] ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ, ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος· καὶ σχήματι εὑρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ». (Φιλιππ. 2, 6-8).

Ἡ σάρκωσις τοῦ Χριστοῦ δὲν ὑπῆρξε τίποτε ἄλλο εἰ μὴ θεληματικὴ κένωσις τῆς Θεότητός Του καὶ θεληματικὴ ἐξομοίωσίς Του πρὸς τὸν ἄνθρωπον, διὰ νὰ διδάξῃ εἰς τὸν κόσμον δύο τινά: (α) Ὅτι μόνον ὁ Χριστιανός, ὁ ὁποῖος συνειδητὰ καὶ ἀπὸ ἀγάπην πρὸς τὸν ἄνθρωπον κενώνει καὶ ταπεινώνει τὸν ἑαυτόν του, εἶναι δυνατὸν νὰ ὁμοιωθῇ πρὸς τὸν Θεόν· καὶ (β) ὅτι ὁ ἀσφαλέστερος δρόμος, ποὺ ὁδηγεῖ τὸν Χριστιανὸν πρὸς τὴν θέωσιν, εἶναι ἡ ἐν ὑπομονῇ ὑπακοή του εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, μέχρι θανάτου.

Μόνον μία τοιαύτη ἑρμηνεία τῶν Χριστουγέννων εἶναι δυνατὸν νὰ χαρίσῃ εἰς τὴν ψυχήν μας ἀγαλλίασιν, εἰς τὴν συνείδησίν μας γαλήνην καὶ εἰς τὴν σκέψιν μας φῶς. Καὶ τὰ χρειαζόμεθα τόσον πολὺ τὰ τρία αὐτά: τὴν ἀγαλλίασιν, τὴν γαλήνην καὶ τὸ φῶς εἰς τὴν ζωήν μας. Θὰ ἠδυνάμεθα δὲ νὰ τὰ ἀποκτήσωμεν καὶ ἡμεῖς, ὁ καθεὶς ἀπὸ ἡμᾶς, ἐὰν προσηγγίζομεν τὴν Βηθλεέμ, ὄχι ἁπλῶς μὲ ταπείνωσιν καὶ εὐλάβειαν, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν ψυχήν μας γεμάτην ἀπὸ ἐκζήτησιν δι' ἐκεῖνο τὸ ἕν, ποὺ δὲν ἔχομεν μέσα εἰς τὴν ἀφθονίαν τῶν ἄλλων μας ἀγαθῶν καὶ ποὺ εἶναι ὁ Χριστός, ὡς παλμὸς καὶ πνοὴ καὶ ζωή.

Ἡ ζωή μας ἡ σύγχρονος, ἡ ὑπηρετουμένη ἀπὸ τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν τέχνην καὶ τὴν βιομηχανίαν ὅσον οὐδέποτε ἄλλοτε, τότε θὰ ἀποκτήσῃ ἔννοιαν καὶ ἀξίαν καὶ ἱκανοποιήσεις καὶ πληρότητα καὶ ὡραιότητα καὶ εὐτυχίαν, ὅταν φθάσωμεν εἰς τὸ πολὺ ἀπέχον ἀκόμη σημεῖον νὰ μὴ ζῶμεν ἡμεῖς, νὰ ζῇ δὲ ἐν ἡμῖν ὁ Χριστός. Αὐτὸ εἶναι τὸ ἀληθινὸν μήνυμα τῶν Χριστουγέννων, τὸ ὁποῖον καλῶς θὰ ἐπράττομεν ἐὰν ἠνοίγαμεν ὅλας τὰς ἀκοάς μας διὰ νὰ τὸ ἐνωτισθῶμεν καὶ νὰ τὸ δεχθῶμεν.

† Ὁ Ἀμερικῆς ΙΑΚΩΒΟΣ

ΕΟΡΤΑΖΟΝΤΕΣ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ...

ἂς μὴ λησμονοῦμε τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην βοηθείας ἀδελφούς μας, ἐδῶ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὅλοι μας ἔχομεν καθῆκον νὰ τοὺς βοηθήσωμεν.

Η ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΜΑΣ ΣΧΟΛΗ, Η ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, καὶ ἐφέτος ὅπως πάντοτε, ἀναμένουν τὸν Χριστουγεννιάτικον χαιρετισμόν σας. Ἀνταποκριθῆτε εἰς κάθε ἔκκλησίν των.

ON CHRISTMAS

(FOR "THE ORTHODOX OBSERVER")

By HIS EMINENCE, ARCHBISHOP IAKOVOS

"And see this thing which is come to pass, and which the Lord have made known to us." (Luke 2:15).

MY spiritual children well-beloved in the Lord — readers of the "Orthodox Observer" — let us make obeisance, like the shepherds, before the Manger where Christ was born and let us endeavor to see incarnated the words of the Prophets, which have now become historical facts, in the person of the Holy Infant, Which reveals to the world the radiance of joy and of peace and salvation.

To do this, however, we must withdraw somewhat into ourselves and after examining the depth of our soul, we must then kneel in order to know in all its cosmo-historical meaning and significance what the Lord in His infinite charity and condescension made kown to us. But do we in fact know this thing which is come to pass? Is the dwelling of the Lord in us a fact as it was done some 2,000 years ago when Christ came into the world? Do we see His Glory? Have we found or do we find joy and truth in Him? We ask these questions because the dwelling of Christ in us is or should be that which is come to pass.

The Apostle of Nations, who "was not a whit behind the very chiefest Apostle," give the following inspired and historically accurate definition of the words of the prophecy through which came to pass the greatest fact of the ages:

> "Christ Jesus Who, being in the form of God thought it not robbery to be equal with God; but made Himself of no reputation, and took upon Him the form of a servant, and was made in the likeness of men; and being found in fashion as a man He humbled Himself and became obedient unto death. even the death of the cross." (Phil. II, 6-8)

This thing which came to pass was the voluntary shedding, by the Son and the Word of God, of His Divinity, and His voluntarily assumed resemblance to man, by which He wanted to teach personally two things:

1. That only the Christian who conscientiously and out of love towards His fellow man humbles himself, can be elevated towards God; and

2. That the surest road that will lead the Christian towards Divinity is the patient obedience, unto death, to the will of God.

Only such an interpretation of Christmas can grant joy to our soul, serenity to our conscience, and light to our thought. And today we so greatly need these three — joy, serenity, and light — in our life. We too will be enabled, each and everyone of us, to acquire these attributes if we draw near to "this thing which is come to pass, which the Lord hath made known unto us in Bethlehem."

And these we shall have not only with humility and respect, but with our soul filled from the seeking of the one thing that we do not have in our plenty, and in our other bounties — for that is Christ, our pulse and breath of life. Our modern life which is served by science, skill and technology, as never before in the history of the ages, will assume meaning and worth and satisfaction and completeness and beauty and happiness when we reach the stage — still far distant — of having Christ dwell in us. This is the real message of Christmas, which Bethlehem shouts out to us, and which we would do well to open our ears so that we may hear it, and embrace it, and live it.

† IAKOVOS

Archbishop of the Greek Orthodox Church of North and South America

---

THE RIDICULING OF SANTA CLAUS

(It is time to protest)

Persons unknown to Christ, enemies of His Church, without religion, motivated by reason of financial gain, ridicule more each year St. Nicholas, or St. Basil — Santa Claus. This ugliness has reached its peak. The Saint, no matter who he is, is presented advertising cigarettes, alcoholic beverages, dens of corruption and dancing with women. The worst of all is that we tolerate all of this ugliness. It is time for all of us to protest against this.

NO ATHEISTS IN PUBLIC POSITIONS

The State of Maryland, by formal decision of the court of appeals stated that a declared atheist is not justified to undertake public service (notary public). In an era, during which "applied atheism," the materialistic concept of life, gains ground daily in this nation, it is an honor to the State of Maryland for this decision, which not only has a spiritual but a constitutional foundation. How is it possible for a nation, living according to its Constitution "under God," to entrust its service in the hands of an atheist? Our communities can learn an important lesson from this example.

Η ΒΗΘΛΕΕΜ

Ὑπὸ τοῦ Αἰδ. Μ. Πρωτοπρεσβυτέρου κ. Κ. ΜΩΡΑΪΤΑΚΗ

«Καὶ σύ, Βηθλεέμ, γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ».
(Ματθαίου 2, 7)

ΕΙΣ ἀπόστασιν ἑπτὰ περίπου μιλίων ἀπὸ τὴν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλήμ, ἐπὶ λοφίσκου καταφύτου ἐκ συκῶν, ἐλαιώνων καὶ ἀμπέλων, κεῖται ἡ κωμόπολις Βηθλεέμ, γνωστὴ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ὑπὸ τῆς ποιητικῆς λύρας τῶν Προφητῶν πολλάκις ἐξυμνησθεῖσα.

Ὑπαγομένη εἰς τὴν περιοχὴν τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἐκ παλαιοτάτων χρόνων ἔφερε διάφορα ὀνόματα. Βηθλεὲμ (=οἶκος ἄρτου), Εὐφραθᾶ (=γόνιμος), λόγῳ τοῦ γονίμου αὐτῆς ἐδάφους, Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, πρὸς διάκρισιν ἑτέρας τινὸς Βηθλεὲμ κειμένης ἐν τῇ περιοχῇ τῆς φυλῆς Ζαβουλών, πόλις Δαυΐδ, καὶ τέλος Μπεῖτ-Λὰχμ (=«οἶκος κρέατος») ὑπὸ τῶν Ἀράβων καλουμένη.

Ἄσημος κατὰ τοὺς προϊστορικοὺς χρόνους, κατέστη κατόπιν ἡ δόξα καὶ τὸ κλέος τοῦ Ἰουδαϊκοῦ λαοῦ, διότι ἐν αὐτῇ ἐστάθμευσεν ὁ Γενάρχης Ἀβραὰμ κατὰ τὴν ἱστορικὴν αὐτοῦ πορείαν καὶ ἐν αὐτῇ ἐγεννήθησαν καὶ ἔζησαν ὁ Ὼβήδ, ὁ Ἰεσσαὶ καὶ ἡ μεγαλυτέρα φυσιογνωμία τοῦ Ἰσραήλ, ὁ Προφητάναξ Δαυΐδ.

Ἀλλ' ὁ ἀδαμάντινος τῆς δόξης στέφανος δι' ἧς περιεβλήθη καὶ περιβάλλεται μέχρι τοῦ νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας ἡ ἱερὰ αὕτη κωμόπολις, ὑπῆρξεν ἡ ἐν τῷ ταπεινῷ αὐτῆς σπηλαίῳ Γέννησις τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν καὶ Λυτρωτοῦ.

Ἐκεῖ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεός, ὕπερθεν αὐτῆς ἠκούσθη ὁ θεόμολπος καὶ ὑπὸ τῶν ἀγγέλων ψαλεὶς τῆς παγκοσμίου εἰρήνης θούριος, καὶ ἐκεῖ ἐγένετο ἡ συνένωσις τῶν γηΐνων πρὸς τὰ ἐπουράνια.

Ἔκτοτε τὸ θεοδέγμον τῆς Βηθλεὲμ Σπήλαιον, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐνεσαρκώθη ἡ ὑπερτάτη Ἀλήθεια, ὑπῆρξε τὸ ἀντικείμενον τῆς παγκοσμίου λατρείας μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ Αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ, ὅστις θελήσας νὰ τιμωρήσῃ παραδειγματικῶς τοὺς ἐπαναστατήσαντας Ἰουδαίους, διήρπασε καὶ ἐβεβήλωσεν ἀπαισίως τὰ ἱερὰ τῆς λατρείας των ἔδαφη καὶ ἔστησεν ἐν τῷ χώρῳ τοῦ ἁγίου Σπηλαίου τὸ ἄγαλμα τοῦ Ἀδώνιδος.

Ἡ ἀξιοθρήνητος αὕτη κατάστασις διήρκεσεν ἐπὶ πολλὰς δεκάδας ἐτῶν, ὅτε εἰς τὸν περίλαμπρον τοῦ Βυζαντίου θρόνον ἀνῆλθεν ὁ Μ. Κωνσταντῖνος.

Ἡ θεοσεβεστάτη Βασιλομήτωρ Ἑλένη τῷ 327, ἐκτελοῦσα διαταγὴν τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Αὐτοκράτορος, ἔρχεται εἰς τὴν Ἁγίαν Γῆν καὶ μετὰ τὴν διαπίστωσιν τῆς γνησιότητος τοῦ τόπου ἔνθα ἐγεννήθη ὁ Σωτήρ, ἐγείρει Ναὸν εἰς ρυθμὸν Βασιλικῆς, τὸν ὁποῖον κατὰ τὸν ἱστορικὸν Εὐσέβιον κατεκόσμησε διὰ κειμηλίων πολλῶν καὶ βασιλικῶν ἀναθημάτων ἐξ ἀργύρου καὶ χρυσοῦ καὶ ποικίλων ἐκ μετάξης παραπετασμάτων.

Πλὴν ὁ Ναὸς οὗτος ἐπέζησεν ἐπὶ δύο μόνον αἰῶνας, μετὰ τὴν πάροδον τῶν ὁποίων ὁ Αὐτοκράτωρ Ἰουστινιανὸς ἀντικατέστησεν αὐτόν, ἐπὶ τῶν ἀρχαίων βάσεων, δι' ἑτέρου μεγαλοπρεπεστέρου, σωζομένου διὰ μέσου τῶν αἰώνων μέχρι τοῦ νῦν.

Μεγίστη εἶναι ἡ ἱστορία τοῦ πανσέπτου τούτου προσκυνήματος. Ὅτε τῷ 614 ἐπέδραμον κατὰ τῶν Ἁγίων Τόπων αἱ Περσικαὶ ὁρδαί, τὸ ἱερὸν τοῦτο σκήνωμα ἀφέθη ἀνέπαφον, διότι, ὡς λέγεται, αὗται εἶδον ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ του τοίχου ἐζωγραφισμένην εἰκόνα παριστῶσαν τοὺς τρεῖς ἐκ τῆς Περσίδος Μάγους καὶ τὸν ἀστέρα, σύμβολα τῆς θρησκείας των.

Οἱ τοῦ Βυζαντίου Αὐτοκράτορες οὐδέποτε ἔπαυσαν ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν ὑπέρλαμπρον ταύτην Βασιλικήν, ἀλλὰ καὶ ἡ γεραρὰ Ἁγιοταφιτικὴ Ἀδελφότης διαρκῶς ἠσχολεῖτο μὲ διαφόρους ἐπισκευὰς πρὸς διατήρησιν αὐτῆς, ὅτε κατὰ τῷ 1935 ὁ ἀοίδιμος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Τιμόθεος Θέμελης, Ἀρχιεπίσκοπος ὢν τότε Ἰορδάνου καὶ Πατριαρχικὸς Ἐπίτροπος ἐν Βηθλεέμ, ἀνεκάλυψε, κατὰ διόρθωσίν τινα τῶν σωλήνων, θαυμάσιον κάτωθι τοῦ δαπέδου Μωσαϊκόν, ἄγνωστον ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας.

Τεσσαράκοντα καὶ ἓξ κίονες ρυθμοῦ Κορινθιακοῦ, εἰς τέσσαρας σειρὰς ἀπὸ δυσμῶν πρὸς ἀνατολάς, καὶ τεμάχια εἰκονογραφιῶν λίαν ἐνδιαφέροντα ἐκ Μωσαϊκοῦ, χρονολογούμενα ἀπὸ τῆς ἐποχῆς Κομνηνοῦ τοῦ Πορφυρογεννήτου, διατηροῦνται εἰς θαυμασίαν μέχρι τοῦ νῦν κατάστασιν.

Κάτωθεν τοῦ Καθολικοῦ τοῦ Ναοῦ εἶναι τὸ Ἅγιον Σπήλαιον φωτιζόμενον ὑπὸ ἀργυρῶν λυχνιῶν, ὅπου σώζεται ἡ Φάτνη καὶ ἐπὶ τοῦ δαπέδου μαρμαρίνη πλὰξ φέρουσα ἀργυροῦν ἀστέρα, ὅπου ἐσπαργανώθη ὁ Σωτήρ.

* * *

Ὑπέροχος καὶ ἄφθαστος εἰς συγκίνησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν εἶναι καὶ ὁ ἑορτασμὸς τῶν Χριστουγέννων ἐκεῖ ἔνθα ἐτέχθη ὁ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, τελούμενος ἐν τῇ πόλει Βηθλεὲμ ἀνὰ πᾶν ἔτος.

Τὴν παραμονὴν τῆς κοσμοσωτηρίου ἑορτῆς, μεγαλοπρεπὴς συνοδεία ἐκ τῶν κληρικῶν τῆς Ἁγιοταφιτικῆς Ἀδελφότητος μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Προκαθήμενον τοῦ Θρόνου τοῦ Ἀδελφοθέου, ὑπὸ τὰς κωδωνοκρουσίας, ἐκκινεῖ τῆς ἁγίας πόλεως καὶ ἀφ' οὗ διέλθῃ, ἡγουμένου ἱππικοῦ, τὴν κοιλάδα τῶν Τιτάνων, τὴν ἱστορικὴν Μονὴν τοῦ Προφήτου Ἠλιοῦ καὶ τὸν τάφον

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΦΩΣ ΤΗΣ ΒΗΘΛΕΕΜ

Ὑπὸ τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. ΙΑΚΩΒΟΥ ΠΗΛΙΛΗ

ΜΕΣΑ εἰς τὸ πέρασμα τῶν αἰώνων οὐδεμία ἀνθρωπίνη καρδία ἔμεινεν ἀπαθὴς πρὸ τοῦ μεγάλου γεγονότος τῆς γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Ὁ Θεῖος Λυτρωτὴς ἦλθεν εἰς ἐποχήν, κατὰ τὴν ὁποίαν βαρὺ σκοτάδι καὶ θλῖψις ἐκάλυπτε τὰς μορφὰς καὶ τὰς σκέψεις τῶν ἀνθρώπων. Ἦλθεν εἰς ἐποχήν, καθ' ἣν ἀπὸ τὰ στήθη τῶν ἀνθρώπων ἐξήρχετο ἡ εὐχή, τὴν ὁποίαν ὁ Πλάτων ἡρμήνευσεν ὡς καθολικὸν πόθον τῶν ἡμερῶν του, εἰπών: «Ὦ, καὶ νὰ ἄνοιγαν οἱ οὐρανοὶ καὶ νὰ κατέβαινεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν γῆν!» Καὶ ἰδού, ὁ Θεὸς ἦλθε.

Ὁ Θεῖος Λυτρωτὴς ἦλθεν ὡς Φῶς καὶ ἐφώτισε τοὺς ἐν σκότει καθημένους. Ἦλθεν ὡς ζωὴ καὶ ἐζωογόνησε τοὺς ἠθικῶς νεκρωμένους. Ἦλθεν ὡς ἀλήθεια καὶ ὡδήγησε τοὺς ἠθικῶς πλανωμένους. Ἦλθεν ὡς ποιμὴν καὶ ἐξηγόρασε, μὲ τὸ τίμιον αἷμα Του, τοὺς ἠθικῶς ἀπολωλότας.

Ἡ συνείδησις τοῦ κόσμου εἶχε κάποιαν μεγάλην νοσταλγίαν, ἐζήτει νέον φῶς, ἐζήτει κάποιαν ὑπερκόσμιον βοήθειαν, ἡ ὁποία θὰ ἐφώτιζε καὶ θὰ ὡδήγει πρὸς τὸν πραγματικὸν δρόμον τῆς λυτρώσεως καὶ ζωῆς. Τὸ φῶς ἐζήτησε καὶ ἡ φιλοσοφικὴ σκέψις τῆς ἐποχῆς, ὡς ἀρχήν της πρὸς νέαν δημιουργίαν, τὸ ὁποῖον ἐξεδηλώθη εἰς τὴν ὡραιοτέραν μορφήν του εἰς τὴν Ἑλληνικὴν φιλοσοφίαν, μὲ τὴν ἔρευναν τοῦ ἀγνώστου Θεοῦ.

«Ὅταν ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου ἐφάνη τὸ φῶς», τὸ ὁποῖον ἐφώτισε τὴν Βηθλεὲμ διὰ νὰ μεσουρανήσῃ εἰς τὸν Γολγοθᾶ.

«Ὦ, καὶ νὰ ἄνοιγαν οἱ οὐρανοὶ καὶ νὰ κατέβαινεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν γῆν!» ηὔχετο ὁ Πλάτων. Καὶ οἱ οὐρανοὶ ἤνοιξαν καὶ ὁ Θεὸς κατέβη εἰς τὴν γῆν, ὁ Μονογενὴς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Ἦλθεν εἰς τὴν γῆν μετὰ τὴν δόξαν καὶ μακαριότητα τῶν οὐρανῶν, ἦλθεν ἐνδεδυμένος τὴν ἀνθρωπίνην ἀδυναμίαν. Ἡ ἁπλῆ φάτνη Τὸν ἐδέχθη, οἱ Ἄγγελοι Τὸν ἐδοξολόγησαν, οἱ ποιμένες καὶ οἱ μάγοι Τὸν προσεκύνησαν. Τὸ Φῶς, τὸ χαροποιὸν Φῶς τῆς Βηθλεέμ, τὸ ἀσύγκριτον εἰς κάλλος καὶ λαμπρότητα, καλεῖ ὅλους νὰ τὸ ἀκολουθήσωμεν εἰς τὴν αἰωνίαν πορείαν Του.

Τὸ νέον Φῶς λάμπει καὶ φωτίζει τὸν δρόμον τῆς ταπεινώσεως καὶ μετανοίας. Τὸ Φῶς μεσουρανεῖ συνεχῶς μέσα εἰς τὸ στερέωμα τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς, ἀλλὰ τὸ σκοτάδι κυριαρχεῖ εἰς τὸν κόσμον. Σκότος καὶ Φῶς κινοῦνται μαζὶ μέσα εἰς τὸ ρεῦμα τῆς ἀνθρωπίνης ἱστορίας καὶ δημιουργοῦν διὰ κάθε ἄνθρωπον τὴν ἱστορίαν του. Μέσα εἰς τὴν μεγάλην προσπάθειαν ἡ ὁποία καταβάλλεται σήμερον διὰ τὴν ἰσορροπίαν καὶ εἰρήνην τοῦ κόσμου, μόνον ἡ πορεία μας ὑπὸ τὸ Φῶς τῆς Βηθλεὲμ θὰ δημιουργήσῃ νέους βασικοὺς ὅρους διὰ τὴν οἰκοδομὴν τῆς πραγματικῆς εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Ἂς βαδίσωμεν λοιπὸν νοερῶς ὅλοι πρὸς τὴν φάτνην τῆς Βηθλεὲμ διὰ νὰ ἀντλήσωμεν νέαν δύναμιν καὶ νὰ οἰκειοποιηθῶμεν τὴν πεῖραν τῶν μάγων, τὴν ἁπλότητα τῶν ποιμένων καὶ μετὰ τῶν Ἀγγέλων νὰ ψάλλωμεν τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἐπὶ γῆς εἰρήνην Του.

τῆς Ραχήλ, γυναικὸς τοῦς Ἰακώβ, φθάνει εἰς τὴν ἱστορικὴν πόλιν.

Πρὸ τοῦ Διοικητηρίου, ὁ Διοικητὴς καὶ ὁ Δήμαρχος Βηθλεέμ, οἱ Πρόξενοι καὶ πλῆθος ἐπισήμων ὑποδέχονται τὸν Μακαριώτατον Ἱεροσολύμων, ὅστις φέρων τὰ πολύτιμα ἐγκόλπια καὶ τὰ παράσημα αὐτοῦ, ἀφ' οὗ περιβληθῇ τὸν Πατριαρχικὸν μανδύαν, ἡγουμένων τῶν ἐξαπτερύγων, τοῦ κλήρου ἐνδεδυμένου τὰ ἱερὰ αὐτοῦ ἄμφια καὶ τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐμμελῶς τὸ «Ἡ Γέννησίς Σου Χριστέ . . .», τῶν κωδώνων χαρμοσύνως ἠχούντων, προχωροῦν πεζῇ μέτρα τινὰ καὶ εἶτα εἰσέρχεται ἐπισήμως εἰς τὴν Βασιλικὴν καὶ ἀφ' οὗ κατέλθῃ εἰς τὸ Ἱερὸν Σπήλαιον καὶ ἀσπασθῇ τὸν τόπον τῆς Γεννήσεως καὶ τὴν Φάτνην, ἀνέρχεται εἰς τὸ Καθολικὸν τοῦ Ναοῦ ὅπου ἀναγινώσκονται αἱ ὧραι καὶ μετ' αὐτὰς τελεῖται ὁ ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία.

Μετὰ ὀλιγόωρον ἀνάπαυλαν, περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν τῆς νυκτός, ὁ τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας Πρωθιεράρχης, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κλήρου καὶ τῶν ἐπισήμων, κατέρχεται ἐκ τῶν Πατριαρχικῶν αὐτοῦ δωμάτων ὑπὸ τὸν ἦχον τῶν κωδώνων εἰς τὴν Βασιλικήν, μέχρι τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου πλήρους εὐλαβῶν προσκυνητῶν, καὶ ἀφ' οὗ προσκυνήσῃ τὰς ἁγίας εἰκόνας εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱερὸν βῆμα.

Τὴν δωδεκάτην ἀκριβῶς, ἐνδεδυμένος τὴν Πατριαρχικὴν αὐτοῦ στολήν, κατέρχεται καὶ πάλιν εἰς τὸ θεοδέγμον Σπήλαιον μετὰ τῶν Ἀρχιερέων, τῶν χορῶν ψαλλόντων «Δεῦτε ἴδωμεν πιστοί, ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός». Ἐκεῖ ἀναγινώσκεται τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Γεννήσεως καὶ ἀφ' οὗ γίνῃ μικρὰ δέησις ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰορδανίας καὶ τῶν Βασιλέων ἡμῶν, ἀνέρχεται μετὰ τῆς συνοδείας του ἐκ τῆς μικρᾶς βορείου κλίμακος τοῦ Σπηλαίου, ἀκολουθεῖ λιτάνευσις περὶ τὸν Ναόν, καὶ εἶτα τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία.

Κουρασμένοι καὶ ἡμεῖς ὁδοιπόροι τῆς ζωῆς καὶ ὑπὸ τοῦ ἀστέρος ὁδηγούμενοι, ἂς μεταβῶμεν εἰς Βηθλεὲμ νοερῶς, ἂς γονατίσωμεν εὐλαβῶς πρὸ τῆς Ἁγίας Φάτνης καὶ ἂς προσκυνήσωμεν τὸ Θεῖον Βρέφος, προσφέροντες ὡς οἱ Μάγοι εἰς Αὐτὸ τὰ δῶρα μας, τὴν πίστιν μας, τὴν ἐλπίδα μας καὶ τὴν ἀγάπην μας.

Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΠΡΟΣΑΓΕΤΑΙ ΩΣ ΜΑΡΤΥΣ ΤΩΝ ΑΝΘΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΩΝ ΤΗΣ 6ης ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1955

Ὁ Τύπος, ὄχι μόνον ὁ Ὀρθόδοξος καὶ ὁ Χριστιανικὸς ἐν γένει, ἀλλὰ καὶ ὁ παγκόσμιος, ἐσχολίασε τὴν μέχρι τοῦ ἐδωλίου τοῦ μάρτυρος προσαγωγὴν τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρου, εἰς τὴν νῆσον Πλάτην (Yasiada). Ἀναδημοσιεύομεν κατωτέρω μερικὰ τῶν σχετικῶν δημοσιευμάτων:

«Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ»
(Φύλλον 2ας Νοεμβρίου 1960)

Ἡ Α.Θ. Παναγιότης ὁ Πατριάρχης, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Πρωτοσυγκελλεύοντος Σεβ. Μητροπολίτου Σελευκείας κ. Αἰμιλιανοῦ, τοῦ Ἐντιμ. κ. Καλούδη Λάσκαρη, Νομικοῦ Συμβούλου τῶν Πατριαρχείων, καὶ τοῦ Ἀρχικλητῆρος, προσῆλθε, κατόπιν κλήσεως, εἰς τὸ Δικαστήριον τῆς Πλάτης τῇ 25ῃ λ.μ., καὶ κατέθεσεν ἐπὶ τῶν γεγονότων τῆς 6ης Σεπτεμβρίου 1955.

«TRIBUNE DE GENEVE»
(Φύλλον 11ης Νοεμβρίου 1960)

. . . Ἐν συνεχείᾳ καλεῖται μία ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων ὑποθέσεων. Τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1955 βιαιότητες ἐξέσπασαν εἰς τὴν Ἰστανμποὺλ ὑπεκκαυθεῖσαι ἀπὸ ἀνθελληνικὸν μῖσος, στοιχίσασαι τὴν ζωὴν ἑνὸς Ὀρθοδόξου ἱερέως, προκαλέσασαι τὴν πυρκαϊὰν 73 ἐκκλησιῶν καὶ καταστρέψασαι χιλιάδας καταστημάτων.

Ὁ πρώην πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας ἐν Βέρνῃ Fahrettin Gokay, ὢν τότε Νομάρχης τῆς Πόλεως, ἐγκαταλείψας τὴν ἕδραν τῆς ψυχιατρικῆς εἰς τὴν Ἰατρικὴν Σχολὴν χάριν τῆς πολιτικῆς, ἐνοχοποιεῖται εἰς τὴν ἐν λόγῳ ὑπόθεσιν. Τὸ καθῆκον του ὡς Νομάρχου ἐπέβαλλε νὰ συγκρατήσῃ τὴν τάξιν.

Φαίνεται, ἂν τίποτε ἄλλο, ὅτι ἀφῆκε νὰ ἐκσπάσουν αἱ βιαιότητες, τῆς Ἀστυνομίας ἀπαθέστατα ἱσταμένης, ἐὰν τοῦτο δὲν σημαίνει συνενοχήν. Ἡ ἀρχὴ τῆς ὑποθέσεως ἦτο μία περίεργος ἀπαίτησις τοῦ Ζορλοῦ, ὄντος τότε ἐν Λονδίνῳ ὅπου ἐξεπροσώπει τὴν Τουρκίαν εἰς τὴν συνδιάσκεψιν περὶ τῆς Κύπρου. Διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν διπλωματικῶν του σχεδίων θὰ ἤθελε νὰ συνέβαινε μία ἐκδήλωσις πατριωτική. Μία τοιαύτη ἐξεφυλίσθη ὅπως κατέθεσεν μετ' ἀπείρου ἐντιμότητος ὁ Παναγιώτατος Ἀθηναγόρας Α', Πατριάρχης Οἰκουμενικὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, μία ἐκ τῶν ὑψηλοτέρων Χριστιανικῶν κορυφῶν τοῦ κόσμου.

Ὁ Πατριάρχης, ὡραῖος πρεσβύτης 75 ἐτῶν, μὲ ἐπιμήκη γενειάδα ὡς τοῦ Μωϋσέως τοῦ Μιχαὴλ-Ἀγγέλου. Περιβαλλόμενος ἀπὸ μαῦρα καλύμματα καὶ τὸ μακρὺ μαῦρο ῥᾶσο τὸ ὁποῖον λαμπρύνει ἕνα κρεμαστὸν ἐγκόλπιον ἐπὶ τοῦ στήθους του, μᾶς ὑπενθυμίζει συγχρόνως μίαν Ἐκκλησίαν θριαμβεύουσαν καὶ μαρτυρικήν. Ἡ ἀφήγησίς του, σπανίας σοβαρότητος, ἀνεφέρθη ἁπλούστατα εἰς τὴν ἐπιστολὴν διαμαρτυρίας σταλείσης εἰς τὸν Menderes τὴν ἐπαύριον τῶν γεγονότων. Ἐπιστολὴν ἡ ὁποία οὐδεμιᾶς ἠξιώθη ἀπαντήσεως, οὔτε ἀκόμη ἀπὸ αὐτὰ τὰ Ἀνώτερα Δικαστήρια. Ἡ ὑπεράσπισις μετὰ τὴν κατάθεσιν τῆς Παναγιότητός του παρέμεινε βωβὴ εἰς τὰ καθίσματα. . . .

«ΤΟ ΒΗΜΑ» ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ
Ἡ πικρὴ καὶ σκληρὴ μοῖρα ἑνὸς θρησκευτικοῦ ἡγέτη.

ΜΕ ΤΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ ΑΘΗΝΑΓΟΡΑ (τὴν ἑπομένη τῆς δίκης). — Σημαιοστόλιστη γιὰ τὸ «Ὄχι» της ἀφήσαμε τὴν Ἑλληνικὴ ἐπικράτεια. Σημαιοστόλιστη γιὰ τὴν ἐπέτειο τῆς Δημοκρατίας βρίσκουμε τὴν Τουρκία. Δυὸ Τουρκικὲς σημαῖες καὶ στὴν εἴσοδο τοῦ Πατριαρχείου. Ἀργοῦν τὰ Πατριαρχικὰ γραφεῖα. Ἀπουσιάζουν οἱ κληρικοὶ καὶ οἱ λαϊκοί, ποὺ ἀποτελοῦν τὸ προσωπικό του. Δὲν μένουν παρὰ ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ οἱ «ἐσωκατάκοιλοι» ἱερεῖς καὶ διάκονοι, ποὺ εἶναι ἐγκατεστημένοι στὸν Πατριαρχικὸ οἶκο, παληὰ μονὴ μὲ τριῶν αἰώνων βίο, ποὺ ἐξακολουθεῖ νὰ διατηρῇ τὸ μοναστηριακό της ρυθμό.

Ὅλα ἴδια. Ἴδιο τὸ παληὸ καὶ πενιχρὸ σὲ ἐμφάνιση οἴκημα. Ἴδια ἡ αἴθουσα στὴν ὁποία δέχεται ἡ Παναγιότης Του. Μόνο στὴ γωνιὰ ὅπου ἦταν τοποθετημένη ἡ φωτογραφία τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, τὴ θέση τοῦ ἔγκλειστου τῆς Πλάτης πῆρε ἡ εἰκόνα τῆς Θεομήτορος.

Ἴδιος καὶ ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης. Ἴδιος στὴ νοοτροπία, στὴ σκέψη, στὴ σταθερότητα τῆς γραμμῆς. Ἡ γραμμὴ ποὺ ἐχάραξε ἀπὸ τότε ποὺ μὲ Ἀμερικάνικα φτερὰ — τὸ προσωπικὸ ἀεροπλάνο τοῦ Προέδρου Τροῦμαν — προσγειώθηκε στὸ Τουρκικὸ ἔδαφος καὶ ἔγινε ὁ ἐπίμονος καλλιεργητὴς τῆς ἰδέας τῆς προσεγγίσεως Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας. Πέντε χρόνια ἀπὸ τότε ποὺ εἶχα ἐπισκεφθῇ τὸ Φανάρι. Κατάλευκη πειὰ ἡ μακρότατη γενιάδα του, ἀλλὰ ζωηρός, ὅπως τότε, μὲ τὰ μάτια ποὺ καθηλώνονται στὸν ἐπισκέπτη, σὰν νὰ ζητοῦν ἀπ' αὐτὸν τὴν ψυχή του, ὅπως ἐκεῖνος μεταγγίζει τὴ δική του ψυχή. Πάντα προση-

νής, ἐγκάρδιος. Ὁ λαϊκώτερος Πατριάρχης. Σὲ πλήρη ἀντίθεση μὲ τοὺς προκατόχους του. Ἡ εὐπροσηγορία αὐτὴ ἐξένισε ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ἕνα ποίμνιο ποὺ εἶχε συνηθίσει σὲ ποιμένες βαρεῖς, σκυθρωπούς, δυσπρόσιτους, ἐμποτισμένους ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς ἀπολυταρχικῆς ἐποχῆς τῆς Τουρκίας. Καὶ ξαφνικά, ἀπὸ τὸ δεσποτισμὸ ποὺ κρατοῦσε τὰς ἀποστάσεις, βρέθηκαν στὴν Ἀμερικανικὴ ἁπλότητα.

Προσλέποντας τὸν Ἀθηναγόρα, ἀναλογίζομαι τὴν μοῖρα Του. Δὲν τοῦ ἦταν εὐνοϊκή. Μητροπολίτης Κερκύρας, ποὺ εἶχε κατακτήσει τοὺς Κερκυραίους, οἱ ὁποῖοι ἀκόμα τὸν θυμοῦνται. Ἀρχιεπίσκοπος στὴν Ἀμερική, ὅπου λατρεύθηκε καὶ ἐκτιμήθηκε, δέχθηκε σὲ καιροὺς χαλεποὺς τὸ βάρος τῆς ποιμαντορικῆς ράβδου τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ ἀπὸ τὴ σεπτὴ αὐτὴ σκοπιά, θέλησε νὰ γίνῃ ὁ σημαιοφόρος στὴν πορεία πρὸς τὴν προσέγγιση τῶν δύο λαῶν. Βαδίζοντας τὴν ὁδό, γιὰ τὴν ὁποία πίστευσε ὅτι ἦταν ὁδὸς εἰρήνης καὶ εὐημερίας . . . καὶ σταθερὸς στὴ γραμμὴ πλεύσεως, ἀντιπαρέρχεται μὲ στωϊκότητα τὰ ψυχρὰ ρεύματα. Πολὺ περήφανος γιὰ νὰ ἐκδηλώσῃ πικρία, πολὺ χριστιανὸς γιὰ νὰ μνησικακήσῃ, πολὺ δεμένος μὲ τὸ ἰδεολογικό του πιστεύω γιὰ ν' ἀπομακρυνθῇ ἀπ' αὐτό, μέσα στὴν πραγματικότητα, ἀλλὰ καὶ πλούσιος σὲ ὄνειρα, ὁ Ἀθηναγόρας διατηρεῖ τὴ γαλήνη τῆς ψυχῆς καὶ τὴ διαύγεια τοῦ πνεύματος. Λίγοι θὰ εἶχαν τὴ δική του ἀντοχή. Βαλλόμενος καὶ λοιδωρούμενος, νὰ βλέπῃς τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ στὸν ὁποῖον προσεύχεσαι νὰ σχίζεται σὲ δύο καὶ κάτω ἀπὸ τὴν ἀπειλὴ νὰ σοῦ φύγουν ἀπὸ τὰ πόδια τὰ θεμέλια καὶ νὰ πέσῃ στὸ κεφάλι σου ὁ θόλος, ἀπτόητος ἐσὺ ν' ἁπλώνῃς τὰ χέρια γιὰ νὰ συγκρατήσῃς τοὺς τοίχους καὶ νὰ προλάβῃς τὴν κατάρρευση.

Πόσες θυσίες τῆς δημοτικότητάς του πρὸς τὸ ἠθικό του χρέος! Καὶ νὰ εἶναι ἀπὸ τὴ φύση προικισμένος μὲ τὰ δῶρα τοῦ δημαγωγοῦ. Ὅλα τὰ χαρίσματα ποὺ ἐξασφαλίζουν στοὺς ἡγέτας τὴν κατάκτηση τῶν μαζῶν. Ἐπιβολή, παράστημα, προσωπικὴ γοητεία, βλέμμα ζεστό, εὐκολία σὲ λεκτικὲς θωπεῖες, εὐστροφία πνεύματος. Ἂν ἤθελε . . . τόσο δὰ νὰ κινοῦσε τὸ δαχτυλάκι θὰ ἦταν τὸ εἴδωλο. Μόλις ὅμως φθάσῃ ἡ ὥρα τῶν ἀποφάσεων, ἡ στιγμὴ ποὺ θὰ πῇ τὸ μεγάλο ναὶ ἢ τὸ μεγάλο ὄχι, τότε τὸν βλέπετε ἄκαμπτο νὰ παίρνῃ δρόμους ποὺ τὸν ἀποξενώνουν ἀπὸ τὴ συμπάθεια τῶν μαζῶν. Ἀσφαλῶς θἄρχωνται στιγμὲς ποὺ ψιθυρίζει τὸ «νῦν ἡ ψυχή μου τετάρακται». Ὅπως τότε, ποὺ ὁ ἀγῶνας γιὰ τὸ Κυπριακὸ ἐπροκάλεσε τοὺς λιθοβολισμούς. Καὶ ἔγινε ὅ,τι ἔγινε. Ταράχθηκε ἡ ψυχὴ τοῦ Ἀθηναγόρα ὅταν τὰ ἑτεροκίνητα πλήθη ἔκαιαν τοὺς ναοὺς καὶ κατέστρεφαν τὶς περιουσίες τῶν χριστιανῶν. Ταράχθηκε καὶ τώρα ποὺ βρέθηκε ἐμπρὸς στὸ δίλημμα: νὰ προσέλθῃ στὴ δίκη τῆς Πλάτης ὡς μάρτυρας, ἢ πνευματικὸς ἀρχηγὸς αὐτὸς νὰ παρακούσῃ τὰ κελεύσματα τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας καὶ ἀδιαφορῶντας γιὰ τὶς συνέπειες, νὰ κρατηθῇ στὴν παράδοση τοῦ Φαναρίου, ποὺ θέλει τοὺς Πατριάρχες νὰ μὴ παρουσιάζωνται σὲ δικαστήρια; Θὰ ταράζεται σὲ τέτοιες ὧρες ἡ ψυχὴ τοῦ Ἀθηναγόρα. Δυνατὸς ὅμως, καθὼς εἶναι, παίρνει τὴν ἀπόφασή του· ἀπὸ τὴ στιγμὴ δὲ ἐκείνη βρίσκει τὸν ἑαυτό του καὶ ἠρεμεῖ. Ποιὸς νὰ ὑποπτευθῇ τὸ ἐσωτερικό του δρᾶμα; Ἀκριβῶς γι' αὐτό, ἐπειδὴ ζῇ μόνος του τὸ δρᾶμα, χαλυβδώνεται καὶ γίνεται πειὸ δυνατός.

Ἤρεμο καὶ δυνατὸ βρίσκουμε τὸν Πατριάρχη Ἀθηναγόρα τὴν ἑπομένη τῆς προσελεύσεώς του στὸ ἀνώτατο Τουρκικὸ δικαστήριο. Μὲ τὴ γαλήνη τοῦ ἀνθρώπου ποὺ ἔχει ἡσυχη τὴ συνείδησή του τὸν βρήκαμε καὶ πρὶν ἀπὸ πέντε χρόνια ὅταν ἄχνιζαν ἀκόμα τὰ ἐρείπια, ποὺ εἶχε σωρεύσει ἡ Σεπτεμβριανὴ ἀγριότητα. Δυὸ περιπτώσεις, ποὺ ἡ δόξα τοῦ χαμογέλασε καὶ τοῦ ἄνοιξε τὶς πύλες. Τίποτα πειὸ εὔκολο ἀπὸ τὸ φωτοστέφανο τοῦ μεγαλομάρτυρα κατὰ τὰ Σεπτεμβριανά. Ἡ ὥρα ποὺ πυρπολοῦνταν οἱ ἐκκλησίες καὶ διαρπάζονταν οἱ περιουσίες τῶν χριστιανῶν. Ζωσμένο ἀπὸ στρατιῶτες καὶ τάνκς τὸ Φανάρι. Γιασάκ: Ἀπαγορεύεται ἡ ἔξοδος ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖο. Μὲ ἐφ' ὅπλου λόγχη οἱ στρατιῶτες γιὰ νὰ προλάβουν τὴν ἐπιδρομὴ τοῦ ὄχλου, ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ ἐμποδίσουν τὸν Πατριάρχη νὰ κομίσῃ τὴν παρηγοριὰ τοῦ σταυροῦ σ' ἕνα ποίμνιο πανικόβλητο. Ἂν ὁ Πατριάρχης ἀντιμετώπιζε τὶς λόγχες; Ἡ εὔκολη δάφνη. Μιὰ δάφνη ὅμως πικρὴ γιὰ τὸ σύνολο. Ὄξυνση τῶν παθῶν. Ποιὰ Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση θὰ ἀντιστεκόταν στὴν ἔξαψη τῆς κοινῆς γνώμης, ποὺ θὰ ἦταν ἐξαγριωμένη, ὅταν ἔβλεπε τὸν Ἀρχηγὸ τῆς Ὀρθοδοξίας νὰ σπρώχνεται, νὰ τραυματίζεται, νὰ πέφτῃ αἱμόφυρτος; Ἡ ρήξη, ὁ πόλεμος. Στὸ πάνθεο τῶν ἡρώων ὁ Ἀθηναγόρας, σὲ περιπέτεια μὲ ἀνυπολόγιστες συνέπειες ἡ ὁλότητα. Ὁ Ἀρχιερέας ὅμως μὲ τὰ δῶρα τοῦ δημαγωγοῦ, δὲν ἐδημαγώγησε. Παροπλίζοντας τὶς φιλοδοξίες του, πειθάρχησε στὴ φωνὴ τῆς ψυχρῆς λογικῆς καὶ στὸ συμφέρο τῶν πολλῶν.

Καὶ νὰ τώρα ὁ δεύτερος Γολγοθᾶς. Σὲ διαφορετικὸ σχῆμα, ἀλλὰ ἐπίσης μαρτυρικὸς ὁ δρόμος. Ἡ δίκη. Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, ποὺ προσέρχεται στὴν Πλάτη καὶ περιμένει ν' ἀκούσῃ ἀπὸ τὸν κλητῆρα τοῦ δικαστηρίου τὸ ὄνομά του — Ἀθηναγόρας — γιὰ νὰ ἐμφανισθῇ, κοινὸς Τοῦρκος πολίτης στὴν αἴθουσα τοῦ δικαστηρίου.

Π. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Παρακαλοῦνται οἱ ἀγαπητοὶ συνδρομηταὶ τοῦ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥ», ὅπως ἀποστέλλουν τακτικῶς τὰς συνδρομάς των εἰς τὴν διεύθυνσιν:

"ORTHODOX OBSERVER"
10 East 79th Street, New York 21, N. Y.
διὰ τὴν τακτικὴν ἀποστολὴν τοῦ Περιοδικοῦ.

ECCLESIASTICAL NOTES

HUMANITY WITH A CROOKED BACK
(December 4th)

For eighteen years, the woman of the Gospel reading was bent, unable to lift up her head high and suffered terribly. Christ placed His holy hands upon her and healed her with just His word. In the same manner He can heal "crooked" humanity, when she will decide to lift her head from the earthly to the heavenly. Every other attempt of humanity to be saved without Christ, is condemned to failure. Humanity can be saved only with Christ.

THE GREAT BANQUET
(December 11th)

The Master of the house — Christ — invited many to the symbolic banquet of the Kingdom of God. Those who were invited to attend found various excuses not to be present. It is always easy to find excuses. Innumerable millions of persons have avoided, and continue to avoid the banquet of the Holy Eucharist, offered by the Master, Christ. Hundreds of thousands of our fellowmen here in America avoid becoming members of our communities and have no relationship with our Church. Yet, the "banquet" is always ready for them. If they do not attend, they should have no complaints if the Church invites other Christians to this table of salvation, who for the one reason or the other request to enter into the Greek Orthodox Church of America.

ST. ANASTASIA THE PHARMACOLYTRIA
(December 22nd)

St. Anastasia, the virgin-martyr, who gave her life for Christ, is honored also for her miraculous capacity of healing those who were poisoned. On the outskirts of the city of Salonika, preserved in her name and honor, is the Monastery of St. Anastasia the Pharmacolytria, belonging to the Ecumenical Patriarchate and housing an excellent school for the training of young men for the Priesthood. The graduates of this school become Priests and heal so many vital spiritual needs of our Greek Orthodox brethren.

COMMEMORATION OF THE THEOTOKOS
(December 26th)

On the day after Christmas, we perform a mental recollection, "commemoration," to honor the Virgin Theotokos and to offer our thanks because through "Divine Will" she presented to the world the "Incarnate Saviour." We make this "commemoration" also to beseech her to intercede continuously to Christ to strengthen our efforts to follow His will.

THE FIRST MARTYRS
(December 27th)

Millions of saints surround the Church of Christ, a "cloud of saints," a bright cloud, guiding the people of all centuries to Christ. We honor particularly the first martyrs, who first gave their life as a willing sacrifice to Christ, at a time when others, who were closer to Christ, not only hesitated to be sacrificed, but even denied Christ. The highest honor to be first amongst all the saints belongs to the First-Martyr Stephen. The return to Christ of Saul (the Apostle Paul), who carried the garments of those who stoned the Archdeacon Stephen, is not irrelevant to the self-sacrifice of the First-Martyr Stephen.

THE MASSACRE OF THE 14,000 INFANTS
(December 29th)

The inhuman massacre of the innocent infants is continued even to this day. Twenty centuries after the pitiful death of Herod, the greatest of all the crowned criminals, the massacre of infants is continued and extended by his successors and agents from embryonic age to childhood and adolescence. Who are these agents? First they are the doctors, who poison human beings in the making in their mothers. The parents who are accomplices of this crime. The publishers, producers and exploiters of indecent literature, motion pictures and other means of corruption of children and young people. Finally, they are the competent who tolerate these crimes for the financial gain of a few so-called clever persons and for the ethical and moral destruction of myriads of souls. They are worse than Herod, who vanished the innocent infants, as these criminals without a conscience create an increasingly dangerous army of wretchedness; an army of criminals, degenerates, narcotics and lunatics. The Church and Society have an obligation to lift their voices high in a cry of danger against the unscrupulous agents of Herod.

Merger of Protestant Groups Proposed at General Assembly of National Council of Churches

THE triennial General Assembly of the National Council of Churches of Christ in the U.S.A. was held in the Civic Auditorium, San Francisco, December 4-9, 1960, with 3,000 delegates in attendance. The National Council, in which the Greek Orthodox Church of North and South America has membership, is a cooperative federation of 26 Protestant and seven Eastern Orthodox bodies, with a total of nearly 40,000,000 church goers. The Greek Orthodox delegation was headed by Bishop Demetrios of Los Angeles, who represented Archbishop Iakovos. Reverend George Bacopoulos, who is in charge of the office of the Greek Archdiocese at the National Council headquarters in the Inter-Church Center in New York, also attended.

A highlight of the San Francisco General Assembly was the suggestion for the merger of leading Protestant denominations. A proposal "to transcend the separate traditions" of the Protestant churches and find a way to unite them was presented on December 4 by the Reverend Eugene Carson Blake, Stated Clerk of the United Presbyterian Church in the U.S.A. and a former president of the National Council of Churches. He presented his plan in a sermon to representatives attending the Council's General Assembly in San Francisco at a service in Grace Cathedral.

Under three principles vital to the non-Roman churches of the "catholic" tradition, Dr. Blake called for "broad and deep agreement on a visible and historic continuity of the tradition before and after the Reformation; on a clear confession of the trinitarian faith; and on the two sacraments of Holy Communion and Baptism. "My proposal," he declared, "is simply to cut the Gordian knot of hundreds of years of controversy by establishing in the reunited church an historic ministry recognized by all without doubt or scruple."

Principles of reunion important to all churches of the 'Reformation" tradition, said Dr. Blake, require acceptance of "the continuing reformation under the Word of God." The reunited church, he continued, must keep Word and Sacrament "equally and intimately united."

Stating that it must also be truly democratic in its government, Dr. Blake declared: "We don't need an aristocratic or authoritarian hierarchy and we don't believe a reunited church does either."

The speaker emphasized that this was not an official proposal on the part of his church. However, he invited The Protestant Episcopal Church, the Methodist Church and the United Church of Christ to join his church in drawing up such a plan of union. He added that other churches which accept both the principles and plan would be warmly invited to join in such conversations.

The Right Rev. James A. Pike, Bishop of the Episcopal Diocese of California, whose See is Grace Cathedral, pronounced an "'enthusiastic Amen" to the proposal, which would bring together more than 18,000,000 Protestants in what has been tentatively called the Reformed and Catholic Church of the U.S.A. Dr. Blake's plan generally met with a most favorable reception, though some church leaders warned against a "superchurch" that might become top-heavy with administration, while others stressed that the inevitable problems confronting such a union would take many years to solve.

* * *

President of the National Council of Churches for the next three years will be J. Irwin Miller, 51, a business man and industrialist, who succeeds the Rev. Dr. Edwin T. Dahlberg, a Baptist minister from St. Louis. This is the first time in its ten-year history that the National Council has elected a layman as its president.

Mr. Miller, a member of the Disciples of Christ denomination, is Board Chairman of the Cummings Diesel Engine Company. He is also on the Boards of American Tel. & Tel., Purity Stores and other corporations. The 6-foot 2-inch head of a $70,000,000 family enterprise and the father of five children, gives 30% of his income to charity. He has deep intellectual interests, having graduated a Phi Beta Kappa from Yale, after which he received his Master of Arts from Oxford. He reads Plato in Greek, plays Bach on the violin and is a good classical scholar.

A former vice-chairman of the National Council's Division of Christian Life and Work, Mr. Miller is known as a liberal, theologically and politically. An ardent Republican, he contributes generously to the party.

As President of the National Council, Mr. Miller will be, in a sense, the chief spokesman for Protestantism in America. He is deeply interested in Church union and said after his election that there now exists "a climate in nearly all denominations" that encourages "executives and leaders of the churches to express themselves in terms of merger and unity."

Mr. Miller became deeply interested in religion while serving as a Navy officer in an aircraft carrier during the war. When he returned to Columbus, he became a Sunday School teacher. He believes that religion plays a

role in all activities. "There is no area in life which should not be governed by Christian principles," he said.

* * *

The official message of the National Council's General Assembly appealed to the churches to "escape the illusion of self-sufficiency" and to "show forth more fully their unity in Christ."

Presented by the Rev. Dr. Henry P. Van Dusen, president of Union Theological Seminary of New York, it played upon the church unity theme, stating in part: "During the last half-century, much has been done to release the churches from their prisons of self-containment. Many of our churches have discovered their own life enriched and strengthened by their participation in the ecumenical movement.

"They are learning to pursue their own programs as representatives of the whole church, rather than as sectarian activities."

But, the message said, unity actions of both the cooperative and structural types have been accomplished at a pace that is "glacial in its slowness."

* * *

In his merger proposal, Dr. Eugene Carson Blake said the plan reflected a "total new mood" in church proposals to which Pope John XXIII and the Archbishop of Canterbury had "certainly contributed to creating" by their meeting at the Vatican on December 2.

The unprecedented meeting was described as "historic" by the Pope, even though it "went only as far as the threshold of great problems." The Pontiff stated: "I admire the sincere force of good will which Dr. Fisher is carrying forward. Our meeting took place in an atmosphere of cordiality and understanding on both sides. Naturally, the crusts formed during four centuries are many, but with understanding and mutual contacts, in which Dr. Fisher courageously undertook the initiative, with time there should come love and the truth."

In London, the Anglican Primate, Dr. Geoffrey Fisher, Archbishop of Canterbury, said upon his return from Rome: "One purpose of my trip was to clear the way for regular, frequent and informal exchanges of interests and understanding among the diffeernt branches of the Church. All this can happen now. Unity of spirit is essential before more concrete union, which will take a long time. There have been some means of discussions between Protestants and Catholics for some time past, but these were not recognized or official — they were almost secret. Now all that can be recognized and welcomed publicly."

Before proceeding to the Vatican, Dr. Fisher had also visited the Ecumenical Patriarch Athenagoras I, and the Greek Orthodox Patriarchs of Alexandria and Jerusalem.

A. D.

ARCHDIOCESE PARTICIPATION IN NATIONAL COUNCIL OF CHURCHES GENERAL ASSEMBLY

In June His Eminence, Archbishop Iakovos, made the following appointments as representatives of the Greek Orthodox Archdiocese to the Tenth Anniversary Triennial General Assembly of the National Council of Churches, to be held in San Francisco during the week of Dec. 4-9, 1960: Rev. Anthony Coniaris, Minneapolis, Minnesota; Rev. Leonidas Contos, Los Angeles, California; Rev. George P. Gallos, Baltimore, Maryland; Rev. Homer P. Goumenis, Columbia, South Carolina; Rev. Basil S. Gregory, Chicago, Illinois; Rev. John N. Hondras, Chicago, Illinois; Rev. Demetrios G. Kalaris, Washington, D. C.; Rev. Panagiotis Kalellis, Los Angeles, California; Rev. Stephen E. Papadoulias, Springfield, Massachusetts; Rev. Athanasios J. Rizos, Worcester, Massachusetts; Rev. John Romanides, Brookline, Massachusetts; Rev. Demetrios Tsekos, Chicago, Illinois; Rev. Zacharias Xintaras, San Mateo, California; Mr. James Kounelis, Chicago, Illinois; Mr. George Berris, Evanston, Illinois; Mr. Nicholas Giannopoulos, Fresno, California; Mr. Peter Kourides, New York, New York; Mr. Spero Ponty, Los Angeles, California; Mr. Constantine Proussis, Brookline, Massachusetts; Dr. John Skandalakis, Atlanta, Georgia; and Mr. Soterios Tsoutsouras, New York, New York.

Appointed as members of the General Board of the National Council of Churches for the next three years are: Rev. George J. Bacopulos, New York, New York; Rev. Demetrios Constantelos, Perth Amboy, New Jersey; Mr. Charles Raphael, New York, New York; and Mr. Arthur Dore, New York, New York.

Our Church will be thus adequately represented at this historic Assembly of the National Council of Churches, and will participate through the appointed representatives or alternates in the event that they cannot personally be present.

Our participation in the National Council of Churches has continued to grow through the years, and assumes more direct proportions as the result of the establishment of the Office of Inter-Church Relations in the Interchurch Center, on May 1, 1960. A constant liaison is in this way maintained between the National Council of Churches, World Council of Churches and the member denominations, housed in the Interchurch Center, and the Greek Orthodox Archdiocese.

Subsequent issues of the "Orthodox Observer" will carry reports of the various activities of the Assembly and also the activities of the Greek Orthodox Archdiocese in the ecumenical movement.

San Francisco, 1960: Ten-year Milestone of the National Council of Churches

By EDWIN T. DAHLBERG, Retiring President
National Council of Churches

[*The National Council of the Churches of Christ in the U.S.A. is a Federation of 26 Protestant and 7 Eastern Orthodox Churches, with a total of 18 million communicants. The Greek Orthodox Church of N. & S. America is a member of the National Council, which held its triennial General Assembly in San Francisco, December 4–9, 1960.*]

THE morning of New Year's Day, 2000 A.D., is only forty years away. Looming up through the mists of history like a mountain peak on the millenial divide, it challenges Christians of the 20th century to find their way over the unknown passes that lead into the Nuclear Space Age.

All this will surely be in the consciousness of delegates and visitors attending the triennial General Assembly of the National Council of the Churches of Christ in the U.S.A., as they meet in the Civic Auditorium at San Francisco, California, December 4-9, 1960.

The fact that the San Francisco Assembly marks the 10th anniversary of the founding of the National Council gives added significance to this historic gathering.

The Council was born in a blizzard. Delegates to the founding Assembly at Cleveland, Ohio, in December, 1950, found on arrival that the entire city was snowbound by one of the worst storms that ever hit the shores of Lake Erie. Streets were piled high with drifts. Traffic was at a standstill. Some wondered if the Assembly could be held at all. But faith conquered the difficulties then as now. Not only did the larger share of the delegates arrive, but a tremendous enthusiasm was generated for the ecumenical movement. It reached its climax when two officially appointed representatives from each of the member denominations came to the platform, and in an unforgettably solemn moment of dedication, signed their names in the rich red leather bound volume that now contains the official registry of National Council charter membership. This beautiful book, with the pledge of th e member churches' acceptance of Jesus Christ as divine Lord and Saviour, will be on display at the San Francisco Assembly.

The intervening years have been stormy years. The Council has been attacked right and left by various groups determined to silence its prophetic message and to destroy its rapidly growing influence in the nation. But the Council has never been stronger than today. Built on the solid foundation of Jesus Christ, it has been tried by fire. Whatever was built of wood, hay, stubble has been consumed. But what has been built of solid and lasting materials remains. True to the Word of God, loyal to the nation and concerned for all nations, the National Council of the Churches of Christ in the U.S.A. stands unbroken, undismayed, as a living witness to the ecumenical faith, and as a promise of the day when the good news of God in Jesus Christ shall have become effective in all the earth. The splendid new Interchurch Center that now crowns Morningside Heights in New York, and which brings together under one roof not only the 70 operating units of the National Council of Churches but the headquarters staffs of many of the member denominations, is a symbol of the victory of cooperative Christianity in America.

The National Council of Churches specifically repudiates the whole idea of a super-church. By the very nature of its constitution, which declares that the National Council shall have no power to modify either the doctrine or the polity of the member churches, the Council rejects the concept of a monolithic, totalitarian, ecclesiastical structure. The aim is rather to achieve variety in unity, and unity in variety. What the ultimate form of that unity will be only the Holy Spirit can reveal to us, as we follow the leadings of the Christ who prayed that all his followers might be one. But as the Amsterdam Assembly of the World Council of Churches expressed it, we are coming together, and we intend to stay together.

In keeping with the faith of the conciliar movement, the theme of the San Francisco Assembly will be: "JESUS CHRIST, LIVING LORD OF ALL LIFE."

Under the chairmanship of Bishop John Wesley Lord, of the Methodist Church, Boston, the General Committee on Program and Arrangements has been working for the better part of two years in developing a program that will be worthy of so memorable an occasion as the 10th anniversary of the largest religious organization in the United States. Among the notable Christian leaders to be presented will be Archbishop Iakovos, Eugene Carson Blake, A. Dale Fiers, Franklin Clark Fry, Bishop Lord, Reuben H. Mueller, Lesslie Newbigin, G. Bromley Oxnam, Charles C. Parlin, Roy G. Ross, Joseph Sittler, Jr., Harold E. Stassen, Willis M. Tate, Mrs. William Sale Terrell, Henry Pitney Van Dusen, Mrs. Theodore O. Wedel, Judge Luther W. Youngdahl, and many others.

Already the question has been brought up, "Who can come?" It may not be irreverent to say, "Whosoever will, may come." The General Assembly itself, which is the major governing body of the National Council, consists of 694 men and women who are the official representatives of the 33 Protestant-Orthodox member communions. These voting representatives, named by their constituent bodies, pay a $12.00 registration fee, and have the privilege of attendance, voice, and vote. *Alternates*, likewise appointed by their respective communions, pay a $12.00 registration fee, and have the privilege of attendance and voice, without vote. *Consultants*, who are members of supervisory units of the Council, representatives of related agencies, or members of the Executive Staff, pay a $12.00 registration fee each, and have the privilege of attendance and voice in all activities of the Assembly. *Christian Education registrants*, named by local churches, Councils of Churches, Church School agencies, or denominational boards, pay a $6.000 registration fee each, and have the privilege of attendance at all Christian Education Assembly and general public sessions and plenary business sessions of the General Assembly, and voice at the sessions for accredited visitors. *General Visitors* pay no registration fee, but may attend all general and plenary business sessions and such other program functions as the capacity of the facilities may permit. Local churches that wish to develop a more intelligent ecumenical interest among their members will find it especially worth while to appoint the heads of their official boards and affiliated organizations as accredited visitors, with the responsibility of reporting back to the congregation the story of what the National Council of Churches is doing.

Long range planning for the coming decades of the century will have an especially prominent place in the Assembly discussions. Dr. A. Dale Fiers, President of the United Christian Missionary Society of the Disciples of Christ, is the Chairman of the newly organized Long Planning Committee of the Council, which was formally launched at Atlantic City in 1959, and which is undertaking a thorough study of the whole program and philosophy of the conciliar movement, and the mission of the churches to the nation. In view of the importance of this aspect of the Council's work during the coming years, it is especially good to know that the San Francisco program is so designed as to give all those present an opportunity to discuss the great needs of the churches, in what will prove to be a healthy democratic process.

California and San Francisco will be at their best in preparation for this Assembly. The Civic Auditorium affords exceptionally fine facilities not only for all the plenary and group meetings, but for the exhibits that always are a vivid and interesting part of the Assembly experience. Outstanding music will be provided by the choirs and other musical organizations of the area, particularly at the opening general public session on Sunday evening. Delightful entertainment and hospitality features are also being arranged for by the local committees, who are determined to make this Assembly a landmark in American church history. The Rev. Norman L. Conard, minister of the Glide Methodist Church, San Francisco, is Chairman of the State-Local Committee on Program and Arrangements.

Let us pray that Almighty God will pour out such a blessing upon this Assembly that there will not be room enough to receive it. The moral and spiritual issues confronting the churches are stupendous in their dimensions. Decisions must be made in every field of life: the culture of our youth, the utilization of the mass media of communication, the release of the lay forces of Christianity, the nature of the unity we seek, the establishment of justice and peace in the life of industries, races, and nations, and the development of a theological understanding commensurate with the unbelievable advances of science and learning in our time. It is to be hoped that this Assembly will be so filled with the glory of the Eternal Splendor that for many years to come the people who attend it will be able to say humbly and thankfully, "I was at San Francisco." For nothing less than a new birth of faith in God's redeeming grace as revealed in Jesus Christ, the Lord of all life, can be adequate for such a time as this.

ΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΜΑΣ ΕΙΔΗ

"Εν ἐκ τῶν πρωτευόντων στοιχείων τῆς Ὀρθοδοξίας εἶναι ἡ Θεία Λατρεία μας. Ἡ ὑπέροχος Ὑμνογραφία της εἶναι ἐν ταὐτῷ καὶ ἡ Ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ ἁπλουστευμένη Δογματική της καὶ ἡ Ἀπολογητικὴ καὶ Συμβολική της. Τὰ σύμβολα τῆς Θείας Λατρείας, τὰ ἱερὰ σκεύη καὶ λοιπὰ ἐκκλησιαστικὰ εἴδη, εἶναι ἀδιασπάστως συνυφασμένα μὲ τὴν Ὀρθοδοξίαν. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον, μάλιστα δὲ ἐδῶ εἰς τὴν Ἀμερικήν, ἐν μέσῳ πολυαρίθμων Ἐκκλησιῶν καὶ Ὁμολογιῶν, τὰ ἐκκλησιαστικά μας εἴδη δὲν ἀρκεῖ νὰ εἶναι ἁπλῶς καλλιτεχνικὰ καὶ πολυτελῆ, ἀλλὰ πρέπει καὶ νὰ ἐκφράζουν τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Βυζαντινὴν Τέχνην καὶ νὰ φέρουν τὴν γνησίαν σφραγῖδα τῆς Ὀρθοδόξου Παραδόσεως. Τὰ ἐκτεθέντα κατὰ τὴν 15ην Κληρικολαϊκὴν Συνέλευσιν ἐν Buffalo, N. Y., Ἐκκλησιαστικὰ εἴδη τοῦ Καταστήματος «Παλλάδιον» (τοῦ ὁποίου σχετικὴ ἀγγελία δημοσιεύεται εἰς τὰς σελίδας 392 καὶ 393) συγκεντρώνουν ὅλα αὐτὰ τὰ ἀπαραίτητα χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα.

ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΝ ΜΠΩΦ

Οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολῖται Ἐλαίας κ. Ἀθηναγόρας καὶ Τροπαίου κ. Πολύευκτος ἐξέφρασαν τὸ ἐνδιαφέρον των διὰ τὴν λαμπρὰν προσπάθειαν, ἐπαινέσαντες τοὺς δημιουργοὺς τῆς Ἐκθέσεως.

Κυρίαι τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος ἐπισκέπτονται τὴν Ἔκθεσιν περιεργαζόμεναι μὲ ἐνδιαφέρον τὴν θαυμασίαν συλλογὴν ποὺ διὰ πρώτην φορὰν ἐξετέθη εἰς Ἀμερικήν, εἰς τοιοῦτον ὄγκον.

Μία ἔκπληξις ἀπὸ τὰς πολλὰς ποὺ ἐπαρ
καὶ ἡ παρουσίασις τῆς ΚΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
PALLADION SHOPPING CENTER (598 N
κατέπληξε τοὺς πάντας μὲ τὴν αἰφνιδιαστικὴ
Ἐκκλησιαστικῶν Εἰδῶν.

Κατέπληξε καὶ ἐνεθουσίασεν ἡ νεωτεριστ
διότι ἀποκτᾷ ἡ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνορθόδοξος
ΤΩΝ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σκευῶν καὶ γενικῶ

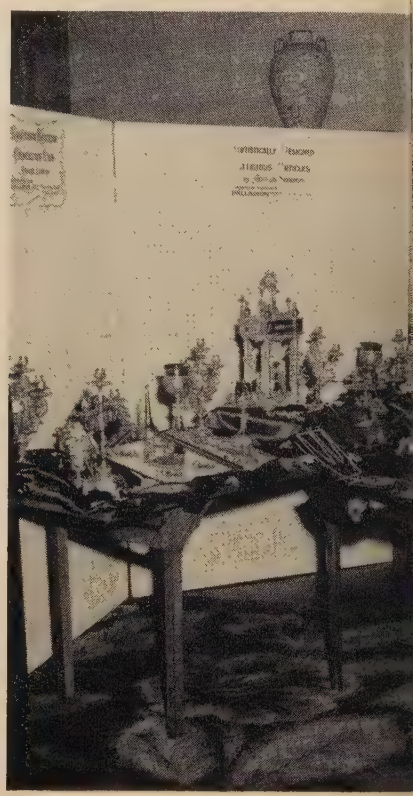

Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Β.
ἐκθέματα ἐκφράζει τὴν εὐαρέσκειάν το
σκοπος Κωνσταντίας κ. κ. Γερμανὸς ἐ
ὁ καλλιτέχνης κατασκευαστὴς κ. Ἀχιλ
κ. Χριστ. Πετροπουλέας χαμογελοῦν ἱκ

Τὸ «PALLADION», μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν γν
κλησιαστικῶν Εἰδῶν κ. ΑΧΙΛΛΕΑ ΣΚΟΡΔΙΛΗ
ἐπιμελημένην ἐργασίαν του, διὰ τῆς ὁποίας κ
Ἱερωμένων καὶ Λαϊκῶν, προσφέρει τὰς ὑπερόχ
ἀναγκῶν τῶν Ἱερῶν Ναῶν.

Εὐαγγέλια λεπτοτάτης χαρακτικῆς τέχνης,
δήλας, Σταυροὺς Ἁγιασμοῦ καὶ Εὐλογίας, Κη
Σκεύη Ναῶν θὰ σᾶς δοθῇ ἡ εὐκαιρία νὰ τὰ θα

Ἐκεῖ θὰ βρῆτε τὴν ΚΑΛΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
διάθεσιν ὁλοκλήρου τῆς Φιλοθρήσκου Ὁμογενε

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΟΝ ΝΕΟΝ ΤΙΜΟΚΑΤΑΛ
598 9TH AVENUE

ΕΚΘΕΣΙΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ

ηρικολαϊκὴ Συνέλευσις τοῦ Μπώφφαλο, ἦτο
ΗΣ ἀπὸ τὸ γνωστὸν Ἑλληνικὸν Κατάστημα
New York 36, N. Y.), ποὺ ὁμολογουμένως
ν ὡς ὠργανωμένον ἐργοστάσιον κατασκευῆς

πάθεια τοῦ Ἑλληνικοῦ τούτου Ὀργανισμοῦ,
ς μίαν ἐγχώριον πηγὴν κατασκευῆς ΑΠΑΝ-
δῶν ἐσωτερικῆς διακοσμήσεως τῶν Ἱ. Ναῶν.

ῆς κ. κ. Ἰάκωβος περιεργαζόμενος τὰ
Σεβασμιωτάτῳ ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπί-
νῷ ἐξ ἀριστερῶν τοῦ Σεβασμιωτάτου
; καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ «PALLADION»
πὸ τὴν τιμὴν ποὺ τοὺς παραχωρεῖται.

λλιτέχνην, χαράκτην καὶ κατασκευαστὴν Ἐκ-
ίνεται διὰ τὴν λεπτοτάτην τέχνην του καὶ τὴν
ένδιαφέρον τῶν ἐν τῷ Συνεδρίῳ εὑρισκομένων
κατασκευάς του εἰς ὅλην τὴν ἔκτασιν τῶν

ρια, Ἀρτοφόρια, Ἐξαπτέρυγα, Φανούς, Κανν-
ουάλια, Πολυελαίους καὶ ἅπαντα γενικῶς τὰ
σκεπτόμενοι τὴν ἔκθεσιν τοῦ «PALLADION».

ΝΗΝ εἰς ὅλας τὰς μορφάς της καὶ εἰς τὴν

Ἅπαντες οἱ Ἱερεῖς ὡμολόγησαν ὅτι ἡ καλλιτεχνικὴ διάθεσις καὶ γενικὴ ἐμφάνισις τῶν Ἐπιστηθίων Σταυρῶν τῆς Ἐκθέσεως τοῦ «PALLADION» διὰ πρώτην φορὰν ἐμφανίζεται εἰς τοιαῦτα μεγαλοπρεπῆ σχέδια ὑπὸ τοῦ καλλιτέχνου κ. Ἀχιλλέα Σκορδίλη, τὰ ὁποῖα κατασκευασμένα συνεδύασαν τὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ τὴν ἁπλότητα.

Ὁ εὑρισκόμενος ἐν Ἀμερικῇ γνωστότατος Ἕλλην δημοσιογράφος καὶ συγγραφεὺς κ. Σπῦρος Τριανταφύλλου συγχαίρει τὸν κ. Ἀχιλλέα Σκορδίλην διὰ τὴν καλλιτεχνικωτάτην ἐπίδοσιν καὶ ἐμφάνισιν τῶν ἐκτεθέντων εἰδῶν του Ἐκκλησιαστικῆς Τέχνης.

OY PALLADION SHOPPING CENTER
V YORK 36, N.Y.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Η «ΣΥΓΚΥΠΤΟΥΣΑ» ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΣ
(4 Δεκεμβρίου)

Ἐπὶ δέκα καὶ ὀκτὼ ὁλόκληρα χρόνια, κυρτωμένη, μὴ δυναμένη νὰ σηκώσῃ τὸ κεφάλι της ὑψηλά, ὑπέφερεν ἡ δυστυχισμένη «συγκύπτουσα» γυναῖκα τῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς. Ὁ Χριστὸς ἔθεσε ἐπάνω της τὰ ἅγιά Του χέρια καὶ μὲ ἕνα λόγον του τὴν ἐθεράπευσε. Ἔτσι δύναται νὰ θεραπεύσῃ καὶ τὴν «συγκύπτουσαν» ἀνθρωπότητα ὅταν αὐτὴ θελήσῃ νὰ σηκώσῃ τὸ κεφάλι της ἀπὸ τὰ γήϊνα πρὸς τὰ ὑψηλά. Κάθε ἄλλη προσπάθειά της νὰ σωθῇ χωρὶς τὸν Χριστόν, εἶναι καταδικασμένη εἰς ἀποτυχίαν. Δύναται νὰ σωθῇ μόνον μὲ τὸν Χριστόν.

ΤΟ ΜΕΓΑ ΔΕΙΠΝΟΝ
(11 Δεκεμβρίου)

Πολλοὺς ἐκάλεσεν εἰς τὸ συμβολικὸν τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ Δεῖπνον ὁ Οἰκοδεσπότης—Χριστός. Μὲ διαφόρους δικαιολογίας—ποὺ πάντοτε εὑρίσκονται εὔκολα—ἀπέφυγαν νὰ προσέλθουν. Ἀναρίθμητα ἑκατομμύρια ἀπέφυγαν καὶ ἀποφεύγουν νὰ προσέλθουν εἰς τὸ Δεῖπνον τῆς Θείας Εὐχαριστίας, ποὺ προσφέρει ὁ Οἰκοδεσπότης—Χριστός. Ἑκατοντάδες χιλιάδων ὁμογενῶν, ἐδῶ εἰς τὴν Ἀμερικήν, ἀποφεύγουν νὰ γίνουν μέλη τῶν Κοινοτήτων καὶ δὲν ἔχουν σχέσιν μὲ τὴν Ἐκκλησίαν μας. Καὶ ὅμως τὸ «Δεῖπνον» εἶναι πάντοτε ἕτοιμον καὶ δι' αὐτούς. Ἐὰν δὲν προσέλθουν, δὲν πρέπει νὰ ἔχουν κανὲν παράπονον, ἐὰν ἡ Ἐκκλησία προσκαλέσῃ εἰς τὸ Δεῖπνον τῆς σωτηρίας καὶ ἄλλους Χριστιανούς, οἱ ὁποῖοι, διὰ τὸν ἕνα ἢ διὰ τὸν ἄλλον λόγον ζητοῦν νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν Ἑλληνορθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Ἀμερικῆς.

ΑΓΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ Η ΦΑΡΜΑΚΟΛΥΤΡΙΑ
(22 Δεκεμβρίου)

Μαρτυρήσατα διὰ τὸν Χριστὸν ἡ παρθένος Ἀναστασία, τιμᾶται καὶ διὰ τὴν θαυματουργὸν ἰδιότητά της νὰ θεραπεύῃ τοὺς δηλητηριαζομένους. Ἐπ' ὀνόματί της σώζεται ἔξω ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκην ἡ ὁμώνυμος Μονὴ τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας, ἡ ὁποία ἀνήκει εἰς τὸ Σεπτὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον μας καὶ στεγάζει μίαν ἄριστα λειτουργοῦσαν Ἱερατικὴν Σχολήν. Οἱ ἐξ αὐτῆς ἀποφοιτῶντες γίνονται Ἱερεῖς καὶ θεραπεύουν τόσας ἄλλας ἐξ ἴσου ζωτικὰς πνευματικὰς ἀνάγκας τῶν Ἑλληνορθοδόξων ἀδελφῶν μας.

ΤΑ ΕΦΕΤΕΙΝΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΚΑΙ ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ

Ἡ ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων, ἑορτὴ τῆς «ἐπὶ γῆς εἰρήνης», εὑρίσκει καὶ ἐφέτος τὴν ἀνθρωπότητα ἐν ἀπειλῇ πολέμου ἐξοντωτικοῦ. Εἰς τὰ οὐράνια, ὅπου ἀντήχησεν ὁ Ἀγγελικὸς Ὕμνος, δαιμονιωδῶς περιστρέφονται πύραυλοι καὶ δορυφόροι κομίζοντες εἰς τοὺς δυστυχεῖς δημιουργούς των μηνύματα πολέμων. Οἱ ποιμένες τῶν Ἐθνῶν, ὀνόματι Ἡνωμένων, εἰς κάθε συνάντησίν των πρὸς κατοχύρωσιν τῆς παγκοσμίου εἰρήνης, βλέπουν νὰ διασχίζῃ τὸν ὁρίζοντα τὸ φάσμα τοῦ πολέμου. Οἱ σύγχρονοι Ἡρῶδαι τροχίζουν τὰς ρομφαίας των ἄνωθεν τῶν ἀθώων λαῶν, τοὺς ὁποίους καταδυναστεύουν. Οὐδεμία ἐλπὶς εἰρήνης ἐν τῷ κόσμῳ θὰ εἶναι βεβαία καὶ κατὰ τὸ ἀνατέλλον νέον ἔτος 1961, ἐὰν δὲν ἐπικρατήσῃ μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ἡ Χριστιανικὴ «εὐδοκία», ἡ καλὴ θέλησις, ἡ εἰλικρινὴς διάθεσις, βασιζομένη ἐπὶ τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν ἄνθρωπον καὶ τῆς πίστεως εἰς τὸν Θεόν.

Η ΣΥΝΑΞΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
(26 Δεκεμβρίου)

Τὴν ἐπαύριον τῶν Χριστουγέννων κάμνομεν νοερὰν συγκέντρωσιν, «σύναξιν», διὰ νὰ τιμήσωμεν τὴν Θεοτόκον Παρθένον· νὰ Τὴν εὐχαριστήσωμεν διότι Θείᾳ Βουλῇ, ἐχάρισεν εἰς τὸν κόσμον τὸν Σαρκωθέντα Λυτρωτήν· καὶ νὰ Τὴν παρακαλέσωμεν νὰ μεσιτεύῃ διαρκῶς εἰς τὸν Χριστὸν νὰ ἐνισχύῃ τὰς προσπαθείας μας, ὅπως ἀκολουθῶμεν τὸ θέλημα Αὐτοῦ. «Πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότου».

ΟΙ ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΡΕΣ
(27 Δεκεμβρίου)

Ἑκατομμύρια μαρτύρων περιβάλλουν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, «νέφος μαρτύρων», νεφέλη φωτεινή, ποὺ ὁδηγεῖ τοὺς ἀνθρώπους ὅλων τῶν αἰώνων πρὸς τὸν Χριστόν. Ἀλλ' ὅλως ἰδιαιτέρως τιμῶνται οἱ πρωτομάρτυρες. Αὐτοὶ ποὺ πρῶτοι προσέφεραν τὴν ζωήν των ὡς ἐκουσίαν θυσίαν πρὸς τὸν Χριστόν, τὴν στιγμὴν ποὺ ἄλλοι, πλησιέστερον Αὐτοῦ εὑρισκόμενοι, ὄχι μόνον ἐδίσταζαν νὰ τὸ κάμουν, ἀλλὰ καὶ ἀπηρνοῦντο τὸν Χριστόν. Ἡ ὑψίστη τιμὴ τοῦ νὰ εἶναι πρῶτος μεταξὺ πάντων τῶν Μαρτύρων ἀνήκει εἰς τὸν Πρωτομάρτυρα Στέφανον. Ἡ εἰς τὸν Χριστὸν ἐπιστροφὴ τοῦ Σαοὺλ—Ἀποστόλου Παύλου—ποὺ ἐκρατοῦσε τὰ φορέματα τῶν λιθοβολούντων τὸν Ἀρχιδιάκονον Στέφανον, δὲν εἶναι ἄσχετος πρὸς τὴν αὐτοθυσίαν τοῦ Πρωτομάρτυρος Στεφάνου.

Η ΣΦΑΓΗ ΤΩΝ 14,000 ΝΗΠΙΩΝ
(29 Δεκεμβρίου)

Ἡ ἀπάνθρωπος σφαγὴ τῶν ἀθώων νηπίων συνεχίζεται καὶ σήμερον. Εἴκοσιν αἰῶνας μετὰ τὸν οἰκτρὸν

θάνατον τοῦ μεγαλειτέρου τῶν ἐστεμμένων κακούργων Ἡρώδου, τὴν σφαγὴν τῶν νηπίων τὴν συνεχίζουν καὶ τὴν ἐπεκτείνουν ἀπὸ τῆς ἐμβρυακῆς ἕως τὴν παιδικὴν καὶ τὴν νεανικὴν ἡλικίαν οἱ διάδοχοί του οἱ πράκτορές του. Ποῖοι εἶναι αὐτοὶ οἱ πράκτορες; Πρῶτον οἱ ἰατροὶ ἐκεῖνοι, ποὺ δολοφονοῦν ὑπάρξεις ἐν τῷ γίγνεσθαι μέσα εἰς τὰ σπλάγχνα τῶν μητέρων. Οἱ γονεῖς ποὺ γίνονται συνένοχοι εἰς τοῦτο. Οἱ ἐκδόται, παραγωγοὶ καὶ ἐκμεταλλευταὶ τῶν ἀνηθίκων καὶ ἀσέμνων ἐντύπων, κινηματογραφικῶν ταινιῶν καὶ λοιπῶν μέσων διαφθορᾶς τῶν παιδιῶν καὶ τῶν νέων. Καὶ τέλος οἱ ἁρμόδιοι ποὺ τὰ ἀνέχονται πρὸς πλουτισμὸν μερικῶν ἐπιτηδείων καὶ πρὸς ἠθικὴν καὶ σωματικὴν καταρράκωσιν καὶ καταστροφὴν μυριάδων ψυχῶν. Εἶναι καὶ τοῦ Ἡρώδου χειρότεροι, ὁ ὁποῖος ἐξηφάνισε ἀθῶα νήπια, ἐνῷ οἱ ἀσυνείδητοι αὐτοὶ δημιουργοῦν τὴν ἐπικινδύνως αὐξανομένην στρατιὰν τῆς ἀθλιότητος· στρατιὰν κακούργων, ἐκφύλων, νευροπαθῶν καὶ παραφρόνων. Ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ Κοινωνία ἔχουν χρέος νὰ ὑψώσουν θαρραλέως κραυγὴν κινδύνου κατὰ τῶν ἀσυνειδήτων πρακτόρων τοῦ Ἡρώδου.

Η ΓΕΛΟΙΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ SANTA CLAUS

(31 Δεκεμβρίου)

Ἄνθρωποι ξένοι πρὸς τὸν Χριστόν, ἐχθροὶ τῆς Ἐκκλησίας Αὐτοῦ, χωρὶς θρησκευτικότητα, κινούμενοι μόνον ἀπὸ ἐλατήρια χρηματισμοῦ, γελοιοποιοῦν κατ' ἔτος καὶ περισσότερον, τὸν Ἅγιον Νικόλαον — ἢ τὸν Ἅγιον Βασίλειον — τὸν Santa Claus. Ἡ ἀσχημία ἔχει φθάσει εἰς τὸ κατακόρυφον. Ὁ Ἅγιος — ὁποιοσδήποτε καὶ ἂν εἶναι — παρουσιάζεται διαφημίζων σιγαρέττα, οἰνοπνευματώδη ποτὰ καὶ κέντρα διαφθορᾶς καὶ χορεύων μὲ γυναῖκας! Καὶ τὸ χειρότερον εἶναι, ὅτι ὅλας αὐτὰς τὰς ἀσχημίας τὰς ἀνεχόμεθα. Εἶναι καιρὸς νὰ διαμαρτυρηθῶμεν διὰ τὰς ἀσχημίας ταύτας.

ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ 1961

Κυκλοφορεῖ ἐντὸς ὀλίγου τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ἡμερολόγιον τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς διὰ τὸ ἔτος 1961, πλουσιώτατον εἰς περιεχόμενον. Λόγῳ τῶν εἷς τε τὴν Ἑλληνικὴν καὶ τὴν Ἀγγλικὴν δημοσιευομένων βασικῶν θεμάτων καὶ πληροφοριῶν τὰς ὁποίας παρέχει περὶ τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως καὶ Ἐκκλησίας, καὶ τῶν σχέσεων αὐτῆς πρὸς τὰς λοιπὰς Ἐκκλησίας, Ὀρθοδόξους καὶ Ἑτεροδόξους, τὸ Ἡμερολόγιον τοῦτο πρέπει νὰ γίνῃ κτῆμα κάθε Ἑλληνορθοδόξου ἐν Ἀμερικῇ. Εἰς τὰς Κοινότητάς μας θὰ ἀποσταλῇ ὡρισμένος ἀριθμὸς ἀντιτύπων μὲ τὴν παράκλησιν νὰ διατεθοῦν ὑπὸ τῶν Εὐλαβεστάτων Ἱερέων μας, πρὸς πνευματικὴν οἰκοδομὴν καὶ στήριξιν καὶ ὠφέλειαν τῶν Χριστιανῶν μας. Διὰ τοῦτο ἡ τιμὴ τοῦ τόμου τούτου ὡρίσθη μόνον $1.25, διὰ δὲ τὰς Κοινότητας καὶ Ὀργανώσεις ἐν γένει, μόνον εἰς $1.00.

Η ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Ὁ ἑορτασμὸς καὶ ἐφέτος τῆς «Ἑβδομάδος τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων» δὲν πρέπει νὰ ἀπομείνῃ ἁπλοῦς ἑορτασμός, ἀλλὰ νὰ θεμελιώσῃ τὴν πίστιν μας εἰς μερικὰς θεμελιώδεις ἀληθείας, ὅπως π.χ. ὅτι: Ἡ Ἑλληνικὴ Γλῶσσα καὶ Παιδεία εἶναι ἀπαραίτητοι διὰ τὴν ἐπιβίωσίν μας ἐν Ἀμερικῇ, ὡς Ἑλληνορθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ Ὁμογενείας. Ἡ Ἑλληνικὴ Παιδεία καὶ ὁ Ἑλληνικὸς Πολιτισμὸς προσέφεραν ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν Πατρίδα, τῆς ὁποίας ὁ πολιτισμὸς εἶναι κατ' οὐσίαν Ἑλληνικός. Ἡ Ἀμερικὴ καὶ σήμερον ἔχει ἀνάγκην τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας. Τὸ ἀποδεικνύει εἰς κάθε εὐκαιρίαν, ἐνθαρρύνουσα τὴν διατήρησιν τῶν Ἐθνικῶν ὁμάδων μὲ τὰ χαρακτηριστικά των καὶ μάλιστα τῆς γλώσσης, πρώτη μεταξὺ τῶν ὁποίων ἔρχεται ἡ Ἑλληνική. Νὰ ἐμποτίσωμεν τὴν Νέαν Γενεάν μας μὲ τὴν πεποίθησιν, ὅτι μὲ τὴν ἐκμάθησιν τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης προσφέρουν πολυτίμους ὑπηρεσίας καὶ εἰς τὸν ἑαυτόν των καὶ εἰς τὴν Ὁμογένειαν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν Πατρίδα.

ΟΧΙ ΑΘΕΟΙ ΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΘΕΣΕΙΣ

Ἡ Πολιτεία Μαίρυλαντ, δι' ἐπισήμου ἀποφάσεως τοῦ ἐφετείου αὐτῆς, ἀπεφάνθη ὅτι ἕνας δεδηλωμένος ἄθεος δὲν δικαιοῦται νὰ ἀναλάβῃ δημοσίαν ὑπηρεσίαν (συμβολαιογράφου). Εἰς μίαν ἐποχήν, καθ' ἣν ἡ «ἐφημερομένη ἀθεΐα», ἡ ὑλιστικὴ ἀντίληψις τῆς ζωῆς, κατακτᾷ καθημερινῶς ἔδαφος εἰς τὴν χώραν, τιμᾷ τὴν Πολιτείαν Μαίρυλαντ ἡ ἀπόφασις αὕτη, ἡ ὁποία ἐκτὸς τῆς πνευματικῆς της συνεπείας ἔχει καὶ συνταγματικὴν βάσιν: Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἐμπιστευθῇ εἰς ἕνα ἄθεον ὑπηρεσίαν του ἓν ἔθνος, ζῶν κατὰ τὸ Σύνταγμα «ὑπὸ τὸν Θεόν»; Αἱ Κοινότητές μας δύνανται νὰ ἀρισθοῦν ἓν σπουδαιότατον μάθημα.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρετηρήθη ἐσχάτως ἡ κακῶς γενομένη χρῆσις τῶν ὅρων «Ἐπισκοπὴ» καὶ «Μητρόπολις» ἀντὶ τῶν ὀρθῶν ὅρων «Ἀρχιεπισκοπικὴ Περιφέρεια» τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου. Ὑπενθυμίζεται ἐπ' εὐκαιρίᾳ ὅτι, συμφώνως πρὸς τὸ Σύνταγμα αὐτῆς, ὑπάρχει μόνον ἡ Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου, ὑπαγομένη ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ἔχοντος Βοηθοὺς Αὐτοῦ Ἐπισκόπους εἰς τὰς διαφόρους Ἀρχιεπισκοπικὰς Περιφερείας. Οἱ ἐσχάτως προαχθέντες εἰς τιτουλαρίους Μητροπολίτας, εἶναι καὶ οὗτοι Βοηθοὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἱεράρχαι, ἀναθέσαντος εἰς αὐτοὺς τὴν διοικητικὴν μέριμναν εἰς τὰς Ἀρχιεπισκοπικὰς Περιφερείας, 9ην ἐν Καναδᾷ, καὶ 10ην ἐν Νοτίῳ Ἀμερικῇ, ἔχοντας τὴν ἀναφοράν των πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου)

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Ἐλλογ. Καθηγητοῦ κ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ Δ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

Η ΧΩΡΑ αὐτή, στὴ σκόπιμη καὶ τὴν προγραμματισμένη προσπάθειά της νὰ κρατήσῃ ζωντανὰ τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ τῶν μεταναστευτικῶν ὁμάδων οἱ ὁποῖες συναπαρτίζουν τὴν ἐνιαία καὶ ἀδιάσπαστη Ἀμερικανικὴ κοινωνία λαμβάνει τώρα μέτρα κατ' ἐξοχὴν ἐνδιαφέροντα.

Ἕνα ἀπὸ τὰ μέτρα αὐτὰ ἀναφέρεται ἀποκλειστικώτερα στὴ μελέτη τῶν ἐθνικῶν γλωσσῶν τῶν μεταναστῶν. Τὸ οἰκεῖο πρόγραμμα, πολύπλευρα μελετημένο, ἔχει καταρτισθῇ ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας καὶ φέρει τὸν τίτλο: "NON ENGLISH LANGUAGE RESOURCES OF AMERICAN ETHNIC GROUP—A Research Project of the U.S. Office of Education."

Τὸ πρόγραμμα αὐτὸ ἐποπτεύεται ἀπὸ τὸν Dr. Joshua A. Fishman. Σκοπὸς τῆς σχετικῆς ἔρευνας εἶναι, πρῶτα, ἡ ἀντικειμενικὴ διαπίστωση τῶν προσπαθειῶν τῶν οἰκείων ὁμάδων γιὰ τὴ διατήρηση τῆς ἐθνικῆς των γλώσσης καί, ἐν συνεχείᾳ, ἡ συστηματικὴ καὶ ἡ ὑπεύθυνη ἐνίσχυση τῶν προσπαθειῶν αὐτῶν, ὥστε νὰ μπορέσῃ ἡ χώρα νὰ διατηρήσῃ τὴν ποικιλία στὴν ἔκφραση τῶν πολιτῶν της, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ ἔτσι ἀμεσώτερη καὶ ἀποδοτικώτερη ἐπαφὴ μὲ τὴν ἱστορία, μὲ τὸν πολιτισμὸ καὶ μὲ τὰ τρέχοντα προβλήματα καὶ τὶς ἐκδηλώσεις τῶν συγχρόνων λαῶν.

Ἡ σημασία τοῦ ἐπισήμου αὐτοῦ προγράμματος γιὰ τὴν ὁμογένεια εἶναι ἔκδηλη. Βαθύτατα ἐπηρεασμένοι οἱ Ἑλληνοαμερικανοὶ ἀπὸ τὴν πίστη στὴν ἀνάγκη τῆς καλλιεργείας καὶ τῆς προβολῆς ὅλων τῶν στοιχείων καὶ τῶν δυνάμεων ποὺ κλείνει ἡ κληρονομία των, βρίσκουν τώρα στὸ δρόμο τους γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τῆς ἀνάγκης αὐτῆς τὸν καλύτερο συμπαραστάτη — τὴν ἐπίσημη Κυβέρνηση τῆς χώρας.

* * *

Τὸ ὅλο πρόγραμμα τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας χωρίζεται σὲ τέσσερες τομεῖς μελέτης. Οἱ τομεῖς αὐτοὶ εἶναι, συνοπτικά, οἱ ἑξῆς:

Α. Καταμέτρηση καὶ ἐκτίμηση τῶν γλωσσικῶν δυνάμεων τῶν Ἀμερικανικῶν Ἐθνικῶν Ὁμάδων.

Ὁ τομεὺς αὐτὸς περιλαμβάνει κυρίως τὴν μελέτη τῶν ὠργανωμένων προσπαθειῶν τῶν οἰκείων ὁμάδων, ἐθνικῶν καὶ ἐθνικοθρησκευτικῶν, γιὰ τὴν διατήρηση τῆς προγονικῆς των γλώσσης. Ἡ μελέτη αὐτὴ προβλέπει ἐπίσης τὴ συγκέντρωση ὅλων τῶν στατιστικῶν στοιχείων, τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται στὴ συστηματικὴ ἐκπαιδευτικὴ—γλωσσικὴ προσπάθεια κάθε ὁμάδος (Νηπιαγωγεῖα, Δημοτικὰ Σχολεῖα, Γυμνάσια, Κολλέγια, Νυκτερινὰ Σχολεῖα, Θερινὰ Φροντιστήρια, Εἰδικὰ Μαθήματα, κ.τ.λ.). Τὸ πληροφοριακὸ ὑλικὸ θὰ ταξινομηθῇ ἀπὸ εἰδικοὺς μεθοδικώτερα καὶ θὰ ἀνακοινωθῇ ἐγκαίρως. Στὸν ἴδιο τομέα περιλαμβάνεται ἐπίσης ἡ μελέτη τῶν μέσων ὁμαδικῆς ἐπικοινωνίας, τῶν ἐκδόσεων ὡς καὶ τῶν ἐπιδόσεων τῶν θρησκευτικῶν, τῶν καλλιτεχνικῶν, τῶν γλωσσικῶν, τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ τῶν ψυχαγωγικῶν Συλλόγων καὶ Ἑνώσεων τῶν μεταναστῶν.

Β. Ἐκτίμηση τῆς γνώμης τῶν ἡγετικῶν στελεχῶν τῶν οἰκείων ἐθνικῶν ὁμάδων σχετικὰ μὲ τὸ παρὸν καὶ μὲ τὸ μελλοντικὸ γλωσσικὸ δυναμικό.

Ὁ δεύτερος αὐτὸς τομεὺς ἐξετάζει τὸ θέμα τῆς ἡγεσίας τῶν διαφόρων θεσμῶν τῶν ἐθνικῶν ὁμάδων ποὺ καταπιάνεται μὲ τὴ μελέτη καὶ μὲ τὴ διδασκαλία τῆς οἰκείας ἐθνικῆς γλώσσης. Εἰδικώτερα, μελετῶνται ἐδῶ θέματα σχετικὰ μὲ τοὺς λόγους ἐπιτυχίας ἢ ἀποτυχίας τῆς γλωσσικῆς διδασκαλίας, καθὼς καὶ μὲ τὴ δυνατότητα τῆς χρησιμοποιήσεως «ἐξωεθνικῶν» παραγόντων (εἰδικῶν) γιὰ τὴ μελέτη τῶν σχετικῶν προγραμμάτων καὶ μεθόδων. Γενικῶς, ἡ ἡγεσία τόσο τῶν Συλλόγων τῶν πρωτοπόρων ὅσο καὶ τῶν Συλλόγων τῶν νέων (τῶν γεννημένων στὴ χώρα) καλεῖται νὰ δικαιολογήσῃ ἔγκυρα, ἐπιστημονικά, τὴν αἰσιοδοξία ἢ τὴν ἀπαισιοδοξία της γιὰ τὴν τύχη τῆς ἐθνικῆς (τῆς μὴ ἀγγλικῆς) γλώσσης.

Γ. Ἀντικειμενικὴ ἐκτίμηση τῆς στάσεως τῶν διδασκάλων καὶ τῶν καθηγητῶν ξένων γλωσσῶν στὰ Ἀμερικανικὰ Γυμνάσια καὶ τὰ Κολλέγια ἔναντι τοῦ προβλήματος τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν γλωσσικῶν δυνατοτήτων τῶν ἐθνικῶν ὁμάδων.

Στὸν τρίτο αὐτὸ τομέα ἐμπίπτει ἡ ἔρευνα καὶ ἡ μελέτη θεμάτων σχετικῶν μὲ τοὺς διδάσκοντας τὶς ξένες γλῶσσες στὴν Ἀμερικὴ καὶ εἰδικώτερα, μὲ τὰ μερικώτερα ζητήματα τῆς προελεύσεως τῶν διδασκόντων, τὶς σχέσεις των μὲ τὶς ἐθνικὲς ὁμάδες, τῆς ἁρμοδιότητός των νὰ μελετοῦν εὐρύτερα τὰ οἰκεῖα γλωσσικὰ προβλήματα, νὰ ἐξασφαλίζουν πόρους προερχομένους ἀπὸ τὴν οἰκεία μεταναστευτικὴ ὁμάδα καὶ γενικώτερα, νὰ παίζουν ρόλον ἡγετικὸ στὴν ὠργανωμένη προσπάθεια γιὰ τὴν διδασκαλία τῆς σχετικῆς ἐθνικῆς γλώσσης.

ΚΟΙΝΟΤΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ

Ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου διεξάγονται συμφώνως πρὸς τὸ Καταστατικὸν τῶν Κοινοτήτων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἐκλογαὶ πρὸς ἀνάδειξιν Διοικητικῶν Συμβουλίων. Τὰ μέλη, χρησιμοποιοῦντα τὴν ψῆφον των, πρέπει νὰ θέτουν ὑπεράνω προσωπικῶν προτιμήσεων καὶ συμπαθειῶν τὸ συμφέρον τῆς Κοινότητος, τὸ ὁποῖον εἰς τὴν οὐσίαν συμπίπτει καὶ μὲ τὸ πραγματικὸν προσωπικόν των συμφέρον. Ἡ ἐκλογὴ προσώπων ἱκανῶν καὶ πρὸ παντὸς εὐλαβῶν καὶ ἀφωσιωμένων εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, μὲ ὀρθὴν ἀντίληψιν τῆς ἀποστολῆς τῶν Ἑλληνορθοδόξων Κοινοτήτων πρέπει νὰ ἀναλάβουν τὴν διοίκησιν ἀνὰ χεῖρας, χάριν τῆς προόδου καὶ τῆς ἐπιτυχίας τῆς ἀποστολῆς τῆς Κοινότητος.

Δ. Μελέτη τῶν κοινωνικῶν καὶ ψυχολογικῶν συνεπειῶν τῆς διγλωσσίας καὶ τῶν διαπολιτιστικῶν προγραμμάτων καὶ ἐκτίμηση τοῦ βαθμοῦ τῆς ἐμμονῆς τόσο τῶν παλαιῶν ὅσο καὶ τῶν νέων μελῶν τῶν ἐθνικῶν ὁμάδων στὴ διδασκαλία καὶ τὴ χρήση τῆς ἐθνικῆς (τῆς μὴ ἀγγλικῆς) γλώσσης.

Στὸν τέταρτο καὶ τελευταῖο αὐτὸ τομέα περιλαμβάνονται μελέτες θεωρητικώτερες κοινωνιολογικοῦ καὶ ψυχολογικοῦ χαρακτῆρος. Γιὰ τὴν φύση καὶ τὴν ἔκταση τῆς μελέτης αὐτῆς θὰ γίνῃ λόγος σὲ ξεχωριστὸ ἄρθρο.

* * *

Ἡ σκιαγράφηση τοῦ διαγράμματος στὸ ὁποῖο στηρίζεται ἡ νέα αὐτὴ ἐπίσημη κυβερνητικὴ προσπάθεια μᾶς βοηθεῖ, προφανέστατα, νὰ ἰδοῦμε καλύτερα τὸ ὅλο ἐκπαιδευτικὸ καὶ πολιτιστικὸ πρόγραμμα τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας του καὶ νὰ νοιώσωμε μιὰ γιὰ πάντα, ὅτι οἱ βάσεις τοῦ προγράμματός μας αὐτοῦ δὲν εἶναι βάσεις καθαρὰ συναισθηματικὲς ἢ ἐξωτοπικὲς καὶ ἐξωχρονικές, ἀλλὰ βάσεις στηριγμένες στὶς ἄμεσες, στὶς συγκεκριμένες τάσεις καὶ ἀνάγκες τῆς χώρας ταύτης. Πράγματι, ὅσο πιὸ καλὰ γνωρίζομε τὰ συμβαίνοντα σήμερα στὸν ἐκπαιδευτικὸ καὶ τὸν πολιτικὸ τομέα τῆς Ἀμερικανικῆς ζωῆς, τόσο πιὸ βαθύτερη ἀποβαίνει ἡ ἀντίληψη τῆς ἀξίας τῆς κληρονομιᾶς μας καὶ τόσο πιὸ μεθοδική, τόσο πιὸ ἐπιστημονικὴ γίνεται ἡ καλλιέργεια καὶ ἡ προβολή της. Ἡ ἐργασία, ἡ σχετικὴ μὲ τὴν γλῶσσα μας, ποὺ ἔκανε τὸ τμῆμα Νεοελληνικῶν Σπουδῶν τοῦ Columbia University γιὰ λογαριασμὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἀμύνης, ἡ ἐργασία τῆς Ἀκαδημίας γλωσσῶν Cortina καὶ τοῦ Ἰνστιτούτου Ξένων Γλωσσῶν, καθὼς καὶ τὸ πρόγραμμα αὐτὸ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας ἔρχονται στὴν ὥρα τους. Χρέος μας εἶναι νὰ κάμωμε, ἀπὸ τὴν πλευρά μας, τὸ καλύτερο δυνατό.

ΕΠΙ ΤΗ ΙΕΡΑ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ

«Η ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ»

ΠΡΟΣΤΑΤΟΥ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Τῇ 30ῇ Νοεμβρίου ἑορτάσθη ἡ ἱερὰ μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, ἱδρυτοῦ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸ ἀρχαῖον Βυζάντιον, ἅρα θεμελιωτοῦ τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως καὶ Προστάτου τοῦ Σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Ἐν τῷ Σεπτῷ Οἰκουμενικῷ Πατριαρχείῳ ἑωρτάσθη ἡ «Θρονικὴ» Ἑορτὴ διὰ Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Θείας Λειτουργίας, προηγηθέντος τὴν προτεραίαν Ἑσπερινοῦ, χοροστατοῦντος τοῦ Πατριάρχου καὶ γενομένης τῆς Λιτανείας τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, κατατεθείσης ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Σωλέα.

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου, συμφώνως πρὸς Ἐγκύκλιον τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου, ἑωρτάσθη ἡ ἑβδομὰς τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου, ἀπὸ 27ης Νοεμβρίου μέχρι τῆς 4ης Δεκεμβρίου, συμπεριλαμβανομένης. Κατ' αὐτὴν ἐτελέσθη εἰς τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς Μέγας Ἑσπερινὸς καὶ Θεία Λειτουργία, ἐγένοντο κηρύγματα περὶ τοῦ τιμωμένου Ἁγίου, τῆς σημασίας τῆς ἑορτῆς, τῆς σπουδαιότητος καὶ ἀκτινοβολίας τοῦ Σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τοῦ προγράμματος καὶ τῶν ἀναγκῶν αὐτοῦ.

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος προέστη τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν ἐν τῷ Ἱερῷ Παρεκκλησίῳ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, τῇ δὲ 30ῇ Νοεμβρίου προέστη τοῦ Ἑσπερινοῦ ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος, Νέας Ὑόρκης, μεθ' ὃν ἔδωκε διάλεξιν περὶ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου καὶ τοῦ Σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἑορτασμοῦ συνετέλεσαν αἱ συστημέναι ἐνέργειαι τῶν Θεοφ. Βοηθῶν Ἐπισκόπων καὶ τῶν Ἱερατικῶν Συνδέσμων. Δι' ἄρθρων καὶ λοιπῶν δημοσιευμάτων καὶ διαλέξεων ἐτονίσθη ἡ προσφορὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου πρὸς τὴν Χριστιανωσύνην ἀνὰ τοὺς αἰῶνας καὶ σήμερον.

Η ΗΜΕΡΑ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ

Δι' εἰδικῆς Ἐγκυκλίου ἡ Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ συνέστησε πρὸς τοὺς Ἱερεῖς καὶ τὰς Κοινότητας, ὅπως ἑορτάσωσι τὴν ὑπὸ τοῦ Προέδρου Eisenhower ὁρισθεῖσαν ὡς ἡμέραν Προσευχῆς, 5ην Ὀκτωβρίου, συμφώνως πρὸς ἀπόφασιν τοῦ Κογκρέσσου ἰσχύουσαν ἀπὸ τοῦ 1952. Ἐπὶ τὸ πανηγυρικώτερον, ἑορτάσαμεν τὴν ἡμέραν τῆς Προσευχῆς τὴν Κυριακήν, 9ην Ὀκτωβρίου. Κατ' αὐτήν, Κλῆρος καὶ Λαὸς προσηυχήθημεν ὑπὲρ ὑγείας καὶ ἐνισχύσεως τῶν θεοσεβῶν Ἀρχόντων τῆς Χώρας, ὑπὲρ κραταιώσεως αὐτῆς καὶ ἐπικρατήσεως ἐν τῷ κόσμῳ εἰρήνης, ἐλευθερίας καὶ δικαιοσύνης.

Η ΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΚΑΙ Η ΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ

Ὑπὸ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Νύσσης κ. ΓΕΡΜΑΝΟΥ

ΕΑΝ ρίψῃ κανεὶς μιὰν ματιὰν εἰς τὸν χάρτην τῆς Ἐγγὺς Ἀνατολῆς θὰ ἰδῇ ἀμέσως πόσον δύσκολος εἶναι ἡ θέσις τῆς νεαρᾶς Δημοκρατίας τοῦ Ἰσραήλ. Θὰ ἰδῇ μίαν στενὴν λωρίδα γῆς, ὀλίγον μεγαλυτέρας τῆς Εὐβοίας καὶ ἴσως ὀλίγον μικροτέρας τῆς Πολιτείας Μισισιπῆ. Περικλείεται μεταξὺ Λιβάνου, Συρίας, Ἰορδανίας, Αἰγύπτου καὶ Μεσογείου Θαλάσσης. Καὶ ὅπως ἔχουν σήμερον τὰ πράγματα, ἡ μόνη ἡ ὁποία εἶναι ἡ καλυτέρα γειτόνισσα τοῦ Ἰσραὴλ εἶναι ἡ Μεσόγειος.

Παρ' ὅλα ταῦτα, ἀπὸ 70 σχεδὸν ἄλλα Κράτη ἐπῆγαν Ἑβραῖοι διὰ νὰ ζήσουν ἐκεῖ ὡσὰν εἰς τὸν τόπον τῆς καταγωγῆς αὐτῶν ἢ τῶν γονέων των. Ἀκούραστα ἐπιδίδονται εἰς ἐργασίας γῆς καὶ βιομηχανίας καὶ μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχουν καὶ ἐπιστήμονες ἀκόμη ἐργαζόμενοι καὶ αὐτοὶ εἰς ἔργα χειρωνακτικά. Προσπαθοῦν δηλαδὴ οἱ νεώτεροι Ἑβραῖοι καὶ κυριολεκτικῶς ἀλλάσσουν τὸ πρόσωπον ἑνὸς παλαιοῦ τόπου. Ἐπιμένουν εἰς τὰς προσπαθείας των καὶ ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ πῇ ὅτι κατὰ τὰ 11 αὐτὰ χρόνια, ἤτοι ἀπὸ τῆς 14ης Μαΐου 1948, ὁπότε εἶναι ἡ Γενέθλιος Ἡμέρα τῆς Δημοκρατίας τοῦ Ἰσραήλ, ἔχουν γίνει τοῦτ' αὐτὸ θαύματα ἐκεῖ ἐκβιομηχανίσεως τῆς Χώρας ὅπως ἰδίοις ὄμμασιν ἀντελήφθην συγκριτικῶς κατὰ τὰς τρεῖς μεταβάσεις μου εἰς τὴν Ἐγγὺς Ἀνατολὴν κατὰ τὰς διαφόρους ἐποχάς, ἤτοι 1926, 1931 καὶ 1956.

Ἂς ἀναφέρωμεν ἐδῶ τώρα μερικὰ πράγματα σχετικῶς μὲ τὴν σχολικὴν μόνον κίνησιν εἰς τὴν ἐν λόγῳ νεαρὰν Δημοκρατίαν.

Τὰ παιδιὰ τὰ ὁποῖα προέρχονται ἀπὸ ἄλλα Κράτη καὶ πρόκειται νὰ κατοικήσουν εἰς τὸ Ἰσραήλ, ἀρχίζουν νὰ ὑπερηφανεύωνται διὰ τὸν νέον ἐκεῖνον τόπον μόλις φθάσουν ἐκεῖ. Εἰς τὰ Σχολεῖα τοῦ Κράτους διδάσκονται, πρὸς τοῖς ἄλλοις, ἱστορίαν τοῦ τόπου, ἀρχαίαν καὶ σύγχρονον, καθὼς καὶ γεωγραφίαν. Καὶ ὅλα μανθάνουν ἐννοεῖται τὴν Ἑβραϊκὴν γλῶσσαν. Ὑπάρχουν σήμερον εἰς τὸ Ἰσραὴλ παιδιὰ ἐλθόντα ἀπὸ 20 Ἀσιατικά, Ἀφρικανικά, Εὐρωπαϊκά, Ἀμερικανικὰ καὶ Αὐστραλιανὰ Κράτη, ὁμιλοῦντα ἄλλας γλώσσας. Φανταζόμεθα λοιπὸν πόσον δύσκολον εἶναι τὸ ἔργον τῶν διδασκάλων ἢ διδασκαλισσῶν ποὺ ἔχουν ἐνώπιόν των παιδιὰ ποὺ πολλὰ ἐξ αὐτῶν ἔχουν μεγαλώσει εἰς ἄλλους πολιτισμοὺς καὶ μερικὰ εἰς κανένα πολιτισμόν.

Εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἡ μόλις ὀργανωθεῖσα Ἰσραηλιτικὴ Κυβέρνησις ἔπρεπε νὰ ἀποφασίσῃ ποία θὰ ἦτο ἡ κοινὴ γλῶσσα. Καὶ ἂν καὶ ἐξέλεξε τὴν Ἑβραϊκὴν ὡς τὴν ἐπίσημον γλῶσσαν, ἀπεφάσισε νὰ ἔχῃ καὶ τὴν Ἀραβικὴν ὡς δευτέραν γλῶσσαν διότι ὑπῆρχον πολλοὶ Ἄραβες εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον.

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς μεγαλυτέρους οἱ ὁποῖοι πηγαίνουν νὰ κατοικήσουν εἰς τὸ Ἰσραήλ, αὐτοὶ ὅλοι σχεδὸν γνωρίζουν ὀλίγον τὴν Ἑβραϊκήν. Ἡ γλῶσσα αὐτὴ ἦτο ἡ γλῶσσα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἡ γλῶσσα τῶν Προφητῶν, ἡ γλῶσσα τοῦ τόπου ὅταν οὗτος ἀνῆκεν εἰς τοὺς Ἑβραίους. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς νεομεταβαίνοντας γνωρίζουν τοὐλάχιστον τὰς Ἑβραϊκὰς προσευχάς. Πολλοὶ γνωρίζουν τὴν λεγομένην Γίντις, ἡ ὁποία εἶναι κρᾶμα τῆς Γερμανικῆς καὶ τῆς Ἑβραϊκῆς, καὶ ἄλλοι γνωρίζουν τὴν λεγομένην Λαδίνο ἡ ὁποία εἶναι κρᾶμα τῆς Ἱσπανικῆς καὶ τῆς Ἑβραϊκῆς.

Μιὰ γλῶσσα ἡ ὁποία ἦτο ζωντανὴ πρὸ 2000 χρόνια δὲν ἦτο βεβαίως δυνατὸν νὰ ἐξυπηρετήσῃ πλήρως σήμερον, διότι δὲν εἶχε καὶ τὰς καταλλήλους τεχνικὰς λέξεις τῆς Μηχανικῆς, τῆς Βιομηχανίας, τῆς Καλλιτεχνίας, τῆς Ἀθλητικῆς, κ.τ.λ. Εἰς τὴν δυσκολίαν προστίθεται καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι κάθε γραμμὴ ἀναγινώσκεται ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερὰ καὶ ὄχι ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά, ὅπως γίνεται παρ' ἡμῖν. Ὅλας αὐτὰς τὰς δυσκολίας καὶ ἄλλας παρομοίας εἶχε νὰ καταπολεμήσῃ καὶ κατεπολέμησεν ἐπιτυχῶς ἡ νεαρὰ Κυβέρνησις τοῦ Ἰσραὴλ μόλις ἀνέλαβε τὰ ἡνία ἑνὸς τόπου κατεστραμμένου ἀπὸ ἕνα τραχὺν πόλεμον. Τὸ σχετικὸν Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας εἰργάσθη δραστηρίως.

Ἡ παίδευσις εἶναι βεβαίως ὑποχρεωτικὴ σήμερον εἰς τὸ Ἰσραήλ. Μόνον οἱ περὶ τὰς 20,000 σκηνῖται Βεδουῖνοι (Μουσουλμᾶνοι), οἱ ὁποῖοι κατοικοῦν ἢ μᾶλλον περιπλανῶνται μὲ τὰς καμήλους των εἰς τὴν θερμοτάτην Ἑβραϊκὴν νότιον περιφέρειαν Νετζέπ, δὲν θέλουν νὰ ὑποβληθοῦν εἰς καμμίαν μόρφωσιν ἢ ἐργασίαν ἢ γεωργίαν, ἀλλὰ καὶ αὐτοί, σὺν τῷ χρόνῳ, θὰ ὑποβληθοῦν εἰς τὸν παγκόσμιον νόμον τῆς ἐργασίας.

Ἀγόρια καὶ κορίτσια σήμερον εἰς τὸ Κράτος τοῦ Ἰσραὴλ πρέπει νὰ φοιτήσουν ὑποχρεωτικῶς εἰς τὸ σχολεῖον ἐπὶ 9 χρόνια, ἀρχίζοντα ἀπὸ τὸ 5ον ἔτος τῆς ἡλικίας των. Ὁ συνολικὸς πληθυσμὸς σήμερον εἰς τὴν Δημοκρατίαν τοῦ Ἰσραὴλ εἶναι περίπου δυόμισυ ἑκατομμύρια. Καὶ ὑπάρχουν εἰς αὐτὴν τώρα ἄνω τοῦ ἡμίσεος ἑκατομμυρίου μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι. Τὰ σχολικὰ κτίρια δὲν εἶναι ἀρκετὰ ὡς ἀντελήφθην. Εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Κράτους ἡ διδασκαλία γίνεται ὑπὸ σκηνὰς μὲ παιδιὰ καθήμενα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους σταυροπόδι. Αἱ τρεῖς μεγαλύτεραι πόλεις τοῦ Ἰσραὴλ εἶναι ἡ Ἱερουσαλήμ, ἡ Τὲλ-Ἀβὶβ καὶ ἡ Χάϊφα. Εἰς αὐτὰς γίνονται δύο φοιτήσεις: μερικὰ παιδιὰ πη-

γαίνουν τὸ πρωΐ, τέσσαρας ὥρας, καὶ ἄλλα τὸ ἀπόγευμα. Ἀλλὰ τὸ Κράτος κτίζει ὁλοὲν σχολικὰ κτίρια, διότι τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ Κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ, μετὰ τὰς στρατιωτικὰς δαπάνας, ἐξοδεύεται διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν. Τὸ διδασκαλικὸν προσωπικὸν ἀναλόγως πληρώνεται καλά. Τὰ νεώτερα σχολικὰ κτίρια γίνονται μὲ κονκρὶτ καὶ ὕαλον, περικυκλοῦνται δὲ μὲ λουλούδια καὶ δενδρύλλια καὶ τὰ παιδιὰ μὲ χαρὰν πηγαίνουν εἰς τοιούτου εἴδους σχολικὰ οἰκοδομήματα.

Μετὰ τὴν Στοιχειώδη Μόρφωσιν τὰ κορίτσια καὶ τὰ ἀγόρια ἠμποροῦν νὰ φοιτήσουν εἰς Γυμνάσιον καὶ ἔπειτα εἰς Πανεπιστήμιον ἢ Τεχνικὴν Σχολήν. Ἡ μόρφωσις εἰς αὐτὰ δὲν εἶναι ὑποχρεωτική, οὔτε παρέχεται δωρεάν, ἀλλὰ τὰ δίδακτρα, ὅπως μοὶ εἶπον, εἶναι ἀκριβά.

Τὸ παλαιὸν Πανεπιστήμιον, τὸ ἐπὶ τοῦ Ὄρους Σκόπου, ὡς περιελθὸν εἰς τὸν Ἀραβικὸν τομέα, ἐγκατελείφθη καὶ ἡ Δημοκρατία τοῦ Ἰσραὴλ ἔκτισε ἓν θαυμάσιον μὲ πολὺ δυνατὸν Καθηγητικὸν Προσωπικὸν καὶ πλήρη βιβλιοθήκην μὲ πολλὰ παράθυρα, ἐπιβλητικὸν Πανεπιστημιακὸν Κτίριον εἰς τὰ προάστεια τῆς Ἱερουσαλήμ. Τὸ Ἑβραϊκὸν αὐτὸ ἀνώτατον κέντρον μαθήσεως εἶναι καὶ ὁ τόπος ὅπου, ἀγορασθέντες, ἐναπετέθησαν καὶ μερικοὶ ἀρχαιότατοι πάπυροι τυχαίως ἀνακαλυφθέντες τελευταίως ἀπὸ Ἄραβας αἰγοβοσκοὺς γύρω ἀπὸ τὴν Νεκρὰν Θάλασσαν μεταξὺ βράχων καὶ χώματος εἰς ἓν βαθὺ σπήλαιον. Οἱ πάπυροι αὐτοὶ εἶναι γνωστοὶ ὡς τὰ «χειρόγραφα τῆς Νεκρᾶς Θαλάσσης». Χρονολογοῦνται ἀπὸ 1800 ἐτῶν καὶ περιέχουν ἀποσπάσματα ἀπὸ τὴν Ἔξοδον τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.

Εἰς τὸ Ἰσραὴλ δὲν εἶναι μόνον τὰ παιδιὰ τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ μορφωθοῦν. Εἶναι καὶ πολλοὶ μεγάλοι ποὺ ἔχουν ἀνάγκην ἐκπαιδεύσεως. Αὐτοὶ πηγαίνουν εἰς εἰδικὰ σχολεῖα λεγόμενα Ulpanim. Τὰ σχολεῖα αὐτὰ ἔχουν καὶ νυκτερινὰς τάξεις διὰ τοὺς ἐργαζομένους κατὰ τὴν ἡμέραν, καὶ τὰ δίδακτρα εἶναι πολὺ εὐθηνά.

Ὅταν τὰ κορίτσια καὶ τὰ ἀγόρια γίνουν 15 ἐτῶν ἠμποροῦν νὰ γίνουν μέλη τῆς Godna, μιᾶς Ὀργανώσεως ἡ ὁποία ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὴν ἰδικήν μας Ὀργάνωσιν τῶν «Προσκόπων», ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἡ Godna περιλαμβάνει καὶ στρατιωτικὴν ἄσκησιν. Ἡ ἄσκησις αὐτὴ διὰ νέας καὶ νέους εἶναι ἀπαραίτητος εἰς ἓν Κράτος τὸ ὁποῖον δὲν γνωρίζει πότε εἶναι δυνατὸν νὰ τῷ γίνῃ μιὰ ἐξαφνικὴ ἐπίθεσις.

Κάμνει ἐντύπωσιν τὸ γεγονὸς ὅτι εἰς τὸ Ἰσραὴλ ἀκούει κανεὶς μουσικὴν καὶ μάλιστα κλασσικήν, ἡ δὲ «Φιλαρμονικὴ Ὀρχήστρα τοῦ Ἰσραήλ», ἡ ὁποία ἐδρεύει εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Ἰσραήλ, ἤτοι τὴν Τὲλ-Ἀβίβ, θεωρεῖται μία ἀπὸ τὰς καλυτέρας εἰς ὅλον τὸν κόσμον, μεταβᾶσα διὰ συναυλίας καὶ εἰς πολλὰς Εὐρωπαϊκὰς καὶ Ἀμερικανικὰς μεγαλουπόλεις. Ἀγαποῦν ἐπίσης καὶ τὸν χορὸν οἱ Ἰσραηλῖται καὶ ἰδίως οἱ νεαροί, βεβαίως. Ὁ χορός των, ὁ μᾶλλον ἀγαπητὸς καὶ λαϊκός, καλεῖται hora. Καὶ αὐτὸ μᾶς κάμνει νὰ ἐνθυμηθῶμεν τὰς λέξεις τοῦ Ἡσαΐου (49, 13), ὁ ὁποῖος ἔγραφε: «Εὐφραίνου οὐρανὲ καὶ ἀγάλλου ἡ γῆ».

Πρὸς ἔκπληξίν μας, ἡ Ἱερουσαλὴμ δὲν εἶναι μία πόλις σήμερον, ἀλλ' εἶναι δύο πόλεις. Τὸ ἀρχαιότερον μέρος της, ὅπου καὶ τὰ περισσότερα τῶν Προσκυνημάτων, τὸ ὁποῖον καὶ ὑποτίθεται ὅτι εἶναι 5000 χρόνων, κατὰ τὸ διάστημα τοῦ Β΄. Παγκοσμίου Πολέμου, τὸ κατέλαβον οἱ Ἄραβες καὶ εὑρίσκεται τώρα ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ Βασιλείου τοῦ Ἰορδάνου. Ὁ Ἰσραηλιτικὸς τομεὺς εἶναι ὡραῖος, ἀλλὰ μικρότερος, μὲ σύγχρονα, ἐπιβλητικὰ κτίρια, ὡραῖα καταστήματα, ξενοδοχεῖα, κ.τ.λ.

Ο ΣΕΒΑΣΜ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ Β. ΚΑΙ Ν. κ.κ. ΙΑΚΩΒΟΣ ΠΡΟΣΕΚΛΗΘΗ ΙΝΑ ΑΝΑΠΕΜΨΗ ΕΙΔΙΚΗΝ ΠΡΟΣΕΥΧΗΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΓΚΑΘΙΔΡΥΣΙΝ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΩΝ ΗΝΩΜ. ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΑΜΕΡΙΚΗΣ κ. JOHN F. KENNEDY

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἡνωμένης Ἐπιτροπῆς τοῦ Κογκρέσσου διὰ τὴν Ἐγκαθίδρυσιν τοῦ ἐκλελεγμένου Προέδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. John F. Kennedy, Γερουσιαστὴς John Sparkman, ἀπέστειλε τὴν κάτωθι ἐπιστολὴν (καθ' ἡμετέραν μετάφρασιν εἰς τὴν Ἑλληνικήν):

ΓΕΡΟΥΣΙΑ ΗΝΩΜ. ΠΟΛΙΤ. ΑΜΕΡΙΚΗΣ

8 Δεκεμβρίου 1960

Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἰάκωβον
Ἑλληνικὴ Ὀρθόδοξος Ἀρχιεπισκοπή.

Σεβασμιώτατε,

Ἐκ μέρους τῆς Ἡνωμένης Ἐπιτροπῆς τοῦ Κογκρέσσου ἐπὶ τῆς τελετῆς τῆς Ἐγκαθιδρύσεως τοῦ νέου Προέδρου, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ προσκαλέσω τὴν Ὑμετέραν Σεβασμιότητα, ὡς ἕνα διακεκριμένον Ἀμερικανὸν Κληρικόν, νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὰς τελετὰς τῆς Ἐγκαθιδρύσεως τοῦ Προέδρου, αἱ ὁποῖαι θὰ λάβουν χώραν ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς κλίμακος τῆς εἰσόδου τῆς Νοτίας πλευρᾶς τοῦ Καπιτωλίου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, τὴν μεσημβρίαν τῆς 20ῆς Ἰανουαρίου 1961.

Ἡ Ἡνωμένη Ἐπιτροπὴ τοῦ Κογκρέσσου θὰ ἐξετίμα βαθύτατα ἐὰν θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ ἀναπέμψητε μίαν κατάλληλον προσευχὴν διὰ τὴν εὐημερίαν τῆς Χώρας ἡμῶν καὶ τοῦ νέου Προέδρου.

Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς ἀπευθύνω τοὺς εἰλικρινεῖς προσωπικοὺς χαιρετισμούς μου καὶ νὰ ἐλπίζω ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ τύχῃ τῆς εὐμενοῦς ἀπαντήσεως καὶ συμβολῆς τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος ἐπὶ τῇ εὐγενεῖ ταύτῃ Ἐθνικῇ ἐκδηλώσει.

Εἰλικρινῶς,
JOHN SPARKMAN
Πρόεδρος Ἡνωμένης Ἐπιτροπῆς τοῦ Κογκρέσσου ἐπὶ τῶν Τελετῶν τῆς Ἐγκαθιδρύσεως τοῦ νέου Προέδρου τῶν Η.Π. Ἀμερικῆς

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἀπεδέχθη τὴν πρόσκλησιν.

BEQUEST PLAN FOR BENEFIT OF ST. BASIL'S ACADEMY

(Tax-deductible)

You don't have to be aged, or in the high-income brackets, to be a philanthropist! It's true!

How? you ask. It's easy. You do it through our special plan. Here is how it works:

Say you are 35 and want to donate $1,000 to St. Basil's Academy. All you do is take out a life insurance policy and name the school as irrevocable beneficiary. And it costs less than you might think! For example:

Taking out a 20 Pay Life Policy would cost you about $800 over the 20 years. This amounts to only $40 a year!

A 20 Year Endowment Policy would cost about $50 a year. The cost is higher, true. But this way, the $1,000 would be paid to St. Basil's Academy at the end of 20 years. For that reason you undoubtedly would have the satisfaction of seeing your gift at work.

Perhaps you can afford to pay the total costs in a single premium. That way you really get a lot for your money! Single premium costs for a 20 Pay Life Policy would be $535. and for a 20 Year Endowment policy would be about $710.

Of course, all your premiums would be deductible from your income tax.

There are many good reasons for making bequests through this plan. Firts of all, it is easy to do . . . and absolutely safe.

In addition, Life Insurance bequests pass outside your will. They are not subject to the hazards of a probate estate.

This type of bequest does not need the constant attention demanded by other types of investments. Once the plan is issued, it can be forgotten except for payment of premiums.

You can make payments monthly, quarterly, semi-annually or annually.

There are no hidden costs — no probate nor administrative expenses to cut down your gift.

What happens if you can't keep up payments for some reason? Don't worry. Neither you nor St. Basil's will lose. The school can take whatever cash equity is in your policy, and cancel it — or it can simply pay the remaining premiums.

For further information get in touch with Mr. William Shamis, in care of St. Basil's Academy, Garrison, New York.

This may be your opportunity to perpetuate your name for many years to come for the benefit of a most worthy enterprise.

ATLANTIC BANK OF NEW YORK

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

TOTAL RESOURCES OVER $50,000,000

Complete Banking Facilities

★

MAIN OFFICE:

960 AVENUE OF THE AMERICAS

at 35th Street. Opposite Macy's

NEW YORK 1, N. Y.

Phone: OXford 4-5400

BRANCH OFFICE:

123 WILLIAM STREET

NEW YORK 38, N. Y.

Phone: REctor 2-0900

☆

Member Federal Deposit Insurance Corporation

BOOKS AND YOU

JOHN E. REXINE, Editor
Member of the Faculty, Department of Classics
Colgate University, Hamilton, N. Y.

FAITH OF OUR FATHERS: The Eastern Orthodox Religion. By Stan W. Carlson and the Very Rev. Leonid Soroka. Minneapolis: The Olympic Press, 1958. Revised and enlarged edition. Pp. 176. Illustrated. $2.50.

The re-issuance of *Faith of Our Fathers* in a revised and enlarged second edition is a welcome addition to the rapidly increasing list of Orthodox literature now available in English. This book will undoubtedly continue to be popular because it fills the need for a clearly written, lucidly organized, and well but simply presented survey of the Eastern Orthodox religion for the general layman. In the ten sections of this thoroughly readable manual, the reader will find a veritable mine of information that will help him understand the history, teachings, and practices of the Orthodox Church better.

The ten sections of the book include "History of the Orthodox Church," "The House of Worship," "The Divine Liturgy," "The Great Lent and Easter," "The Twelve Great Feast Days," "A Short Catechism," "Prayers and Orthodoxy," "Bible References," "The Orthodox Calendar," and "An Orthodox Dictionary." These titles merely suggest the range of material covered.

The new material added to this revised volume includes useful synopses of the books of the Old and New Testaments as well as the Apocrypha, explanations of the color symbolism of clerical vestments, a list of the proper ways of addressing the Orthodox clergy, and expanded list of baptismal names with the appropriate date of the name day, a chronology of important dates in Orthodox history, and the addition of minor feasts, with some revision of sundry other material also included. Information about the history, practices, and problems of the Orthodox Churches in America, as well as in their respective countries of origin, is also included.

Though this book is Slavic-Orthodox oriented, it can be effectively used by all national Orthodox jurisdictions with a few minor revisions. There are still a few places in which corrections should be made. On p. 65, the Roman Catholic term "Extreme Unction" should be revised to read simply "Unction" or "Holy Unction." Fortunately, this misleading term is used only in this section of the book. The sections on music and art could well be re-writen and expanded with a more accurate interpretation of the Byzantine Orthodox tradition. Something about Orthodox monasticism should probably have been included also.

To sum up, this volume is highly recommended for the use of all laymen of the Orthodox Faith and should be in the hands of every Orthodox Sunday School and religious education class. Reading this book will make every Orthodox Christian more fully aware of his Christian heritage, but will also make every Orthodox Christian want to know more about the traditions and problems of his other Orthodox brethren of other national jurisdictions. The book once again points to the need for more effective, more organized, and more dynamic cooperation among all the Orthodox Churches in spreading the universal Christian teachings of Orthodoxy.

MAJOR RELIGIONS OF THE WORLD. By Marcus Bach. New York and Nashville: Abingdon Press, 1959. Pp. 128. $1.00.

This compact little book forms a very handy introduction to the major religions of the world. Hinduism, Zoroastrianism, Buddhism, Judaism, Confucianism and Taoism, Shinto, Islam, and Christianity are the major religions discussed and each is dealt with in a single chapter. Preceding each chapter is a useful glossary of terms peculiar to the religion which is described in the chapter. There is a final chapter entitled "Your Religion and You," which seeks to explain to the reader why he has been taken on this journey through various religions.

Dr. Bach approaches his subject in a very personal and intimate tone. In all cases, he has had original contact with all the religions he has described and in describing each of the world's major religions he has included material on the founders, the worship, the sacred scriptures, and the basic beliefs of these religions. In the case of every chapter he draws parallels between the particular religion he happens to be discussing and Christianity.

The book is aimed at the Christian reader. It seeks to emphasize the importance of religion throughout the world and to indicate man's never-ending search for God. But more specifically, by exposing the Christian reader to the major religions of the world, Dr. Bach wants to demonstrate the uniqueness and preciousness of Christianity: "My research has proved that no other religion has as complete a revelation of God as has Christianity. No other faith offers men what we find in Jesus Christ — the Way, the Truth, and the Life." (p. 124) Dr. Bach finds that a survey of world religions should serve to cause the Christian to re-examine his own religious heritage and strengthen his own faith. Each Christian is expected to subject himself to this re-examination, to see what Jesus has meant to him personally. As Dr. Bach says in his concluding remarks to this book: "Let us respect, admire, and appreciate the living religions of the world. Let us also enter sympathetically into the universal quest. But let us never forget that it is only when our own faith has become a vital, a living, personal experience, only when we are rooted and grounded in the full inspiration and teaching of our church, only when our religion becomes our joy, that we will find the treasure, the pearl of great price, which is in our own back yard. When this happens, our world will be remade, and we can begin, if we wish, to help remake the world." (p. 126)

This book, *Major Religions of the World,* is an excellent handbook for the average Christian reader, simply and clearly but provocatively written.

A "must for your Orthodox music library; a very appropriate Christmas gift:

The LP record

Romanian Liturgical Folk and Christmas Music

sung by the choir of
St. Mary's Romanian Orthodox Church of Cleveland, Ohio.

Send $4 (plus 50¢ for mailing) to
GEROYS, 3256 Warren Road
Cleveland 11, Ohio.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΟΙΚΟΥΜ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἐπίσκεψις τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Καντουαρίας εἰς Φανάριον

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Καντουαρίας καὶ Πριμᾶτος Πάσης Ἀγγλίας Δρ. Geoffrey Fisher, μετὰ τὸ εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους Προσκύνημά του καὶ τὴν ἐπίσκεψίν του εἰς τὰ Πατριαρχεῖα Ἐγγὺς Ἀνατολῆς, ἐπεσκέφθη τῇ 29ῃ Νοεμβρίου τὴν Α.Θ.Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. κ. Ἀθηναγόραν, γενόμενος δεκτὸς μετὰ τιμῶν, παρὰ δὲ τοῦ Πατριάρχου μετὰ πολλῆς ἐγκαρδιότητος. Τῇ 30ῇ Νοεμβρίου παρέστη εἰς τὴν Θρονικὴν Ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, εἰς δὲ τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀγγλικανικὸν Ναὸν ἐξεφώνησε λόγον, ὅστις ἐχαρακτηρίσθη ὡς «ὕμνος πρὸς τὴν Ὀρθοδοξίαν». Τὸ κείμενον τόσον τοῦ λόγου τούτου, ὅσον καὶ τῆς προσφωνήσεως τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Πατριάρχου καὶ τῆς ἀντιφωνήσεως τοῦ Ἀγγλικανοῦ Πρωθιεράρχου θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ τεῦχος Ἰανουρίου 1961.

▪

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Ὁ Μακ. Παριάρχης Ἱεροσολύμων κ. κ. Βενεδίκτος ἐχειροτόνησεν εἰς Ἐπίσκοπον τὸν Ἄραβα Ὀρθόδοξον Ἀρχιμανδρίτην κ. Simon Garferg, ἡλικίας 53 ἐτῶν, ὑπὸ τὸν ψιλὸν τίτλον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Gerasa. Ὁ Σεβασμιώτατος Garfeg εἶναι ὁ πρῶτος γηγενὴς Ἄραψ ,Ορθόδοξος τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, ὅστις προάγεται εἰς Ἐπίσκοπον.

▪

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀνάκλησις Ἀρχιμανδρίτου Ἀθανασίου Λυμπεροπούλου

Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. κ. Θεόκλητος, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν πρωτ. 3191 ἐγγράφου, διέταξε τὸν Ἀρχιμ. Ἀθανάσιον Λυμπερόπουλον ὅπως ἐπανέλθη ἀμέσως εἰς Ἑλλάδα. Οὗτος «ἄνευ ἀδείας αὐθαιρέτως ἀπουσιάζων ἐξ Ἑλλάδος καὶ εἰσπηδήσας εἰς ξένον ἐκκλησιαστικὸν ἔδαφος, ἄνευ γνώσεως καὶ συγκαταθέσεως καὶ ἀδείας τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. Ἰακώβου,— τονίζει τὸ ὡς ἄνω ἔγγραφον — ἀνεστάτωσε τὰς Ἑλληνικὰς Κοινότητας Ἀμερικῆς, πιέζων τοὺς Χριστιανοὺς ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἀποσπάσεως χρηματικῶν ποσῶν πρὸς συντήρησιν δῆθεν τοῦ Ὀρφανοτροφείου ὑμῶν ἐν Ἑλλάδι, ἐνῷ εἶναι γνωστὸν ὅτι οὐδὲν Ὀρφανοτροφεῖον ἔχετε. Ἐν περιπτώσει μὴ συμμορφώσεώς σου πρὸς τὴν ἐντολὴν τῆς ἀμέσου ἐπανόδου σου εἰς Ἑλλάδα — συνεχίζει τὸ Ἀρχιεπισκοπικὸν ἔγγραφον — θέλομεν ἐφαρμόσει ὅσα οἱ θεῖοι καὶ Ἱεροὶ Κανόνες διακελεύουσι».

▪

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΣΙΑΣ

Ὁ Πατριάρχης Ἀλέξιος εἰς Ἀνατολὴν

Ὁ Μακ. Πατριάρχης Μόσχας κ. κ. Ἀλέξιος ἐπραγματοποίησε ταξίδιον ἀνὰ τὰ ἀρχαῖα Πατριαρχεῖα Ἀνατολῆς, ἤτοι: Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων. Ἄγνωστον εἰσέτι, ἂν θὰ τῷ δοθῇ ἄδεια εἰσόδου εἰς Τουρκίαν. Ὁ Μακαριώτατος ἐξεδήλωσε τὴν ἐπιθυμίαν του αὐτὴν καὶ τὴν χαρὰν τὴν ὁποίαν θὰ δοκιμάσῃ ἐκπληρῶν τὴν ἱστορικὴν συνάντησίν του μετὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου. Ὁ Πατριάρχης Ἀλέξιος θὰ ἐπισκεφθῇ καὶ τὰς Ἀθήνας.

Ρωσσικὴ διείσδυσις

Κύριον μέλημα τῆς Ρωσσικῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ διείδυσις τόσον ἐν Δυτικῇ Εὐρώπῃ, ἔνθα ἵδρυσε καὶ Ἐξαρχίαν, ὅσον καὶ εἰς τὰς Χώρας τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. Τὸ «ἐνδιαφέρον» αὐτῆς πρὸς τὰς δοκιμαζομένας Ἀδελφὰς Ἐκκλησίας συμπίπτει πρὸς τὸ «ἐνδιαφέρον» τοῦ Κομμουνιστικοῦ καθεστῶτος ὅπως διεισδύσῃ εἰς τὰς Χώρας τῆς Μέσης Ἀνατολῆς.

Ρωσσικὴ Ἐξαρχία Δυτικῆς Εὐρώπης

Ὁ νέος (31 ἐτῶν) Βοηθὸς Ἐπίσκοπος τοῦ Μακ. Πατριάρχου Μόσχας, Θεοφ. Podolsk κ. Νικόδημος Rotov, μετέβη τὴν 30ὴν Ὀκτωβρίου εἰς Παρισίους. Μετέσχε τῆς χειροτονίας τοῦ Ἀρχιμ. Ἀλεξίου εἰς Ἐπίσκοπον καὶ εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου Ναοῦ τῆς Ρωσσικῆς Ἐξαρχίας ἐν Δυτικῇ Εὐρώπῃ. Ἐν συνεχείᾳ ἐπεσκέφθη τὴν ἐν Γενεύῃ ἕδραν τοῦ "World Council of Churches", ἐξεδήλωσε δὲ θερμὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν δρᾶσιν τοῦ Π. Σ. Ἐκκλησιῶν καὶ ἐτόνισεν, ὅτι ἐπέστη ὁ καιρὸς τῆς ἐνεργοῦ συμμετοχῆς εἰς αὐτὸ τῆς Ρωσσικῆς Ἐκκλησίας, εἰς Λειτουργίαν δὲ τὴν ὁποίαν ἐτέλεσεν εἰς εὐκτήριον οἶκον, ἐμνημόνευσεν, ἑλληνιστί, τοῦ ὀνόματος τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρου. Εἰς ἐπίσημον δὲ δεῖπνον, δοθὲν πρὸς τιμήν του, ἔκαμε πρόποσιν ὑπὲρ τῆς Μητρὸς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας (τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου) ἐκ μέρους τῆς θυγατρὸς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσσίας, καὶ ἐξέφρασε τὸν σεβασμὸν αὐτοῦ πρὸς τὸ σεπτὸν πρόσωπον τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος.

Μεταθέσεις Μητροπολιτῶν

Ὁ Μητροπολίτης Λένινγκραντ καὶ Λαδόγκας κ. Πιτιρὶμ μετετέθη εἰς τὴν Μητρόπολιν Κρουτίτσης καὶ Κολόμνας, ἀνατεθείσης εἰς αὐτὸν καὶ τῆς διοικήσεως τῆς ἐπαρχίας Μόσχας.

Ὁ μέχρι τοῦδε Μητροπολίτης Κρουτίτσης καὶ Κολόμνας κ. Νικόλαος δὲν φέρεται πλέον μεταξὺ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Ρώσσων Ἀρχιερέων. Ὡς γνωστόν, οὗτος ἀπηλλάγη τῶν καθηκόντων τοῦ Προέδρου τοῦ παρὰ τῷ Πατριαρχείῳ Μόσχας Γραφείου ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ἐκκλησιαστικῶν σχέσεων τὴν 21ην Ἰουνίου ἐ. ἔ. δι' ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ὁμοίως ὁ Μητροπολίτης κ. Νικόλαος δὲν συνεργάζεται ἀπὸ μηνῶν εἰς τὸ ἐπίσημον ὄργανον τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, τὸ ὁποῖον ἔπαυσε νὰ δημοσιεύῃ τὰ ἔξοχα κηρύγματά του. Ὁ Μητροπολίτης κ. Νικόλαος εἶναι εἷς τῶν διαπρεπεστέρων ἱεραρχῶν τῆς Ρωσσικῆς Ἐκκλησίας, ἀναπτύξας μεταπολεμικῶς τεραστίαν δρᾶσιν.

(«Ἐκκλησία»)

▪

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΜΗΣ

Ὁ Ρωμαιοκαθολικὸς Ἀρχιεπίσκοπος ἐν Χαϊτῇ Σεβ. Francois Poirier ἀπηλάθη ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν τῇ 24ῃ Νοεμβρίου, κατηγορηθεὶς ὅτι ἐχρηματοδότησε δι' $7,000 τοὺς κομμουνι-

Ἄνω: Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Ἰάκωβος προεξάρχων τῆς τελετῆς. Δεξιᾷ: Ὁ μεγαλοπρεπὴς νεόδμητος Ἱερ. Ναὸς Ἁγ. Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, Washington, D. C. (6 Νοεμβρίου, 1960).

Ἀπὸ τὴν ἐκσκαφὴν τοῦ ἐδάφους δι' ἀνέγερσιν Σχολικοῦ Κτιρίου καὶ Κοινοτικοῦ Κέντρου εἰς τὴν φιλοπρόοδον Κοινότητα Ἁγ. Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης ἐν Washington. (6 Νοεμβρίου, 1960).

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰάκωβος

Τῇ 1ῃ Νοεμβρίου ἐπεσκέφθη τὴν Παροικίαν Bay Ridge ἐν Brooklyn, N. Y., ἐπεθεώρησε τὸ ἀγορασθὲν οἰκόπεδον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ ἀνεγερθῇ Ἑλληνορθόδοξος Ἱερὸς Ναός, ηὐλόγησε δεῖπνον παρατεθὲν πρὸς τιμὴν τῆς Α. Σεβασμιότητος ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ὑπὸ ἵδρυσιν Κοινότητος, καὶ ὡμίλησε καταλλήλως προτρέψας πάντας ὅπως συμβάλουν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ.

Τῇ Κυριακῇ, 6ῃ Νοεμβρίου, προέστη τῆς τελετῆς τῶν ἐγκαινίων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης ἐν Washington, D. C.

Τῇ Κυριακῇ 13ῃ Νοεμβρίου μεταβὰς ἀπὸ τοῦ Σαββάτου εἰς Cleveland, Ohio, προέστη τῆς Ἱερᾶς Ἀκολουθίας τῶν Ἐγκαινίων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου.

Τῇ 14ῃ ἰ. μ. ἐπεσκέφθη τὰς Κοινότητας Monessen, Pa.; Youngstown καὶ Campbell, Ohio.

Τῷ Σαββάτῳ 19ῃ ἰ. μ. ἐτέλεσε τὴν ἐνθρόνισιν τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Χαριουπόλεως κ. Αἱμιλιανοῦ ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, Σικάγου.

Τῇ Κυριακῇ 20ῇ ἰ. μ. προέστη τῆς Θείας Λειτουργίας ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, Σικάγου, χειροτονήσας εἰς Διάκονον τὸν κ. Ἰωάννην Ἀνδρουτσόπουλον.

Τῇ Κυριακῇ 27ῃ ἰ. μ. προέστη τῆς Θείας Λειτουργίας ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Κοινότητος Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν, χειροτονήσας εἰς Διάκονον τὸν ἐκ τῶν ἐφετεινῶν ἀποφοίτων τῆς Ἱ. Θεολογικῆς Σχολῆς Brooklyne κ. Γεώργιον Καλαντζῆν.

Οἱ Θεοφιλ. Ἐπίσκοποι

Ἐνθρονισθέντες οὗτοι, ἀνέλαβον τὴν πνευματικὴν ἐποπτείαν ἐπὶ τῶν Ἀρχιεπισκοπικῶν Περιφερειῶν αὐτῶν, θέσαντες ὡς πρώτιστον μέλημα αὐτῶν τὴν ἐγγραφὴν τῶν ἔξω τοῦ καταλόγου τῶν μελῶν εὑρισκομένων Ἑλληνορθοδόξων Χριστιανῶν ἐν Ἀμερικῇ καὶ Καναδᾷ.

στὰς διὰ νὰ ἀνατρέψουν τὴν Κυβέρνησιν.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Francois Poirier, γεννηθεὶς ἐν Βρεττάνῃ τῆς Γαλλίας, ἀναχωρῶν διὰ Παρισίους μέσῳ Miami, ἐδήλωσεν εἰς τοὺς δημοσιογράφους, ὅτι οὐδεμίαν οὐδέποτε εἶχε συνεργασίαν μετὰ τῶν κομμουνιστῶν.

Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΕΝ ΟΥΓΚΑΝΤΑ

Ἐκ τοῦ ἐπισήμου περιοδικοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Ἐκκλησία» (τεῦχος 1ης Νοεμβρίου) ἀναδημοσιεύομεν τὰ κάτωθι:

«Ἀπεπερατώθη ἐν Οὐγκάντᾳ (Ἀν. Ἀφρικῆς) τὸ κτίριον τοῦ Ὀρθοδόξου Νοσοκομείου, ὅπερ θὰ δέχεται ἀσθενεῖς διαφόρων δογμάτων καὶ θρησκειῶν καὶ θὰ προβάλλῃ τὸ γνήσιον Ὀρθόδοξον πνεῦμα, τὸ ὁποῖον εἶναι πνεῦμα σεβασμοῦ καὶ ἀνυποκρίτου ἀγάπης καὶ στοργῆς πρὸς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Ἡ ἀποπεράτωσις τοῦ κτιρίου ὀφείλεται εἰς τὴν βοήθειαν τῶν εὐσεβῶν Ἑλλήνων τῆς Οὐγκάντας, τῆς Κένυας καὶ τοῦ Σουδάν, ὡς καὶ τῶν φοιτητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, Βοστώνης. Διὰ νὰ τεθῇ ὅμως εἰς λειτουργίαν, χρειάζονται πολλὰ πρά-

Τὸ ἀρχιτεκτονικὸν σχεδιάγραμμα τοῦ ἐπιβλητικοῦ κτιριακοῦ συγκροτήματος τῆς Κοινότητος Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, Washington, D. C. Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά: Τὸ Κοινοτικὸν Κέντρον, ὁ Ἱερὸς Ναὸς (ἔχει ἀνεγερθῇ) καὶ τὸ Σχολικὸν Κτίριον.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΤΟΥ ΕΚΤΟΥ ΤΟΜΟΥ — 1960

Σελὶς

ΑΡΘΡΑ — ΜΕΛΕΤΑΙ — ΛΟΓΟΙ

Τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρου:

Μήνυμα ἐπὶ τοῖς Χριστουγέννοις 3
Ἐπιστολὴ τῆς Α.Θ. Παναγιότητος κλήρῳ καὶ πληρώματι τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς 45
Πατριαρχικὴ ἀπόδειξις ἐπὶ τῷ Πάσχα 99
Μήνυμα πρὸς τὴν ΙΕ΄. Κληρικολαϊκὴν Συνέλευσιν .. 307

Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰακώβου:

Ἐγκύκλιος: Ἐπὶ τοῖς Χριστουγέννοις 5
Ἐγκύκλιος: Ἐπὶ τῇ 25ῃ Μαρτίου 67
Ἐγκύκλιος: Ἐπὶ τῷ Πάσχα 100
Ἐγκύκλιος: Ἐπὶ τῇ τελετῇ τοῦ Ἱεροῦ Φωτὸς 180
Λόγος: Τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τῆς Ὀρθοδοξίας .. 68
Λόγος: Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία κατὰ τὸ 1959 .. 73
Λόγος: Τὸ προσκύνημα τῶν ἐξ Ἀμερικῆς ὁμογενῶν εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον 185
Λόγος: Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος πρὸς τοὺς προσκυνητὰς 188
Λόγος: Ἐκφωνηθεὶς ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ Ἀθηνῶν τὴν Κυριακὴν τοῦ Παραλύτου 189
Ἐγκύκλιος: Ἐπὶ τῇ 15ῃ Κληρικολαϊκῇ Συνελεύσει 242
Ἐγκύκλιος: Ἡ θέσις τῆς Ὀρθοδοξίας ἐν Ἀμερικῇ καὶ ἡ ἀποστολὴ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς ἐν αὐτῇ 243
Ἔκθεσις: Ἐπὶ τῇ ΙΕ΄. Κληρικολαϊκῇ Συνελεύσει 339
Ἀντιφώνησις: Ἐν τῇ Ἱ. Θεολογικῇ Σχολῇ Χάλκης 258
Ἑκατὸν μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι εἰς Ἑλλάδα μερίμνῃ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς 34
Ἐγκύκλιος ἐπὶ τοῖς Χριστουγέννοις 379
Ἄρθρον ἐπὶ τοῖς Χριστουγέννοις 381

Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Θυατείρων κ. Ἀθηναγόρου:

Μήνυμα, ἐνῷ τὸ πλοῖον εἰσέρχεται εἰς τὴν Μεσόγειον 182

Σεβ. Μητροπολίτου Φιλαδελφείας κ. Ἰακώβου:

Ἡ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος ἐκ τῆς σειρᾶς ἄρθρων «Ἡ

γματα. . . . Ὅθεν εἶναι προφανὲς τὸ ἔναντι τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Οὐγκάντα καθῆκον τῶν Ὀρθοδόξων».

Πανεπιστημιακὰ Μαθήματα περὶ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν Ἀβάνᾳ τῆς Κούβας

Ζωηρὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν Ἁγίαν ἡμῶν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ Πίστιν παρατηρεῖται ἐσχάτως ἐν Κούβᾳ. Οὕτω, τῇ πολυτίμῳ συνεργασίᾳ τοῦ ἐν Χαβάνᾳ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος κ. Γεωργίου Π. Χατζηλία καὶ τοῦ Προξενικοῦ Ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ κ. Σεραφεὶμ Μηλοπούλου, ἐγένετο σειρὰ ὁλόκληρος διαλέξεων περὶ τῆς Ὀρθοδοξίας ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Villanueva κ. Carlo Dobal, μετ' ἐκθέσεως Ὀρθοδόξων Εἰκόνων καὶ λοιπῶν Ἐκκλησιαστικῶν εἰδῶν. Ἀμφοτέρας παρηκολούθησαν ἅπαντες οἱ ἀνώτεροι Ρωμαιοκαθολικοὶ Κληρικοὶ μέχρι τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Κατόπιν τοῦ περὶ τὴν Ὀρθοδοξίαν ἐπιδειχθέντος κοινοῦ καὶ ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος, τὸ ἐν Χαβάνᾳ Ρωμαιοκαθολικὸν Πανεπιστήμιον Villanueva καθιέρωσε σειρὰν διδακτικῶν μαθημάτων περὶ τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Τὰ μαθήματα περιλαμβάνουν Ἱστορίαν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, Λειτουργικήν, Ἀρχιτεκτονικὴν ἀρχαίαν, μεσαιωνικὴν καὶ σύγχρονον. Θὰ διδαχθῶσι δὲ ὑπὸ τακτικῶν Καθηγητῶν τοῦ ἐν λόγῳ Πανεπιστημίου, ἐν οἷς καὶ ὁ τόσον γνωστὸς εἰς τοὺς Ὀρθοδόξους κύκλους διαπρεπὴς Καθηγητὴς κ. Carlo Dobal. Ἐκ παραλλήλου θὰ ὀργανωθῇ ἔκθεσις Ὀρθοδόξου Τέχνης. Τὴν ἔναρξιν τῶν μαθημάτων (ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου) θὰ τιμήσωσιν: Ὁ Ἀποστολικὸς Νούντσιος καὶ οἱ Βοηθοὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἐπίσκοποι, ἡ Πρυτανεία τοῦ Πανεπιστημίου, τὸ Σῶμα τῶν Καθηγητῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν, αἱ Ἐπιτροπαὶ Καθολικῶν Ὀργανώσεων καὶ πολλοὶ Διπλωματικοί. Θὰ παρίσταται ὡσαύτως ὁ Πρεσβευτὴς τῆς Δυτικῆς Γερμανίας, ὅστις καὶ προσέφερε πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς προσπαθείας πλεῖστα σχέδια ἐκκλησιαστικῆς ὀρθοδόξου (Βυζαντινῆς) ἀρχιτεκτονικῆς. Ὅλα ταῦτα καθιστοῦν ζωηρὸν τὸ ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδοξίας ἐν Κούβᾳ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Τέως Πρόεδρος Κοινότητος περὶ τοῦ «Ὀρθοδ. Παρατηρητοῦ»

2 Δεκεμβρίου 1960

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Σᾶς ἀποστέλλω ἐσωκλείστως $4.00 πρὸς ἀνανέωσιν τῆς συνδρομῆς μου δι' ἓν ἔτος εἰς τὸν «Ὀρθόδοξον Παρατηρητήν». Ὁμολογῶ ὅτι ὁ «Ὀρθόδοξος Παρατηρητής», ποὺ εἶναι τὸ ἐπίσημον περιοδικὸν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς μας, εἶναι ἄριστον καὶ διδακτικὸν περιοδικόν. Τὸν διαβάζω κάθε μῆνα, ἐπὶ χρόνια ὁλόκληρα. Εἶναι γιὰ μένα καὶ θὰ εἶναι ὁ καλλίτερος φίλος καὶ σύντροφος, ὁ καλός μου διδάσκαλος καὶ ὁ σοφὸς καθηγητής. Διαβάζοντας τὸν «Ὀρθόδοξον Παρατηρητήν», ἔμαθα καὶ μανθάνω τόσα πολλὰ διὰ τὴν θρησκείαν μας, διὰ τὴν ἐκκλησίαν μας καὶ τόσα πολλὰ καὶ καλὰ διὰ τὰ Ἑλληνορθόδοξα ἰδανικά μας, ποὺ δὲν ἔμαθα οὔτε εἰς τὸ Δημοτικὸν οὔτε εἰς τὸ Σχολαργεῖον οὔτε καὶ εἰς αὐτὸ ἀκόμη τὸ Γυμνάσιον Λαρίσσης ποὺ ἐκάθησα εἰς τὰ θρανία του. Γι' αὐτὸ συνιστῶ καὶ προτρέπω ὅλους τοὺς ὁμογενεῖς Ὀρθοδόξους Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ Καναδᾶ

Εὔχομαι καὶ σᾶς εὐχαριστῶ.

ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΚΩΣΤΗΣ
τ. Πρόεδρος Κοινότητος
Ἁγ. Ἰωάννου, Βοστώνης

Ἀγαπητὲ κ. Κωστῆ ἡ Διεύθυνσις τοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ» σᾶς εὐχαριστεῖ διὰ τὴν ἐκδήλωσιν τῶν εὐγενῶν καὶ εὐλαβῶν αἰσθημάτων σας καὶ σᾶς συγχαίρει διὰ τὴν ἀφοσίωσίν σας εἰς τὴν Ἑλληνορθόδοξον Ἐκκλησίαν ἡμῶν.

Σελὶς

'Ορθόδοξος 'Εκκλησία κατὰ τὸ 1956» 73

Σεβ. Μητροπολίτου 'Ελαίας κ. 'Αθηναγόρου:

Φανέρωμα τῆς Θείας Δυνάμεως 155

Σεβ. Μητροπολίτου Τροπαίου κ. Πολυεύκτου:

Κύτταζε ὑψηλὰ 74

Θεοφ. 'Επισκόπου Νύσσης κ. Γερμανοῦ:

Γύρω ἀπὸ τὴν ἀρχιτεκτονικὴν τῶν ἐνταῦθα 'Ιερῶν Ναῶν μας 277

'Οραματισμοὶ καὶ ἀποφάσεις 309

'Η μόρφωσις εἰς τὸ κράτος τοῦ 'Ισραὴλ 398

Θεοφ. 'Επισκόπου Χριστιανουπόλεως κ. Μελετίου Τριποδάκη:

'Η ἑβδομὰς τῶν 'Ελληνικῶν Γραμμάτων 14

'Η Χριστιανικὴ οἰκογένεια 37

'Ανόρθωσις τῆς Χριστιανικῆς οἰκογενείας 83, 134

Χριστὸς 'Ανέστη 102

Εἰς τὴν Μεγάλην 'Εορτὴν τῆς Πεντηκοστῆς 192

Θεοφ. 'Επισκόπου Μελίτης κ. Αἰμιλιανοῦ Τιμιάδου:

'Η γυνὴ καὶ ἡ ἐποχή μας 40, 81, 130, 288

Περὶ τὴν προπαρασκευὴν τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Συνόδου 283

Αἱ 'Εκκλησίαι ἐνώπιον τῆς διαμορφουμένης Εὐρώπης 327

Πανοσιολ. 'Αρχιμανδρ. κ. 'Ιωάν. Α. Παπαδοπούλου Σχολάρχου τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Μπρουκλάϊν:

Τὰ 'Ελληνικὰ Γράμματα 331

Τὸ ἔργον τῶν Τριῶν 'Ιεραρχῶν 12, 51, 85, 289

Πανοσιολ. 'Αρχιμανδρ. κ. Τιμοθέου Χαλόφτη Πρωτοσυγκέλλου τῆς 'Ι. 'Αρχιεπισκοπῆς 'Αμερικῆς:

'Η κρίσις τῆς Χριστιανικῆς οἰκογενείας 39

'Ο Παῦλος 195

Πανοσιολ. 'Αρχιμανδρ. κ. Γερασίμου Παπαδοπούλου Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Μπρουκλάϊν:

'Η διδασκαλία τοῦ 'Αποστόλου Παύλου 132, 197

'Η πρώτη πρὸς Κορινθίους ἐπιστολὴ 291

Πανοσιολ. 'Αρχιμανδρ. κ. 'Ιακώβου Πηλίλη:

Οἱ Τρεῖς 'Ιεράρχαι καὶ τὸ 'Ελληνικὸν Πνεῦμα 16

Φώτιος ὁ Μέγας 52

'Ιδεολογία καὶ νόημα τῆς 25ης Μαρτίου 75

'Η 'Ανάστασις ὡς ὕψιστος σκοπὸς 104

'Επὶ τῇ ἱερᾷ μνήμῃ τῆς Θεομήτορος (15 Αὐγ.) 246

'Ο Τίμιος Σταυρὸς 293

Τὸ Θεῖον Φῶς τῆς Βηθλεὲμ 384

Πανοσιολ. 'Αρχιμανδρ. κ. Διονυσίου Κατσίχτη:

Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον 79

Αἰδ. Οἰκονόμου κ. Δημητρίου Κωνσταντέλλου:

Τί εἶναι 'Ορθοδοξία 76

'Η πηγὴ τῆς ἀληθείας 160

'Η Κωνσταντινούπολις ἐπὶ 'Ιουστινιανοῦ 281

Πανοσιολ. 'Αρχιμανδρ. κ. 'Ιωακεὶμ 'Ισιδωρίδου:

Τὸ παιδὶ καὶ ἡ μητέρα 179

Αἰδεσ. Μ. Πρωτοπρεσβυτέρου κ. Κ. Μωραϊτάκη:

'Ιωάννης ὁ Πρόδρομος 248, 287

'Ιάκωβος ὁ 'Αδελφόθεος 322

'Η Βηθλεὲμ 383

'Οσιολ. 'Ιερομονάχου κ. Αἰμιλιανοῦ Τσιρπανλῆ:

'Η συνάντησις 247

Σελὶς

Dr. Harry Messenger, 'Επιτίμου 'Εφόρου τῆς Νεοελληνικῆς Συλλογῆς τοῦ Πανεπ. Χάρβαρντ:

Οἱ νεοελληνικὲς σπουδὲς εἰς Η.Π.Α. (ἀπὸ διάλεξιν γενομένην ἐν 'Αθήναις) 8

Φιλίππου 'Εμμανουήλ, Καθηγητοῦ καὶ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Παιδείας:

'Απὸ τὴν ἑβδομάδα τῶν 'Ελληνικῶν Γραμμάτων καὶ τοῦ Τύπου 42

'Η Κληρικολαϊκὴ καὶ ἡ 'Ελληνικὴ Παιδεία 244

Τὸ Κολλέγιον Θηλέων τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς καὶ οἱ νέες τῆς ὁμογενείας 280

Τὸ 'Υπουργεῖον Παιδείας 'Αμερικῆς καὶ ἡ γλῶσσα τῶν 'Αμερικανικῶν 'Εθνικῶν 'Ομάδων 396

Π. Παλαιολόγου:

'Η πικρὴ καὶ σκληρὴ μοῖρα ἑνὸς θρησκευτικοῦ ἡγέτη 385

Βασιλείου Ζούστη:

'Ελληνορθόδοξα Βαφτίσια 41

Α. Π.:

Πρὸ τῆς ἑνώσεως ἡ ἑνότης 323

Βασιλείου 'Ηλιάδου:

Προσκύνημα στὸ Φανάρι 282

Θεοδώρου Π. Τσολαϊνοῦ:

Λόγος εἰς τὴν τελετὴν τῶν ἐγκαινίων τοῦ Σχολείου 'Αγίου Σπυρίδωνος 19

Βασιλείου Γ. Βασιλειάδου:

'Η δακρυρροοῦσα Παναγία 106

Τὸ 'Ιερὸν Προσκύνημα 126

Κρίκοι Χρυσοῖ 157

"Ετος τοῦ 'Ορθοδόξου Φωτὸς 179

'Η 'Ιερὰ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐν Brookline, Mass. .....

'Η 'Ακαδημία τοῦ 'Αγίου Βασιλείου 251

80 'Ελληνο-'Αμερικανόπουλα εἰς τὴν 'Ελλάδα 278

'Η 15η Κληρικολαϊκὴ Συνέλευσις 310

Τῆς Συντάξεως:

Οἱ ξένοι περὶ τῆς 'Εκκλησίας μας - Οἱ ξένοι περὶ τῆς 'Ελλάδος - Οἱ Τρεῖς 'Ιεράρχαι - 'Ο 'Ελληνοχριστιανικὸς Πολιτισμὸς (σελ. 11) — Μηνύματα εἰρήνης καὶ ἐπιδείξεις εὐδοκίας - "Εχοντα ἀνάγκην ἀποδείξεων - 'Η περιοδεία τοῦ Προέδρου 'Αϊζενχάουερ - Τὸ μήνυμα πρὸς τὸν Οἰκ. Πατριάρχην - Τὸ προσκύνημα εἰς τὸ Οἰκ. Πατριαρχεῖον - 'Ο Λευκὸς Οἶκος καὶ ἡ 'Ιερὰ 'Αρχιεπισκοπὴ - Τὸ 'Ελληνικὸν Πανεπιστήμιον 20

Δελτία ἀναγνωρίσεως διδασκάλων (σελ. 30) — 'Εργασία ἐπὶ τῶν Οἰκ. Συνόδων (σελ. 31) — 'Η πρώτη ἐπέτειος τῆς ἐκλογῆς τοῦ Σεβ. 'Αρχιεπισκόπου 'Ιακώβου - 'Η Χριστιανικὴ οἰκογένεια - 'Η Χριστιανικὴ μητρότης 36

'Η 'Ορθοδοξία εἶναι αὐτάρκης - Φώτιος ὁ Μέγας - Τριῴδιον καὶ Μεγ. Τεσσαρακοστὴ - τὸ Ψυχοσάββατον - 'Η σημασία τῆς νηστείας - 'Η Κυριακὴ τῆς 'Ορθοδοξίας - 'Εβδομὰς 'Ελληνικῶν Γραμμάτων καὶ Τύπου 53-54

Ρωμαιοκαθολικὸς περὶ τῆς 'Ορθοδοξίας (σελ. 78) — Θρησκευτικὴ μελέτη - 'Η ἱερότης τῆς οἰκογενείας - 'Ο ἐκκλησιασμὸς τῆς οἰκογενείας - Διπλοῦς Εὐαγγελισμὸς - 'Εθνικὴ παρέλασις - 'Ακάθιστος "Υμνος - Κληρικολαϊκὰ Συνέδρια - 'Η Γενικὴ Κληρικολαϊκὴ - 'Η Κυριακὴ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως - Πρῶτον μήνυμα «Μετανοεῖτε» 87

Σελὶς

Ἡ Πανορθόδοξος σύσκεψις - Ἡ 25η Μαρτίου - Ἡ Ἀμερικὴ τιμᾷ τὴν Ἐκκλησίαν μας - Ρωμαιοκαθολικὴ διακήρυξις - Ὁ Κροῦτσεφ καὶ ὁ Χριστιανισμὸς 126, 127

Αἱ δακρυρροοῦσαι ἱεραὶ εἰκόνες τῆς Παναγίας ἐν Long Island (σελ. 152) — Ἡ προσκυνηματικὴ ἐκδρομὴ τῆς G.O.Y.A. (σελ. 158) — Ἐκκλησιαστικαὶ ἑορταὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων - Τοῦ Ἁγίου Πνεύματος 161

Ἡ ἐν Παρισίοις Ρωσσικὴ Πατριαρχικὴ Ἐξαρχία (σελ. 172) — Ἀνεύρεσις νέων περγαμηνῶν παρὰ τὴν Νεκρὰν Θάλασσαν - Καταχθόνια ἀντιθρησκευτικὰ μέσα εἰς Γερμανίαν (σελ. 174) — Τὸ Ἱερὸν Φῶς τοῦ Φαναρίου - Ἡ ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς 175

Ἡ ἑβδομὰς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου - Οἱ Ἅγιοι Πάντες - Πανορθόδοξος Διάσκεψις Ρόδου 194-195

Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος - Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου - Καινοτομίαι ἑτεροδόξων - Τὸ χάος τοῦ Κόγκου - Τί θὰ ἔκαμνεν ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία; - Ἡ 15η Κληρικολαϊκὴ Συνέλευσις, κ.λ.π. 249-250

Ἔναρξις νέας ἐποχῆς - Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου - Ἑορταὶ τοῦ Σεπτεμβρίου - Ἡ ὕψωσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ - Ὁ Σταυρὸς καὶ ἡ Κωνσταντινούπολις - Ἡ ἑορτὴ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐν Asbury Park - Τὰ σχολεῖα ἀνοίγουν καὶ πάλιν - Ἡ Κληρικολαϊκὴ Συνέλευσις - Ἱδρύματα καὶ ὀργανώσεις τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς (σελ. 275-276) — Πίστις καὶ ἐπιστήμη 290

Ἡ ὁλκὰς καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς - Ἡ Κληρικολαϊκὴ Συνέλευσις - Προαγωγὴ Ἐπισκόπων - Μικτὰ Συμβούλια - Ἡ τελετὴ τοῦ Asbury Park 309

Αἱ ἀποφάσεις τῆς ΙΕ΄. Κληρικολαϊκῆς - Τρία νέα σχολεῖα - Τὸ Βατικανὸν - Πατριαρχεῖον Μόσχας - Πριμᾶτος Ἀγγλίας - Κοιμητήρια - Χρυσόστομος - Ἀπόστολος Ἀνδρέας - Ἡμέρα τῶν Εὐχαστιῶν 339

Ἐκκλησία καὶ Κοινωνία 394

Ἑβδομὰς τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου 397

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον: 29, 61, 92, 141, 170, 204, 257, 299, 333, 369, 385, 402
Ἐκκλησία Ἀλεξανδρείας: 61, 170, 204, 266, 369
Ἐκκλησία Ἀντιοχείας: 141, 170, 266, 333, 370
Ἐκκλησία Ἱεροσολύμων: 141, 204, 333, 370, 402
Ἐκκλησία Ρωσσίας: 170, 205, 256, 301, 325 333, 336, 370, 402
Ἐκκλησία Σερβίας: 170, 204, 266, 333, 371
Ἐκκλησία Ρουμανίας: 334
Ἐκκλησία Ἑλλάδος: 61, 170, 205, 266, 299, 371, 402
Ἐκκλησία Κύπρου: 256
Ἐκκλησία Βουλγαρίας: 371
Ἐκκλησία Γεωργίας: 141, 371
Ἐκκλησία Πολωνίας: 141, 205
Ἐκκλησία Φιλλανδίας: 300, 334, 335, 372
Ἐκκλησία Τσεχοσλοβακίας: 207
Ἐκκλησία Οὐγγαρίας: 172, 205, 256
Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἐν Κίνᾳ: 206
Ἀρμενικὴ Ἐκκλησία: 205, 366
Ἐκκλησία Ρώμης: 61, 92, 171, 206, 256, 268, 300, 319, 326, 366, 372, 402
Παλαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία: 372
Ἀγγλικανικὴ Ἐκκλησία: 268, 301, 333
Ἐκκλησία Σουηδίας: 206
Μεθοδιστικὴ Ἐκκλησία: 172
Προτεσταντικαὶ Ἐκκλησίαι ἐν γένει: 31, 92, 141, 268

Διάφοροι Ἐκκλησιαστικαὶ Εἰδήσεις:

Ὀρθόδοξα Σεμινάρια καὶ Ἱνστιτοῦτα - Ὀρθόδοξον Κέντρον Ὀξφόρδης - Ἀνατολικὴ Γερμανία - Κατὰ τοῦ περιορισμοῦ γεννήσεων - Θρησκευτικὴ ἀδιαφορία ἐν Ἀγγλίᾳ 63
Ἔκθεσις Βυζαντινῆς τέχνης εἰς τὸ Princeton Univ. 93
Διοργάνωσις τοῦ Μοναχικοῦ βίου 172
Ἡ ἐν Παρισίοις Ρωσσικὴ Πατριαρχικὴ Ἐξαρχία .. 172
Βόρις Παστερνὰκ 301
Ὁ Χριστιανισμὸς ἐν Ἰαπωνίᾳ 207

Διάφορα Θρησκευτικὰ Θέματα: 295, 297, 370

Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀμερικῆς:

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος: 18, 29, 35, 54, 61, 94, 103, 105, 108, 109, 142, 148, 172, 181, 190, 207, 256, 268, 269, 270, 272, 274, 278, 279, 300, 335, 372, 403
Οἱ Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι: 30, 62, 142, 269, 270, 321, 336, 374
Προαγωγαὶ εἰς Μητροπολίτας καὶ Ἐπισκόπους 321, 374

Ἐπισκέψεις:

Τοῦ Κυβερνήτου Νέας Ὑόρκης εἰς τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν 62
Τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον μετὰ τῶν λοιπῶν προσκυνητῶν 182

Ἑορτασμοὶ — Ἐπέτειοι:

Ἑβδομὰς τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων 6
Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου κ. κ. Ἰακώβου 141
Ὁ ἑορτασμὸς τοῦ Χριστιανικοῦ Πάσχα ἀνὰ τὸν κόσμον 147
Τὸ Ἱερὸν Φῶς τοῦ Φαναρίου 179
Ἡ Ἀκαδημία τοῦ Ἁγίου Βασιλείου 251-256
Ἀπὸ τὸ προσκύνημα εἰς τὸ Οἰκ. Πατριαρχεῖον 257
Ἐκλογὴ νέου Προέδρου τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν 378, 399

Νεκρολογίαι — Πένθη: 63, 93, 141, 175, 266, 267, 271, 299, 302, 371

Βιβλία — Περιοδικά: ..... 2, 34, 207, 270, 271, ???

Ἀλληλογραφία: 302, 372

INDEX FOR THE ENGLISH SECTION

FEATURE ARTICLES

Clarification of G.O.Y.A.'s Stand on the Greek Language. By Soterios Tsoutsouras 24

A Report on Orthodox Educational Needs — II. By the Auditing Committee of Shreveport, La. Community 25

How — and Why — I Know Greek. By Dr. John Johnstone, Jr. 26

The Present and the Future of Orthodoxy. By His Eminence Archbishop Iakovos 88

What Type of Christians Are We? By His Eminence Archbishop Iakovos 135

Σελὶς

The White House Conference on Children and Youth. By Reverend C. N. Dombalis 167

St. Paul: Christianity's Greatest Apostle. By Arthur Dore 233

Before the Cross. Sermon by Dr. Nicholas Louvaris 294

The Fifteenth Biennial Clergy-Laity Congress (I). Addresses - Resolutions - Messages. (Edited by Arthur Dore) 316

The Fifteenth Biennial Clergy-Laity Congress (II). Reports - Resolutions - Messages. (Edited by Arthur Dore) 353

Merger of Protestant Groups Proposed at General Assembly of National Council of Churches (edited by Arthur Dore) 388

San Francisco, 1960 — Ten-Year Milestone of the National Council of Churches. By E. T. Dahlberg 390

EDITORIAL COMMENT

(Written or edited by Arthur Dore, English Editor)

The American Press on the Patriarchal Pilgrimage. 22

President Eisenhower Speaks to the Greek People. 58

Patriarch Athenagoras on Christian Unity and the Pan-Orthodox Synod. 166

The Holy Light of Orthodoxy. 201

The World Council of Churches and the Church of Greece. 234

The Meetings of the Canonical Orthodox Hierarchs. .. 260

ORTHODOXY AND HELLENISM

By Arthur Dore, English Editor. 21, 56, 137, 164, 169, 199, 231, 262 296

BOOKS AND YOU

By Prof. John E. Rexine, Editor. 28, 60, 91, 140, 169, 237, 265, 298, 320, 401

MISCELLANEOUS

Text of President Eisenhower's Message to Patriarch Athenagoras 23

President's Speech — Writer Tells of Gala Visit to Athens. Reprinted from the "Hellenic Chronicle" of January 14, 1960. 57

Joint Communique of the United States and Greece (Athens, December 15, 1959) 59

From the Easter Encyclical of His Holiness Patriarch Athenagoras I 98

An Easter Message. By His Em. Archbishop Iakovos 101

The Weeping Madonna. Press Release from Greek Archdiocese 105

Archbishop Iakovos' Trip to South America 121

Archbishop Iakovos' Trip to South America (Spanish Version) 116

Pentecost 1960. Message from Presidents of the World Council of Churches 165

Exchange of Telegrams Between Archbishop Iakovos and President Eisenhower 178

Σελὶς

The Archdiocese Teachers' Training Institute. Address by Prof. Artemis Emmanuel 264

World Council Committee Weighs Roman Catholic Unity Moves. (Edited by Arthur Dore) 297

His Holiness Speaks to the 15th Clergy-Laity Congress. (Edited by Arthur Dore) 315

Christmas Message. By His Em. Archbishop Iakovos 380

"On Christmas." By His Em. Archbishop Iakovos 382

Ecclesiastical Notes 387

Archdiocese Participation in National Council of Churches General Assembly 389

COMMUNITY ELECTIONS

In accordance with the Constitution and By-Laws of the Communities of the Greek Archdiocese of North and South America, during the month of December elections are held for members of the Board of Trustees of our Churches. The members, using their votes, should place the interest of the community, which in its essence coincides with the true personal interest of the members, above their personal preferences. We should elect capable persons, above all devout and devoted to the Church, with a true conception of the mission of the Greek Orthodox Communities. These are the persons who should take the administration of our communities in hand, for the sake of progress and the success of their mission.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΘΑΥΜΑΣΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟΝ

—Τὸ περιοδικὸν "Look" τῆς Νέας Ὑόρκης εἰς τὸ τεῦχος 12ης Νοεμβρίου 1960 ἐδημοσίευσεν ἐνδιαφέρον ἄρθρον περὶ τῆς Ὀρθοδοξίας, πλουτισμένον δι' εἰκόνων ἐκ τῆς Ὀρθοδόξου Θείας Λατρείας.

—Τὸ περιοδικὸν "Fortune" τῆς Νέας Ὑόρκης εἰς τὸ τεῦχος τῆς 6ης Δεκεμβρίου δημοσιεύει περισπούδαστον μελέτην περὶ τῆς Ὀρθοδόξου Εἰκονογραφίας, πλουτισμένην δι' εἰκόνων ἐκ τῶν νεωστὶ ἀποκαλυφθεισῶν θαυμασίων «μωσαϊκῶν», ψηφιδωτῶν εἰκόνων, παραστάσεων καὶ τοιχογραφιῶν ἐκ τῆς Βυζαντινῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Χώρας (νῦν Kariye Camii — Καριγιὲ Τζαμιΐ) ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ὁ ἀρθρογράφος, ἀφοῦ ἐξαντλεῖ τὸν δίκαιον θαυμασμόν του πρὸς τὰ ἀριστουργήματα ταῦτα τῆς Τέχνης, ἀποκαλεῖ τὸν ζωγράφον τούτων ἕνα τῶν μεγαλειτέρων καλλιτεχνῶν τοῦ κόσμου ἀνὰ τοὺς αἰῶνας.

ΑΞΙΟΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΠΡΟΣ ΕΝΩΣΙΝ

Ἀσχέτως τοῦ ἀγνώστου εἰσέτι ἀποτελέσματος, εἶναι λίαν ἀξιόλογος ἡ πρὸς ἕνωσιν προσπάθεια τῶν πολυπληθεστέρων Προτεσταντικῶν Ἐκκλησιῶν ἐν Ἁγίῳ Φραγκίσκῳ. Ἐὰν αὕτη ἐπιτύχῃ, 18,000,000 Προτεσταντῶν θὰ ἑνωθοῦν. Λεπτομέρειαι δημοσιεύονται εἰς τὴν 388ην σελίδα τοῦ παρόντος τεύχους.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1961

ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΚΑΙ ΝΟΤΙΟΥ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΚΗΝ — IN GREEK AND ENGLISH

Κυκλοφορεῖ ἐντὸς ὀλίγου, πλουσιώτατον εἰς περιεχόμενον.

ΜΕΡΙΚΑ ΕΚ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ:

1) Τὸ Σωτήριον Ἔτος 1961: Πασχάλιον, Κανόνιον, Ἡμερολόγιον, Ἑορτολόγιον.
2) Προσευχαὶ Διάφοροι.
3) Ἱεραὶ Ἀκολουθίαι.
4) Περιστατικαὶ Ἀκολουθίαι.
5) Δοξολογίαι.
6) Ἡ Ἁγία Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία: Τὰ Πατριαρχεῖα, αἱ Αὐτοκέφαλοι Ἐκκλησίαι.
7) Αἱ λοιπαὶ Ἐκκλησίαι καὶ αἱ πρὸς αὐτὰς σχέσεις τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας.
8) Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν. Ἐθνικὸν Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν.
9) Ἡ στάσις τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἀπέναντι ζητημάτων γενικῆς φύσεως: Τεχνητὴ γονιμοποίησις — Πρόληψις γεννήσεων — Στείρωσις — Αὐτοκτονία — Νεκροψία — Καῦσις νεκρῶν — Περιτομὴ — Μικτοὶ γάμοι, κ.λ.π., κ.λ.π.
10) Ἡ Ὀρθοδοξία (The Orthodoxy) καὶ αἱ σχέσεις αὐτῆς πρὸς τὰς λοιπὰς Ὀρθοδόξους καὶ ἑτεροδόξους Ἐκκλησίας, ὑπὸ Αἰδ. Γ. Τσούμα, Καθηγητοῦ.
11) Γενικῆς φύσεως θρησκευτικὰ ζητήματα.

Η ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΚΑΙ ΝΟΤΙΟΥ

1) Διοίκησις: Ἀρχιεπίσκοπος — Ἐπίσκοποι — Κληρικολαϊκαὶ Συνελεύσεις — Μικτὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν Συμβούλιον — Ἀρχιεπισκοπικαὶ Περιφέρειαι, κ.λ.π.
2) Ἱδρύματα: Ἱ. Θεολογικὴ Σχολὴ — Ἀκαδημία Ἁγ. Βασιλείου—Διδασκαλικὸν Κολλέγιον — Σχολεῖα Ἑλληνικά, Ἡμερήσια καὶ Ἀπογευματινά, Κατηχητικά, κ.λ.π. — Φιλόπτωχος — Νεολαία GOYA — Γηροκομεῖον, κ.λ.π.
3) Κοινότητες τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, μετὰ τῶν διευθύνσεων αὐτῶν, ἀριθμοῦ μελῶν, σχολείων, κ.λ.π.
4) Ἱερεῖς τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, μετὰ τῶν διευθύνσεων αὐτῶν.

Κάθε Ἑλληνορθόδοξος πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ 1961. Ἄνω τῶν 350 σελ.

Τιμὴ μόνον $1.25. Διὰ τὰς Κοινότητας καὶ Ὀργανώσεις μόνον $1.00.
Στείλατε ἐγκαίρως τὰς παραγγελίας σας. Γράψατε:

THE 1961 ALMANAC OF THE GREEK ARCHDIOCESE
10 East 79th Street, New York 21, N. Y.

THE 1961 ALMANAC

OF THE

GREEK ARCHDIOCESE OF NORTH AND SOUTH AMERICA

IN GREEK AND ENGLISH — Will be ready soon.

Is *a must* for every American Greek Orthodox and for those who want information on our Holy Church.

The Almanac will contain a Religious Calendar – a Calendar of Easter and Saints' Days. — Prayers – Holy Services – Doxologies. — The Ecumenical and the other Patriarchates. — Autonomous Greek Orthodox Churches. — Churches of other Denominations and how they differ from Greek Orthodoxy. — The National and World Councils of Churches. — The stand of our Church on birth control, artificial insemination, sterilization, suicide, autopsy, cremation, circumcision, mixed marriages, etc. — The Greek Archdiocese and its administration. — The Mixed Councils – the Archdiocesan Districts – Clergy-Laity Congress – the Archdiocesan Hierarchy, etc. — The Institutions of the Greek Archdiocese: The Holy Cross Orthodox Theological School, the Institute of St. Basil, the Greek Schools, etc. — G.O.Y.A., the Ladies Philoptochos and other Organizations. — The Communities and Priests of the Greek Archdiocese with addresses. And many more interesting facts about Greek Orthodoxy and its role in America.

More than 350 pages. In Greek and English. Price only $1.25.
For Communities and Organizations $1.00. *Order your copies now.* Write to:

THE 1961 ALMANAC OF THE GREEK ARCHDIOCESE
10 East 79th Street, New York 21, N. Y.

Printed by
"COSMOS" PRINTING CO., Inc.
203-205 West 25th Street